Akce "Územní plán Chlum" byla spolufinancována z Programu stabilizace a obnovy venkova Plzeňského kraje 2017.

Název dokumentace: - územní plán Chlum

Zpracoval: Ing. arch. Petr Tauš
UrbioProjekt® atelier urbanismu, architektury a ekologie, 301 64 Plzeň, Bělohorská 3
Urbanistické řešení, koordinace: Ing. arch. Petr Tauš
Ekologie: Ing. Pavel Valtr
Energetika: Ing. Petr Leitl, konzultace Ing. Pavel Korecký
Zábor ZPF: Milan Doležal
Digitální zpracování: Ing Pavel Korecký, Petra Altmannová

Záznam o účinnosti

a) označení správního orgánu, který územní plán vydal	Zastupitelstvo obce Chlum
b) datum nabytí účinnosti územního plánu	.....
c) údaje o pořizovateli územního plánu - jméno a příjmení oprávněné úřední osoby - funkce oprávněné úřední osoby - podpis oprávněné úřední osoby pořizovatele - otisk úředního razítka.	Městský úřad Blovice, odbor stavební a dopravní Ing. Anna Mašková Vedoucí odboru a stavebního oddělení .....

Obsah územního plánu

A. Územní plán

1. Textová část výroku stránka

a) vymezení zastavěného území 3
b) základní koncepce rozvoje území obce, ochrany a rozvoje jeho hodnot 3
c) urbanistická koncepce včetně vymezení zastavitelných ploch, ploch přestavby a systému sídelní zeleně 3
d) koncepce veřejné infrastruktury, včetně podmínek pro její umísťování 4
e) koncepce uspořádání krajiny, včetně vymezení ploch a stanovení podmínek pro změny v jejich využití, územní systém ekologické stability, prostupnost krajiny, protierozní opatření, ochranu před povodněmi, rekreaci, dobývání ložisek nerostných surovin a podobně 4
f) stanovení podmínek pro využití ploch s rozdílným způsobem využití s určením převažujícího účelu využití (hlavní využití), pokud je možné jej stanovit, přípustného využití, nepřípustného využití (včetně stanovení, ve kterých plochách je vyloučeno umísťování staveb, zařízení a jiných opatření pro účely uvedené v § 18 odst. 5 stavebního zákona), popřípadě stanovení podmíněně přípustného využití těchto ploch a stanovení podmínek prostorového uspořádání, včetně základních podmínek ochrany krajinného rázu (například výškové regulace zástavby, charakteru a struktury zástavby, stanovení rozmezí výměry pro vymezování stavebních pozemků a intenzity jejich využití) 5
g) vymezení veřejně prospěšných staveb, veřejně prospěšných opatření, staveb a opatření k zajišťování obrany a bezpečnosti státu a ploch pro asanaci, pro které lze práva k pozemkům a stavbám vyvlastnit 12
h) vymezení veřejně prospěšných staveb a veřejných prostranství, pro které lze uplatnit předkupní právo, s uvedením v čí prospěch je předkupní právo zřizováno, parcelních čísel pozemků, názvu katastrálního území a případně dalších údajů podle § 5 odst. 1 katastrálního zákona 12
i) stanovení kompenzačních opatření podle § 50, odst. 6 stavebního zákona 12
j) vymezení ploch a koridorů územních rezerv a stanovení možného budoucího využití, včetně podmínek pro jeho prověření 12
k) vymezení ploch, ve kterých je rozhodování o změnách v území podmíněno dohodou o parcelaci 12
l) vymezení ploch a koridorů, ve kterých je rozhodování o změnách v území podmíněno zpracováním územní studie, stanovení podmínek pro její pořízení a přiměřené lhůty pro vložení dat o této studii do evidence územně plánovací činnosti 12

m) vymezení ploch a koridorů, ve kterých je rozhodování o změnách v území podmíněno vydáním regulačního plánu, zadání regulačního plánu v rozsahu podle přílohy č. 9, stanovení, zda se bude jednat o regulační plán z podnětu nebo na žádost, a u regulačního plánu z podnětu stanovení přiměřené lhůty pro jeho vydání 12

n) stanovení pořadí změn v území (etapizaci) 12

o) vymezení architektonicky nebo urbanisticky významných staveb, pro které může vypracovávat architektonickou část projektové dokumentace jen autorizovaný architekt 12

p) údaje o počtu listů územního plánu a počtu výkresů k němu připojené grafické části 13

2. Grafická část územního plánu

a) výkres základního členění území

b) hlavní výkres - b1) urbanistická koncepce a koncepce uspořádání krajiny

- b2) koncepce dopravní infrastruktury

- b3) koncepce technické infrastruktury

c) výkres veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací

B. Odůvodnění územního plánu

1. Textová část

a) postup při pořízení územního plánu 14

b) výsledek přezkoumání územního plánu podle odstavce 4, §53 stavebního zákona n

b1) s politikou územního rozvoje a územně plánovací dokumentací vydanou krajem, n

b2) s cíli a úkoly územního plánování, zejména s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území a požadavky na ochranu nezastavěného území, n

b3) s požadavky stavebního zákona a jeho prováděcích právních předpisů, n

b4) s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, popřípadě s výsledkem řešení rozporů, n

c) zpráva o vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území obsahující základní informace o výsledcích tohoto vyhodnocení včetně výsledků vyhodnocení vlivů na životní prostředí n

d) stanovisko krajského úřadu podle §50, odst. 5 stavebního zákona n

e) sdělení, jak bylo stanovisko podle §50, odst. 5 stavebního zákona zohledněno s uvedením závažných důvodů, pokud některé požadavky nebo podmínky zohledněny nebyly n

f) komplexní odůvodnění přijatého řešení včetně vybrané varianty n

f1) odůvodnění koncepce zpracovatelem n

f2) odůvodnění dle vyhlášky 500/2006 Sb v platném znění n

f2.1) vyhodnocení koordinace využívání území z hlediska širších vztahů v území n

f2.2) vyhodnocení splnění požadavků zadání, popřípadě vyhodnocení souladu n

- se schváleným výběrem nejvhodnější varianty a podmínkami k její úpravě v případě postupu podle § 51 odst. 2 stavebního zákona

- s pokyny pro zpracování návrhu územního plánu v případě postupu podle § 51 odst. 3 stavebního zákona

- s pokyny k úpravě návrhu územního plánu v případě postupu podle § 54 odst. 3 stavebního zákona

- s rozhodnutím o pořízení územního plánu nebo jeho změny a o jejím obsahu v případě postupu podle 55 odst. 3 stavebního zákona

f2.3) výčet záležitostí nadmístního významu, které nejsou řešeny v zásadách územního rozvoje (§ 43 odst. 1 stavebního zákona), s odůvodněním potřeby jejich vymezení n

f2.4) vyhodnocení předpokládaných důsledků navrhovaného řešení na zemědělský půdní fond a pozemky určené k plnění funkce lesa n

g) vyhodnocení účelného využití zastavěného území a vyhodnocení potřeby vymezení zastavitelných ploch n

h) Rozhodnutí o námitkách, včetně samostatného odůvodnění rozhodnutí (viz § 172 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.) n

i) Vyhodnocení připomínek (§ 172 odst. 4 SŘ) n

2. Grafická část odůvodnění

a) výkres širších vztahů

b) koordinační výkres

c) výkres předpokládaných záborů půdního fondu

C. Poučení

D. Účinnost

A. ÚZEMNÍ PLÁN

Zastupitelstvo obce Chlum příslušné podle ustanovení §6 odst.. 5, písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) v platném znění, za použití ustanovení § 43 odst. 4 stavebního zákona v platném znění , §171 a následujících zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, §13 a přílohy č. 7 vyhlášky č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti v platném znění

vydává

ÚZEMNÍ PLÁN CHLUM

a) vymezení zastavěného území

Zastavěné území bylo převzato z územně analytických podkladů a bylo upraveno dle skutečného využití území a vydaných územních rozhodnutích a stavebních povolení k datu 1.5.2017. Vyznačeno je ve všech grafických přílohách územního plánu.

b) základní koncepce rozvoje území obce, ochrany a rozvoje jeho hodnot

V obci je předpokládána převažující obytná funkce v kvalitním prostředí s dobrou dopravní dostupností z Plzně. Zůstává zachován areál zemědělské výroby, ekonomická základna obce bude rozvíjena jako drobné podnikání živnostenského a řemeslného charakteru, využívající možnosti stávající domovního fondu. Nepředpokládá se vznik nových výrobních prvozů průmyslového charakteru nebo skladových areálů.

Pro zlepšení kvality bydlení v obci bude dořešena technická infrastruktura v obci. Dopravní infrastruktura bude doplněna o koridor pro přeložku silnice I/20 dle Zásad územního rozvoje Plzeňského kraje a místní komunikace zajišťující obsluhu zastavěného a zastavitelného území obce.

c) urbanistická koncepce včetně vymezení zastavitelných ploch, ploch přestavby a systému sídelní zeleně

c1) urbanistická koncepce

Obec se bude rozvíjet jako kompaktní sídelní útvar bez nových odloučených sídelních lokalit. Rozvojové lokality jsou vymezeny v prolukách zastavěného území a v plochách na zastavěné území přímo navazujících tak, aby byla maximálně využita stávající dopravní infrastruktura.

Další využití zastavitelných ploch bydlení je po vyčerpání 30% těchto ploch podmíněno realizací centrální veřejné splaškové kanalizace zakončené ČOV.

c2) plochy s rozdílným způsobem využití

V zastavěném a zastavitelném území obce jsou vymezeny:

- plochy bydlení
- plochy rekreace
- plochy občanského vybavení
- plochy veřejných prostranství
- plochy smíšené obytné
- plochy dopravní infrastruktury
- plochy technické infrastruktury
- plochy výroby a skladování
- plochy smíšené výrobní

c3) zastavitelné plochy

2 – plochy bydlení
3 – plochy bydlení
4 – plochy bydlení
5 – plochy bydlení
6 – plochy veřejných prostranství (obslužná komunikace lokalit **3** a **4**)
7 – plochy bydlení
8 – plochy smíšené obytné
9 – plochy smíšené výrobní
10 – plochy technické infrastruktury (čistírna odpadních vod)
11 – plochy dopravní infrastruktury (cyklostezka)
16 – plochy smíšené obytné

c4) sídelní zeleň

Sídelní zeleň zahrnuje stávající plochy veřejné zeleně v plochách veřejných prostranství a zeleň, která je součástí ploch bydlení a ploch smíšených obytných stávajících i navržených.

c5) koridory dopravní infrastruktury

1 – koridor přeložky silnice I/20 – obchvat Chválenice-Želčany-Vlčtejn
14 – koridor rozšíření silnice I/20 (stoupací pruh)
15 – koridor úpravy křižovatky I/20 a II/1776

d) koncepce veřejné infrastruktury, včetně podmínek pro její umísťování

d.1) dopravní infrastruktura

Silniční doprava

Navrženy jsou:

1 – koridor přeložky silnice I/20 – obchvat Chválenice-Želčany-Vlčtejn

14 – koridor rozšíření silnice I/20 (stoupací pruh)

15 – koridor úpravy křižovatky I/20 a II/1776

Pěší a cyklistická doprava

Navržena je komunikace pro cyklisty z Chlumu přes Sečský les na silnici Seč-Únětice. Propojuje cyklotrasy 2143 a 2144 (lokalita 11).

d2) technická infrastruktura

Zásobování vodou

Do obce Chlum přiveden skupinový vodovod pro veřejnou potřebu Plzeň - St. Plzenec - Blovice. Z tohoto přivaděče je proveden pouze páteřní vodovodní řad, další distribuční větve vodovodu budou postupně doplněny.

Nakládání s odpadními vodami

Navrženo je vybudování oddílné splaškové kanalizace zakončené čistírnou odpadních vod v jihovýchodní části území obce (lokalita **10**). Recipientem bude Únětický potok. Odpadní vody ze západní části zastavěného území obce budou gravitačně odváděny na území sousední obce Střížovice, kde bude realizována čerpací stanice, přečerpávající odpadní vody do oddílné kanalizace napojené na ČOV. Stávající kanalizace bude využity jako dešťová s tím, že přednostně budou srážkové vody vsakovány, odváděny budou pouze dešťové vody z ploch, kde vsakování není možné.

Do doby realizace kanalizační sítě bude ponechán stávající systém nakládání s odpadními vodami: Nové objekty budou vybaveny domovními čistírnami odpadních vod, jímky na vyvážení je možné považovat pouze za přechodné řešení. Vyváženy budou na čistírny odpadních vod v okolí, nepřípustné je jejich vyvážení na plochy ZPF.

Další využití zastavitelných ploch bydlení je po vyčerpání 30% těchto ploch podmíněno realizací centrální veřejné splaškové kanalizace zakončené ČOV.

Zásobování elektřinou

Přes řešené území prochází vedení VN 22kV které bude zástavbou respektováno.

- Stávající distribuční transformační stanice budou s postupující realizací navržené výstavby posilovány až po maximálně typový výkon, při dalších požadavcích budou přezbrojeny v místě stávajícího umístění.
- Pro realizaci výstavby v obci není nutné navrhovat přeložky rozvodného zařízení vn.
- Omezení výstavby stávajícími vedeními je v ploše návrhu **9** a to sdělovacím kabelovým vedením. Výstavba je podmíněna ochranou trasy kabelového vedení a respektováním vedení dle zákona 458/2000Sb zejména z hlediska ochranných pásem.
- V rámci přeložky komunikace I/20 bude nutné upravit stávající vedení vn, které ji kříží, a to ve stávající trase.
- Rozvody nízkého napětí budou posíleny v místech napojení nové zástavby na hlavních přívodech od TS, v ucelených návrhových lokalitách budou provedeny rozvody zemními kabely
- Veřejné osvětlení bude rozšířeno v rámci navrhované zástavby svítidly na samostatných stožárech se zemními kabelovými rozvody.
- V rámci rozvodů zemními kabely je třeba dodržovat prostorové uspořádání sítí technické vybavenosti a počítat i s pokládkou nových místních sdělovacích vedení.

Vytápění

Je řešeno individuálně pro jednotlivé objekty a areály. Preferováno bude zásobování nových objektů s využitím plynu a tepelných čerpadel. Vytápění s využitím pevných paliv je přípustné při využití zařízení odpovídajících požadavkům na ochranu životního prostředí, Vhodné je spalování dřeva, dřevního odpadu a biomasy.

Spoje

Nejsou navrhována nová zařízení spojů.

Nakládání s odpady

Zůstane zachována stávající koncepce nakládání s odpady. Tříděný odpad bude shromažďován v kontejnerech rozmístěných v obci, pevný domovní odpad v odpadových nádobách u jednotlivých producentů. A následně odvážen na řízenou skládku.

e) koncepce uspořádání krajiny, včetně vymezení ploch a stanovení podmínek pro změny v jejich využití, územní systém ekologické stability, prostupnost krajiny, protierozní opatření, ochranu před povodněmi, rekreace, dobývání ložisek nerostných surovin a podobně

e1) vymezení ploch s rozdílným způsobem využití

- plochy dopravní infrastruktury
- plochy technické infrastruktury
- plochy vodní a vodohospodářské
- plochy zemědělské
- plochy lesní
- plochy přírodní
- plochy smíšené nezastavěného území

- koridory dopravní infrastruktury

e2) krajina

Návrh respektuje stávající charakter krajiny. Krajina bude dotčena navrženou trasou přeložky silnice I/20 – obchvat Chválenice-Želčany-Vlčtejn (lokalita **1**). V rámci této stavby bude řešeno její začlenění do krajiny. Pro možné budoucí úpravy trasy obchvatu je vymezena plocha smíšená nezastavěného území, ve které jsou vyloučeny stavby, opatření a zařízení uvedené v §18, odst. 5 stavebního zákona s výjimkou staveb, zařízení a opatření pro dopravní infrastrukturu. Vymezeny jsou:

17 – plochy smíšené nezastavěného území

18 – plochy smíšené nezastavěného území

19 – plochy smíšené nezastavěného území

e3) územní systém ekologické stability

Na území obce je vymezen lokální systém ÚSES. Vyznačen je v grafické příloze „b) hlavní výkres-urbanistická koncepce a koncepce uspořádání krajiny“.

Regulace využití ploch prvků ÚSES

- přípustné využití: opatření ve prospěch zvýšení funkčnosti ÚSES (revitalizace, renaturace, výsadby autochtonních druhů, probírky, samovolná sukcese, zatravnění apod.)
- podmíněně přípustné využití: opatření k hospodaření na daných plochách – zemědělství, lesnictví apod., která nepovedou ke snížení stabilizační funkce ÚSES, zneprůchodnění či přerušení kontinuity ÚSES
- nepřípustné využití: v biocentrech umisťování nových staveb včetně staveb sloužících pro výrobu energie, neprůchodného oplocení či ohrazení; v biokoridorech umisťování nových staveb kromě staveb dopravní a technické infrastruktury, které ale musí být vždy zprůchodněny, neprůchodného oplocení či ohrazení

e4) prostupnost krajiny

Je zajištěna systémem místních a účelových komunikací v krajině. Navržena je cyklostezka propojující stávající cyklotrasy 2143 a 2144 přes Sečský les (lokalita **11**)

e5) protierozní opatření

Navržena jsou opatření na jižním okraji zastavěného území obce, kde může při přívalových srážkách dojít k jeho ohrožení. Další protierozní opatření je možno vymezit v komplexních pozemkových úpravách. Navrženy jsou:

12 – plochy protierozních opatření

13 – plochy protierozních opatření

e6) rekreace

Není přípustný vznik nových rekreačních objektů a lokalit v nezastavěném území obce.

f) stanovení podmínek pro využití ploch s rozdílným způsobem využití s určením převažujícího účelu využití (hlavní využití), pokud je možné jej stanovit, přípustného využití, nepřípustného využití (včetně stanovení, ve kterých plochách je vyloučeno umísťování staveb, zařízení a jiných opatření pro účely uvedené v § 18 odst. 5 stavebního zákona), popřípadě stanovení podmíněně přípustného využití těchto ploch a stanovení podmínek prostorového uspořádání, včetně základních podmínek ochrany krajinného rázu (například výškové regulace zástavby, charakteru a struktury zástavby, stanovení rozmezí výměry pro vymezování stavebních pozemků a intenzity jejich využití)

f1) regulativy využití ploch

<u>Plochy bydlení</u>

1. Hlavní využití-plochy jsou určeny pro zajištění kvalitního bydlení
2. Přípustné využití-v plochách je přípustné umísťovat:
- bytové domy
- rodinné domy
- veřejná prostranství
-související plochy dopravní a technické infrastruktury
3. Podmíněně přípustné využití-v plochách je podmíněně přípustné umísťovat:
- související občanská vybavení s výjimkou pozemků pro budovy obchodního prodeje větší než 100 m^2
- další plochy a zařízení, pokud nesnižují kvalitu obytného prostředí a pohodu bydlení, jsou slučitelné s bydlením a slouží zejména obyvatelům v takto vymezené ploše
- pozemky pro objekty individuální rekreace splňující podmínky § 20, odst. 4 a 5 vyhlášky 501/2006 Sb.
4. Nepřípustné využití-v plochách není přípustné umísťovat:
- všechny aktivity výrobního charakteru
- občanskou vybavenost, která by mohla potenciálně ohrozit kvalitu obytného prostředí.
5. Podmínky prostorového uspořádání
- maximální podíl zastavění 30 %
- maximální výška zástavby - ve stávajícím zastavěném území odpovídající okolní zástavbě
  - v nových rozvojových plochách dle doplňující regulace zastavitelných ploch

<u>Plochy rekreace</u>

1. Hlavní využití-plochy jsou určeny pro pozemky určené pro individuální a rodinnou rekreaci

v kvalitním přírodním prostředí

2. Přípustné využití-v plochách je přípustné umísťovat:

- pozemky pro rekreační objekty
- zařízení sportu pro potřeby těchto ploch
- veřejná prostranství
-zařízení dopravní a technické infrastruktury pro obsluhu těchto ploch

3. Podmíněně přípustné využití-v plochách je podmíněně přípustné umísťovat:

- garáže pro obsluhu tohoto území, pokud nenarušují charakter území a kvalitu prostředí
- zařízení veřejného stravování, pokud jejich provoz nenarušuje kvalitu prostředí

4. Nepřípustné využití-v plochách je nepřípustné umísťovat:

- veškeré výrobní aktivity
- chov domácích zvířat pro komerční účely
- chov užitkových zvířat

5. Podmínky prostorového uspořádání

- maximální podíl zastavění 10%
- přízemní objekty s možností využití podkroví

Plochy občanského vybavení

1. Hlavní využití-plochy se vymezují pro umístění, dostupnost a využívání staveb občanského vybavení, jsou dostupné z ploch dopravní infrastruktury.

2. Přípustné využití-plochy zahrnují pozemky:

- staveb pro výchovu a vzdělávání
- zdravotnictví, sociální péče a péče o rodinu
- kultury
- hřiště a stadiony
- bazény
- pro veřejné stravování a ubytování
- služeb
- veřejné administrativy
- veřejná prostranství, dopravní a technickou infrastrukturu související s funkcí plochy, především dostatečné odstavné plochy pro vozidla návštěvníků

3. Podmíněně přípustné využití-v plochách je podmíněně přípustné umísťovat:

- ubytování obsluhy a bydlení majitelů pokud jejich umístění není v rozporu s dalšími právními předpisy

4. Nepřípustné využití-v plochách je nepřípustné umísťovat:

- zařízení výrobních služeb, která by mohla narušit funkčnost plochy

5. Podmínky prostorového uspořádání

- maximální podíl zastavěné plochy - 50% z celkové plochy pozemku
- minimální podíl zeleně - 15% z celkové plochy pozemku
- maximální výška zástavby - 10 metrů (možné i vyšší, pokud je to z technických nebo provozních důvodů nutné, podmínkou je posouzení vlivu na krajinný ráz)

Plochy veřejných prostranství

1. Hlavní využití-vymezují se pro za účelem zajištění podmínek pro přiměřené umístění, rozsah a dostupnost pozemků veřejných prostranství a k zajištění podmínek pro jejich užívání v souladu s jejich významem a účelem

2. Přípustné využití-plochy zahrnují pozemky pro:

- obslužné komunikace včetně související technické infrastruktury
- pěší a cyklistické komunikace
- parkoviště a odstavné plochy, které nelze umístit v ostatních plochách
- veřejnou zeleň, parky
- ochrannou zeleň

3. Podmíněně přípustné využití-v plochách je podmíněně přípustné umísťovat prvky a stavby drobné architektury (např. sochy, veřejné WC, stánky, lavičky, herní prvky apod.), pokud nenarušují charakter plochy a nebrání její hlavní funkci.

4. Nepřípustné využití-v plochách je nepřípustné využití v rozporu s odstavci 2) a 3)

Plochy smíšené obytné

1. Hlavní využití-plochy jsou určeny pro bydlení venkovského charakteru spojené s hospodářským využitím pozemků a objektů

2. Přípustné využití-v plochách je přípustné umísťovat:

- obytné nízkopodlažní objekty
- garáže a další vedlejší objekty pro obsluhu tohoto území
- zařízení občanské vybavenosti a sportu
- veřejná prostranství
- zařízení dopravní a technické infrastruktury pro obsluhu těchto ploch
- pozemky pro individuální rekreaci splňující podmínky § 20, odst. 4 a 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb.

3. Podmíněně přípustné využití-v plochách je podmíněně přípustné umísťovat:

- zařízení zemědělské malovýroby a chov drobného zvířectva, pokud nenarušuje obytné prostředí sousedů
- zařízení drobné a nezávadné výroby, řemeslné výroby a služeb a zařízení soukromého podnikání za

podmínky, že nenarušují obytnou funkci a využití okolních pozemků v dosahu možného ovlivnění

4. Nepřípustné využití-v plochách je nepřípustné umísťovat:

- pozemky pro stavby a zařízení v rozporu s odstavci 2. a 3.

5. Podmínky prostorového uspořádání

- maximální podíl zastavění 40%
- maximální výška zástavby 2 nadzemní podlaží s možností využití podkroví

Plochy dopravní infrastruktury

1. Hlavní využití-vymezují se pro umístění pozemku dopravních zařízení a komunikací, které nelze z důvodů zejména jejich negativního působení integrovat do ostatních ploch

2. Přípustné využití-plochy se člení na:

- plochy silniční dopravy (silnice I. a III. třídy, mosty, ochranná zeleň)
- plochy pro pěší a cyklistickou dopravu a její obsluhu

3. Podmíněně přípustné využití-v plochách je podmíněně přípustné umísťovat:

- související stavby technické infrastruktury

4. Nepřípustné využití-v plochách je nepřípustné využití v rozporu s odstavci 2) a 3)

Plochy technické infrastruktury

1. Hlavní využití-vymezují se pro technickou infrastrukturu, kterou nelze začlenit do jiných ploch a kdy nelze pozemky technické infrastruktury jinak využít

2. Přípustné využití-plochy zahrnují pozemky pro:

- vedení a zařízení zásobování vodou (vodovody, vodojemy, vodní zdroje, úpravy vody, čerpací stanice)
- odkanalizování a čištění odpadních vod (čistírny odpadních vod, kanalizace, čerpací stanice, odpadní jímky a další zařízení pro nakládání s odpadními vodami)
- energetiku (liniová vedení elektřiny a plynu, transformační stanice, rozvody, energetické zdroje, regulační stanice plynu)
- spojová zařízení (spojová vedení, radioreléové trasy, retranslační stanice, vysílače, základové stanice mobilních operátorů, telekomunikační ústředny apod.)
- plochy pro nakládání s odpadem
- související zařízení dopravní infrastruktury

3. Nepřípustné využití-v plochách je nepřípustné využití v rozporu s odstavcem 2)

Plochy výroby a skladování

1. Hlavní využití-plochy se vymezují pro pozemky výrobních a skladových zařízení, které pro jejich potenciálně rušivý vliv na životní a obytné prostředí nelze umísťovat v jiných plochách.

Plochy se vymezují v přímé návaznosti na plochy dopravní infrastruktury.

2. Přípustné využití-v plochách je přípustné umísťovat:

- pozemky pro výrobní zařízení průmyslu a zemědělství
- pozemky pro sklady a skladové areály
- související zařízení dopravní a technické infrastruktury
- ochrannou zeleň a opatření na ochranu před negativními vlivy výroby
-zařízení pro vědu a výzkum

3. podmíněně přípustné využití-v plochách je podmíněně přípustné umísťovat:

- zařízení občanské vybavenosti nezbytné pro obsluhu těchto ploch

4. Nepřípustné využití-v plochách je nepřípustné umísťovat:

- pozemky pro bydlení

5. Podmínky prostorového uspořádání

- maximální podíl zastavění 60%
- minimální podíl zeleně 15%
- maximální výška zástavby 112 metrů nad nejvýše položeným stávajícím terénem na hranici objektu, pokud jsou z technologických důvodů požadovány vyšší objektu, jejich umístění je podmíněno posouzením vlivů na krajinný ráz

Plochy smíšené výrobní

1. Hlavní využití-plochy jsou určeny pro umísťování zařízení lehké výroby, skladování a specifické plochy pro komerční využití

2)Přípustné využití-v plochách je přípustné umísťovat:

- pozemky pro výrobní zařízení
- pozemky skladů
- pozemky maloobchodu

3. podmíněně přípustné využití-v plochách je podmíněně přípustné umísťovat:

- zařízení občanské vybavenosti pro obsluhu tohoto území
- pozemky staveb pro bydlení (služební byty, byty majitelů, přechodné bydlení) při splnění hygienických požadavků na kvalitu bydlení

4. Nepřípustné využití

- v plochách je nepřípustné využití v rozporu s odstavci 2) a 3)
- v plochách je nepřípustné umísťovat výrobní a jiná zařízení vyjmenovaná v příloze č. 1 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů

5. Podmínky prostorového uspořádání

- maximální podíl zastavění 50%

- minimální podíl zeleně 15%

Plochy vodní a vodohospodářské

1. Hlavní využití-jsou vymezeny pro zajištění podmínek pro nakládání s vodami, ochranu před jejich škodlivými účinky a suchem, regulaci vodního režimu a ochranu přírody
2. Přípustné využití-plochy zahrnují:
- vodní toky
- vodní plochy (přirozené i umělé)
- odvodňovací a ochranné příkopy a zařízení
- protipovodňová opatření
3. Podmíněně přípustné využití-v plochách je podmíněně přípustné umísťovat:
- související stavby a zařízení dopravní a technické infrastruktury
4. Nepřípustné využití-v plochách není přípustné umísťovat stavební objekty s výjimkou staveb vodohospodářských, staveb podmíněně přípustných a staveb nezbytných pro využívání plochy.

Plochy zemědělské

1. Hlavní využití-vymezují se pro zajištění zemědělské funkce
2. Přípustné využití-plochy zahrnují:
- zemědělský půdní fond
- pozemky staveb, zařízení a jiných opatření pro zemědělství
- související dopravní a technickou infrastrukturu
- doprovodnou zeleň účelových komunikací a vodních toků
- opatření na ochranu před erozí
3. podmíněně přípustné využití-v plochách je podmíněně přípustné umísťovat:
- stavby, zařízení a jiná opatření v souladu s §18, odst. 5 stavebního zákona s výjimkou staveb, zařízení a opatření pro lesnictví a těžbu nerostů, zemědělské stavby jen s vyloučením obytné funkce a podmíněné posouzením z hlediska vlivu na krajinný ráz
4. Nepřípustné využití-v plochách je nepřípustné využití v rozporu s odstavci 2) a 3)

Plochy lesní

1. Hlavní využití-vymezují se pro zajištění funkce lesů a jejich využití
2. Přípustné využití-plochy zahrnují:
- pozemky určené k plnění funkcí lesa
- pozemky staveb a zařízení lesního hospodářství
- protipovodňová a protierozní opatření
- související dopravní a technickou infrastrukturu
3. podmíněně přípustné využití-v plochách je podmíněně přípustné umísťovat:
- stavby, zařízení a jiná opatření v souladu s §18, odst. 5 stavebního zákona s výjimkou staveb, zařízení a opatření pro zemědělství a těžbu nerostů
- chov včel
4. Nepřípustné využití-v plochách je nepřípustné využití v rozporu s odstavci 2) a 3)

Plochy přírodní

1. Hlavní využití-vymezují se pro účely zajištění ochrany přírody a krajiny
2. Přípustné využití-plochy zahrnují:
- pozemky biocenter
3. Podmíněně přípustné využití-v plochách je podmíněně přípustné umísťovat:
- stavby, zařízení a jiná opatření v souladu s §18, odst. 5 stavebního zákona s výjimkou staveb, zařízení a opatření pro zemědělství, lesnictví, vodní hospodářství a těžbu nerostů
4. Nepřípustné využití-v plochách je nepřípustné využití v rozporu s odstavci 2) a 3)

Plochy smíšené nezastavěného území

1. Hlavní využití-jsou vymezeny v nezastavěném území, pokud není účelné podrobnější členění na další plochy nezastavěného území
2. Přípustné využití-plochy zahrnují např.:
- plochy zemědělského půdního fondu
- plochy lesní
- plochy vodní a vodohospodářské
- nezastavěné krajinné plochy
- rozptýlenou krajinou zeleň (remízky, aleje, náletovou zeleň na ostatních plochách, plochy zeleně s krajinotvornou funkcí)
- mokřady, slatiny, plochy skal, sutiska a ostatní plochy přírodního charakteru
- ochrannou zeleň
- protipovodňová a protierozní opatření
- související stavby dopravní a technické infrastruktury
3. Podmíněně přípustné využití-v plochách je podmíněně přípustné umísťovat:
- vyloučeny jsou stavby, zařízení a jiná opatření uvedené v §18, odst. 5 stavebního zákona s výjimkou staveb, zařízení a opatření pro dopravní infrastrukturu
4. Nepřípustné využití-v plochách je nepřípustné využití v rozporu s odstavci 2) a 3)

Plochy protierozních opatření

1. Hlavní využití-jsou vymezeny pro opatření pro omezení eroze a ochranu před přívalovými srážkami na plochách nezastavěného území. Zlepšit schopnost krajiny zadržovat vodu a zpomalovat její odtok. Na plochách ZPF zůstává zachováno zemědělské hospodaření omezené požadavky ochrany před erozí způsobenou větrem nebo přívalovými srážkami a plochy zůstávají v ZPF.
2. Přípustné využití
-organizační opatření zahrnující úpravu způsobu zemědělského hospodaření (omezení širokořádkových plodin, orbu po vrstevnici, zatravnění)
- suché poldry
- ochranné příkopy
- revitalizace vodních toků
- prvky ÚSES
3. Podmíněně přípustné využití-v plochách je podmíněně přípustné umísťovat:
- stavby, zařízení a jiná opatření v souladu s §18, odst. 5 stavebního zákona s výjimkou staveb, zařízení a opatření pro zemědělství, lesnictví a těžbu nerostů
4. Nepřípustné využití-v plochách je nepřípustné využití v rozporu s odstavci 2) a 3).

f2) regulativ koridorů dopravní infrastruktury

Koridory dopravní infrastruktury

1. Hlavní využití-koridory se vymezují pro umístění staveb dopravní infrastruktury a staveb souvisejících včetně úprav krajiny souvisejících se s umísťovanou dopravní stavbou včetně případných ochranných opatření. Po realizaci výstavby budou plochy převedeny do příslušných ploch s rozdílným způsobem využití. umístění liniových staveb dopravní infrastruktury
2. Přípustné využití-plochy zahrnují:
- stavby dopravní infrastruktury
- související stavby a opatření
- související terénní úpravy
- související zásahy do zařízení a staveb technické infrastruktury
3. Nepřípustné využití -v koridorech je nepřípustné využití v rozporu s odstavcem 2.
4. Podmínky prostorového uspořádání
- budoucí využití bude zahrnovat plochy dopravní infrastruktury a vyvolaných investic, takto nevyužité plochy budou ponechány pro původní využití

f3) vymezení pojmů

Řemeslná výroba a služby – výroba a služby řemeslného charakteru, provozovaná
pouze osobně podnikatelem nebo spolu s ním nejvýše čtyřmi rodinnými příslušníky nebo zaměstnanci.

Drobná a nezávadná výroba - taková drobná výroba a služby, při jejichž provozování je zaměstnáno nejvýše 100 zaměstnanců, objem denní přepravy zboží a materiálu nepřesahuje 100 tun hmotnosti nebo 500 m^3 objemu a stavby a zařízení k tomu použití nepřesahují zastavěnou plochu v součtu 1 hektar plochy.

Chov drobného zvířectva – hospodářský chov zvířat určený pouze pro vlastní spotřebu chovatele, zejména drůbeže, králíků, holubů, ovcí, apod.

Chov domácích zvířat – zájmový chov zvířat (koček, psů, ptactva, drobných exotů apod.), avšak ne pro komerční účely

Zemědělská malovýroba – hospodářský chov zvířat a rostlinná výroba obyvatel nedosahující charakteru podnikání a podnikatelská činnost samostatně hospodařících rolníků při hospodářském chovu zvířat a rostlinné výrobě. Maximální rozsah chovů činí 2ks velkých zvířat (koně, skot. prase), 10 ks ovcí nebo koz a do 50 ks drobných zvířat (králíci, slepice, krůty a podobné), vyloučen je chov masožravých zvířat a šelem (lišky, norci a pod.)

Veřejné ubytování – úplatné krátkodobé ubytování v zařízeních k tomu určených.

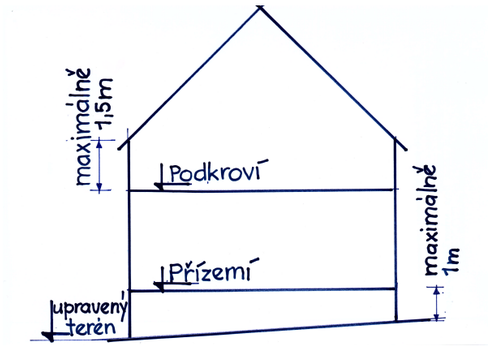
Maximální podíl zastavění – podíl všech zastavěných ploch na pozemku k celkové ploše pozemku vyjádřený v procentech, zastavěnou plochou se rozumí průmět všech částí stavby do půdorysné roviny

Minimální podíl zeleně – podíl všech ploch zeleně na pozemku k jeho celkové ploše vyjádřený v procentech

Maximální výška zástavby nad terénem – maximální výška zástavby nad nejvýše položeným místem terénu sousedícího se stavbou

Maximální výška zástavby v podlažích – maximální počet nadzemních podlaží, nadzemní podlaží může být umístěno maximálně 1 metr nad nejvýše položeným terénem v sousedství stavby

Podkroví – prostor vestavěný do střešní konstrukce přičemž výška šikmé části stropu začíná maximálně

1.5 metru nad podlahou tohoto prostoru

Okolní zástavba – rozumí se zástavba, která může být ovlivněna působením zástavby a využití

pozemků, ke kterým se vztahuje

f4) podmínky využití území

V zastavěném území a v plochách určených ke změně funkčního využití je možno umísťovat stavby a území a plochy využívat pouze v souladu s podmínkami využití ploch s rozdílným způsobem využití.

Ve stávajícím zastavěném území mohou zůstat funkce, které neodpovídají regulativu, pokud jejich existence nenarušuje určenou funkci území.

V navržených zastavitelných plochách je možnost využití a další podrobnější regulace upřesněna v v doplňující regulaci zastavitelných ploch.

f5) doplňující regulace zastavitelných ploch, podmínky prostorového uspořádání zastavitelných ploch

Lokalita 2

Funkční využití	Plochy bydlení	
Prostorová regulace	Maximální podíl zastavění	30 %
	Minimální podíl zeleně	45 %
	Maximální výška objektů	- přízemí s možností využití podkroví
Limity využití		
Specifické podmínky	- využití plochy je podmíněno řešením ochrany před hlukem tak, aby v chráněných vnitřních prostorech stavby a chráněných venkovních prostorech byly dodrženy hygienické limity hluku v souladu s ustanovením § 77 odst. 4) zákona č. 258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví ve znění pozdějších předpisů	

Lokalita 3

Funkční využití	Plochy bydlení	
Prostorová regulace	Maximální podíl zastavění	30 %
	Minimální podíl zeleně	45 %
	Maximální výška objektů	- přízemí s možností využití podkroví
Limity využití	- trasa vodovodu Plzeň-Starý Plzenec-Blovice	
Specifické podmínky	- podmíněno zpracováním územní studie společně s lokalitou **4** a **6**	

Lokalita 4

Funkční využití	Plochy bydlení	
Prostorová regulace	Maximální podíl zastavění	30 %
	Minimální podíl zeleně	45 %
	Maximální výška objektů	- přízemí s možností využití podkroví
Limity využití	- trasa vodovodu Plzeň-Starý Plzenec-Blovice	
Specifické podmínky	podmíněno zpracováním územní studie společně s lokalitou **3** a **6**	

Lokalita 5

Funkční využití	Plochy bydlení	
Prostorová regulace	Maximální podíl zastavění	30 %
	Minimální podíl zeleně	45 %
	Maximální výška objektů	- přízemí s možností využití podkroví
Limity využití	-	
Specifické podmínky	- maximálně dva stavební pozemky	

Lokalita 6

Funkční využití	Plochy veřejných prostranství (obslužná komunikace lokalit **3** a **4**)	
Prostorová regulace	Maximální podíl zastavění	neudáno
	Minimální podíl zeleně	neudáno
	Maximální výška objektů	neudáno
Limity využití	- trasa vodovodu Plzeň-Starý Plzenec-Blovice	
Specifické podmínky	- zklidněná komunikace třídy „D“ podmíněno zpracováním územní studie společně s lokalitou **3** a **4**	

Lokalita 7

Funkční využití	Plochy bydlení	
Prostorová regulace	Maximální podíl zastavění	30 %
	Minimální podíl zeleně	40 %
	Maximální výška objektů	- přízemí s možností využití podkroví
Limity využití		
Specifické podmínky		

Lokalita 8

Funkční využití	Plochy smíšené obytné	
Prostorová regulace	Maximální podíl zastavění	40 %
	Minimální podíl zeleně	30 %
	Maximální výška objektů	- přízemí s možností využití podkroví
Limity využití	-	
Specifické podmínky	-	

Lokalita 9

Funkční využití	Plochy smíšené výrobní	
Prostorová regulace	Maximální podíl zastavění	50 %
	Minimální podíl zeleně	15 %
	Maximální výška objektů	- 10 metrů nad nejvýše položeným přilehlým terénem
Limity využití	-	
Specifické podmínky	-	

Lokalita 10

Funkční využití	Plochy technické infrastruktury (ČOV)	
Prostorová regulace	Maximální podíl zastavění	
	Minimální podíl zeleně	neudáno
	Maximální výška objektů	neudáno
Limity využití	- posouzení únosnosti recipientu	
Specifické podmínky	- zeleň začleňující ČOV do krajiny po jejím obvodu	

Lokalita 11

Funkční využití	Plochy dopravní infrastruktury (cyklostezka)	
Prostorová regulace	Maximální podíl zastavění	100 %
	Minimální podíl zeleně	neudáno
	Maximální výška objektů	neudáno
Limity využití	-	
Specifické podmínky	- doprovodná zeleň (alej doplněná keři podél cyklostezky zajišťující stín a ochranu před větrem)	

Lokalita 16

Funkční využití	Plochy smíšené obytné	
Prostorová regulace	Maximální podíl zastavění	40 %
	Minimální podíl zeleně	30 %
	Maximální výška objektů	- přízemí s možností využití podkroví
Limity využití	- vedení VN 22 kV a jeho ochranné pásmo - transformační stanice 22/0,4 kV a její ochranné pásmo	
Specifické podmínky	- Respektovat ochranné pásmo vedení 22 kV a transformační stanice, alternativně možno posunout transformační stanici západním směrem na hranici zastavitelného území	

f6) doplňující regulace ploch nezastavěného území

Lokalita 12

Funkční využití	Plochy protierozních opatření
Limity využití	-
Specifické podmínky	- ochranná funkce při přívalových srážkách - doporučeno převedení do ploch trvalých travních porostů, případně organizační opatření zamezující erozi a splachu ornice

Lokalita 13

Funkční využití	Plochy protierozních opatření
Limity využití	-
Specifické podmínky	- ochranná funkce při přívalových srážkách - doporučeno převedení do ploch trvalých travních porostů, případně organizační opatření zamezující erozi a splachu ornice

Lokality 17, 18 a 19

Určeno pro	Plochy smíšené nezastavěného území
Limity využití	- vedení VN 22 kV a jeho ochranné pásmo
Specifické podmínky	- v ploše je vyloučena výstavba všech stavebních objektů s výjimkou staveb dopravní infrastruktury a zařízení a opatření s ní souvisejících

f7) doplňující regulace koridorů dopravní infrastruktury

Lokalita 1

Určeno pro	Koridor dopravní infrastruktury (přeložka I/20 – obchvat Chválenice-Želčany-Vlčtejn)

Limity využití	- vedení VN 22 kV a jeho ochranné pásmo
Specifické podmínky	- prověření hlukového zatížení obytného území obce Chlum a případná ochranná opatření - krajinná zeleň začleňující těleso komunikace do krajiny - možnost vyvlastnění práv ke stavbám a pozemkům -

Lokalita 14

Určeno pro	Koridor dopravní infrastruktury (rozšíření silnice I/20 – stoupací pruhy)
Limity využití	- vedení VN 22 kV a jeho ochranné pásmo
Specifické podmínky	- prověření hlukového zatížení obytného území obce Chlum a případná ochranná opatření - krajinná zeleň začleňující těleso komunikace do krajiny - možnost vyvlastnění práv ke stavbám a pozemkům-

Lokalita 15

Určeno pro	Koridor dopravní infrastruktury (úpravy křižovatky I/20 a II/1776)
Limity využití	- vedení VN 22 kV a jeho ochranné pásmo
Specifické podmínky	- prověření hlukového zatížení obytného území obce Chlum a případná ochranná opatření - krajinná zeleň začleňující těleso komunikace do krajiny - možnost vyvlastnění práv ke stavbám a pozemkům-

g) vymezení veřejně prospěšných staveb, veřejně prospěšných opatření, staveb a opatření k zajišťování obrany a bezpečnosti státu a ploch pro asanaci, pro které lze práva k pozemkům a stavbám vyvlastnit

Územní plán vymezuje:

Stavby dopravní infrastruktury (WD)

WD1 – přeložka silnice I/20 (obchvat Chválenice-Želčany-Vlčtejn, lokalita **1**)

WD2 – cyklostezka (lokalita **11**)

WD3 – rozšíření silnice I/20 (stoupací pruhy, lokalita **14**)

WD4 – úpravy křižovatky I/20 a III/1776 (lokalita **15**)

Poznámka: Předmětem veřejně prospěšné stavby v koridoru dopravní infrastruktury (lokality **1**, **14** a **15**) je příslušná dopravní stavba a stavby a opatření s ní související.

Plochy technické infrastruktury (WT)

WT1 – čistírna odpadních vod (lokalita **10**)

WT2 – kanalizační sběrač

WT3 – výtlačný řad kanalizace

Opatření na ochranu krajiny (WK)

WK1 – protierozní opatření (lokalita 12)

WK2 – protierozní opatření (lokalita 13)

h) vymezení veřejně prospěšných staveb a veřejných prostranství, pro které lze uplatnit předkupní právo, s uvedením v čí prospěch je předkupní právo zřizováno, parcelních čísel pozemků, názvu katastrálního území a případně dalších údajů podle § 5 odst. 1 katastrálního zákona

Územní plán vymezuje:

Veřejná prostranství (WP)

WP1 – obslužná komunikace (lokalita **6**), dotčeny pozemky p.č. 953; 955; 970/82; 977; 1025/70; 1025/71; 1025/72; 1025/73; 1025/75 a 1025/93 V k.ú. Chlum u Blovic, předkupní právo ve prospěch obce Chlum, Chlum 71, 332 04 Nezvěstice

i) stanovení kompenzačních opatření podle § 50, odst. 6 stavebního zákona

Kompenzační opatření nebyla stanovena.

j) vymezení ploch a koridorů územních rezerv a stanovení možného budoucího využití, včetně podmínek pro jeho prověření

Územní plán nevymezuje plochy územních rezerv.

k) vymezení ploch, ve kterých je rozhodování o změnách v území podmíněno dohodou o parcelaci

Tyto plochy územní plán nevymezuje.

l) vymezení ploch a koridorů, ve kterých je rozhodování o změnách v území podmíněno zpracováním územní studie, stanovení podmínek pro její pořízení a přiměřené lhůty pro vložení dat o této studii do evidence územně plánovací činnosti

Jsou vymezeny plochy bydlení označená jako lokality **3** a **4**. Územní studie bude řešit:

- vymezení obslužné komunikace (je možné upravit směrové vedení dle územního plánu-lokalita **6**)
- parcelaci na stavební pozemky
- koncepci technické infrastruktury
- regulační prvky pro využití území
- vymezení ploch veřejné zeleně plnící požadavky § 7a vyhlášky č. 501/2006 Sb. v platném znění

Územní studie bude řešit obě lokality 3 a 4 najednou.

Územní studie bude zpracována a data o ní vložena do evidence územně plánovací činnosti do 4

let od nabytí účinnosti územního plánu.

m) vymezení ploch a koridorů, ve kterých je rozhodování o změnách v území podmíněno vydáním regulačního plánu, zadání regulačního plánu v rozsahu podle přílohy č. 9, stanovení, zda se bude jednat o regulační plán z podnětu nebo na žádost, a u regulačního plánu z podnětu stanovení přiměřené lhůty pro jeho vydání

Tyto plochy a koridory územní plán nevymezuje.

n) stanovení pořadí změn v území (etapizace)

V územním plánu nebyla řešena etapizace využití území.

o) vymezení architektonicky nebo urbanisticky významných staveb, pro které může vypracovávat architektonickou část projektové dokumentace jen autorizovaný architekt

Tyto stavby územní plán nevymezuje.

p) údaje o počtu listů územního plánu a počtu výkresů k němu připojené grafické části

Územní plán obsahuje:

11 stránek textu formátu A3

5 grafických příloh formátu 740/750 mm

2. Grafická část územního plánu

a) výkres základního členění území		1 : 5 000
b) hlavní výkres	- b1) urbanistická koncepce a koncepce uspořádání krajiny	1 : 5 000
b) hlavní výkres	- b2) koncepce dopravní infrastruktury	1 : 5 000
b) hlavní výkres	- b3) koncepce technické infrastruktury	1 : 5 000
c) výkres veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací		1 : 5 000

B. ODŮVODNĚNÍ ÚZEMNÍHO PLÁNU

Odůvodnění územního plánu obsahuje textovou a grafickou část.

1. Textová část

a) Postup při pořízení územního plánu

Bude doplněno do dokumentace pro vydání územního plánu.

b) výsledek přezkoumání územního plánu podle odstavce 4, §53 stavebního zákona

b1) s politikou územního rozvoje a územně plánovací dokumentací vydanou krajem,

Požadavky vyplývající z Politiky územního rozvoje ČR

Aktualizace č.1 Politiky územního rozvoje ČR schválená vládou dne 15. dubna 2015 usnesením č. 276 stanovuje základní požadavky na rozvoj území ČR a koordinaci rozvojových záměrů na území ČR i ve vztahu k sousedním státům.

Pro území obce Chlum nejsou v této dokumentaci stanoveny žádné konkrétní požadavky a omezení na řešení. Celé správní území obce se nenachází v žádné rozvojové oblasti a rozvojové ose, specifické oblasti.

Republikové priority územního plánování vztahující se k řešenému území:

- Ve veřejném zájmu chránit a rozvíjet přírodní, civilizační a kulturní hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. V řešeném území se tyto hodnoty nachází a v rámci ÚP je důležité je zachovat.
- zachovat ráz jedinečné urbanistické struktury území, struktury osídlení a jedinečné kulturní krajiny, které jsou výrazem identity území, jeho historie a tradice – *urbanistická koncepce zachovává původní strukturu obce s rozvojem podél komunikací a v návaznosti na stávající zástavbu*
- při stanovování způsobu využití území v územně plánovací dokumentaci dávat přednost komplexním řešením před uplatňováním jednostranných hledisek a požadavků, které ve svých důsledcích zhoršují stav a hodnoty území – *v urbanistické koncepci jsou na základě projednání s dotčenými orgány a obcí vyváženy jejich zájmy, jak na rozvoj obce odpovídající jejímu potenciálu, tak zájmy ochrany přírody a krajiny a řešení dopravní infrastruktury*
- při řešení ochrany hodnot území je nezbytné zohledňovat také požadavky na zvyšování kvality života obyvatel území i s jeho uživateli. Konkrétně z toho vyplývá sledovat veřejný zájem v obci a najít kompromis, tak aby bylo uspokojeno co nejvíc zájmových skupin – *urbanistická koncepce byla v obci opakovaně projednávána za účasti občanů (ve fázi zpracování podkladu pro zadání a dále rozpracovaný návrh územního plánu)*
- podporovat rozvoj sídlení struktury (zajistit rozvoj zástavby v návaznosti na zastavěné území omezit roztroušenou zástavbu ve volné krajině) – *územní plán vylučuje vznik nových sídelních lokalit a výstavbu ve volné krajině, nové rozvojové plochy jsou vymezeny v prolukách zastavěného území a v přímé návaznosti na něj*
- vytvářet předpoklady pro posílení partnerství mezi vesnickými a městskými oblastmi a zlepšit tak jejich konkurence schopnost (společná opatření v oblasti občanské vybavenosti, zajištění sociálních služeb, zdravotnictví nebo vzdělání, zajištění dopravní obslužnosti,…) – *vzhledem k velikosti obce je tato kooperace omezená, pro obyvatele obce je nejvýznamnějším přínosem zlepšení dopravní dostupnosti do Plzně*
- hospodárně využívat zastavěné území (podpora přestaveb, revitalizace a sanace území) a zajistit ochranu nezastavěného území (zejména zemědělské a lesní půdy) a zachování veřejné zeleně, včetně minimalizace její fragmentace. V nezastavěném území nevymezovat plochy pro fotovoltaické elektrárny. Naopak v nezastavěném území řešit ochranu území před erozí vymezením ploch pro přírodě blízká opatření – *tyto požadavky územní plán respektuje, zastavěné a zastavitelné území obce tvoří kompaktní sídelní útvar, pro ochranu krajiny jsou vymezeny plochy protierozních opatření, Plochy pro fotovoltaické elektrárny nejsou vymezeny*

Požadavky vyplývající ze Zásad územního rozvoje Plzeňského kraje

Zastupitelstvo Plzeňského kraje vydalo ZÚR dne 2. 9. 2008 usnesením Zastupitelstva Plzeňského kraje (dále jen „ZPK“) č. 834/08, ve znění Aktualizace č. 1, vydané dne 10. 3. 2014 usnesením ZPK č. 437/14, Aktualizace č. 2, vydané dne 10. 9. 2018 usnesením ZPK č. 815/18, a Aktualizace č. 4, vydané dne 17. 12. 2018 usnesením ZPK č. 920/18, s účinností ode dne 24. 1. 2019. Tato aktualizovaná územně plánovací dokumentace pro celé území kraje nahrazuje dříve platné Zásady územního rozvoje PK a je závazná pro vydávání územních plánů (včetně změn), regulačních plánů a pro rozhodování v území. Území obce Chlum leží v rozvojové ose OR2 Plzeň-Nepomuk-hranice kraje.

V ÚP Chlum jsou respektovány limity a požadavky na řešení vyplývající z Aktualizace č.1 ZÚR PK v plném rozsahu, včetně obecných zásad, priorit a cílů územního plánování stanovených pro území Plzeňského kraje v rozsahu odpovídajícímu velikosti obce a její poloze v sídelní struktuře.

Kritéria a podmínky pro rozhodování o změnách v území

Využití území usměrňovat s cílem posílení obytné funkce, vytvářet podmínky pro rozvoj podnikatelských aktivit a přednostního zabezpečení funkcí území z hlediska infrastrukturních podmínek a ochrany životního prostředí

Úkoly pro územní plánování obcí

- vytvářet podmínky lokalizace obytné zástavby a podnikatelských aktivit v území, opírajících se zejména o místní a dopravní předpoklady území s vazbami na širší okolí.
- vytvářet podmínky pro rozvoj služeb a cestovního ruchu.
- do územních plánů zapracovat záměry mezinárodního, republikového a nadmístního významu v souladu s kapitolou 5.
- usměrňovat využití území zejména s ohledem na širší region, rozvoj rekreace a ochranu životního prostředí

b2) s cíli a úkoly územního plánování, zejména s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území a požadavky na ochranu nezastavěného území,

Územní plán je v souladu s cíli a úkoly územního plánování.

Cíle územního plánu:

- vytváří předpoklady pro výstavbu a udržitelný rozvoj území
- zajišťuje předpoklady pro obecně prospěšný soulad veřejných a soukromých zájmů
- zajišťuje podmínky pro ochranu veřejných zájmů
- chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území

Úkoly územního plánu:

- posuzuje stav území obce
- stanovuje koncepci jejího rozvoje
- prověřuje změny v území z hlediska ochrany veřejných zájmů
- stanovuje regulativy využití ploch
- stanovuje podmínky změn v území s ohledem na zachování charakteru obce
- vytváří podmínky pro omezení nebezpečí ekologických a přírodních katastrof
- vytváří podmínky pro kvalitní bydlení
- umožňuje hospodárné vynakládání prostředků z veřejných zdrojů
- vytváří podmínky pro zajištění civilní ochrany
- posuzuje vliv navržené koncepce na životní prostředí a trvale udržitelný rozvoj území

b3) s požadavky stavebního zákona a jeho prováděcích právních předpisů

Územní plán je zpracován v souladu se stavebním zákonem , jeho prováděcími předpisy (vyhláška 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, vyhláška 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území ve znění vyhlášky 269/2009) v platném znění po novelizaci těchto předpisů k 1.1.2013 a metodickými pokyny MMR ČR.

b4) s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, popřípadě s výsledkem řešení rozporů

Požadavky zvláštních předpisů

Ochrana veřejného zdraví

Zdrojem negativních vlivů je areál zemědělské výroby. Navržena jsou ochranná opatření na hranici rozvojových ploch sousedící se stávajícím areálem. Komunikace procházející obcí je minimálně zatížená a není tak závažným zdrojem narušení prostředí.

Požární ochrana

Ke všem objektům a areálům je zajištěn přístup pro požární techniku. Pro požární účely je možno využít vodu ve stávajících nádržích (víceúčelová nádrž ve sportovně rekreačním areálu, návesní rybníček, nádrž u sinice směřující k silnici I/20. Při realizaci distribučních rozvodů vodovodu budou respektovány požadavky předpisů pro jeho dimenzování a umístění požárních hydrantů (podrobnost řešení přesahuje možnosti územního plánu).

Civilní ochrana

V souladu s § 12 zákona č. 239/2006 Sb. se ochrana obyvatelstva řídí požadavky dle § 20 vyhlášky č. 380/2002 Sb., k přípravě a provádění úkolů ochrany obyvatelstva:

- ochrana území před průchodem průlomové vlny vzniklé zvláštní povodní

Území obce není ohroženo zvláštní povodní.

- zóny havarijního plánování

Nejsou vyhlášeny.

- ukrytí obyvatelstva v důsledku mimořádné události

Není předpokládán vznik mimořádné události a tudíž nejsou ani stanoveny požadavky na ukrytí obyvatelstva v jejím důsledku.

- evakuace obyvatelstva a jeho ubytování

Vzhledem k nízké hustotě osídlení není uvažováno s evakuací obyvatelstva.

- skladování materiálu civilní ochrany a humanitární pomoci

V objektech Obecního úřadu .

- vyvezení a uskladnění nebezpečných látek mimo současně zastavěná území a zastavitelná území obce

Na území obce nejsou skladovány nebezpečné látky.

- záchranné, likvidační a obnovovací práce pro odstranění nebo snížení škodlivých účinků kontaminace vzniklých při mimořádné události

Není předpokládán vznik havárií s kontaminací okolí.

- ochrana před vlivy nebezpečných látek skladovaných v území

Na území obce nejsou skladovány nebezpečné látky.

- nouzové zásobování obyvatelstva vodou a elektrickou energií

Zásobování pitnou vodou cisternami, užitková z nádrží na území obce. Na území obce nejsou zařízení vyžadující nouzové zásobování elektrickou energií.

Obrana státu

Nejsou známy konkrétní požadavky z hlediska obrany státu.

Ochrana ložisek nerostných surovin

N a území obce nejsou evidována a chráněna ložiska nerostných surovin.

Poddolovaná území

Na území obce nejsou registrována poddolovaná území.

Ochrana před povodněmi

Území obce leží na rozvodí. Vodní toky na území obce svou velikostí neohrožují území povodněmi. Záplavová území nejsou vyhlášena.

K lokálnímu ohrožení může dojít při přívalových srážkách v zastavěném území pod svažitými plochami ZPF. V územním plánu jsou navržena protierozní opatření k omezení tohoto nebezpečí.

Stanoviska dotčených orgánů

Bude doplněno po projednání.

Řešení rozporů

Rozpory nebyly řešeny.

c) zpráva o vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území obsahující základní informace o výsledcích tohoto vyhodnocení včetně výsledků vyhodnocení vlivů na životní prostředí

Nebylo požadováno zpracování Zprávy o vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj.. Podle stanoviska Odboru životního prostředí Krajského úřadu Plzeňského kraje č.j. ŽP/20772/16 ze dne 9.1.2017 :“Zadání územního plánu nemůže mít významný vliv na evropsky významné lokality ani ptačí oblasti“. „Územní plán není nutno posoudit z hlediska vlivů na životní prostředí podle § 10i zákona o posuzování vlivů“.Územní plán řeší území mimo evropsky významné lokality a ptačí oblasti.

d) stanovisko krajského úřadu podle §50, odst. 5 stavebního zákona (stanovisko k vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj)

Stanovisko nebylo vydáno.

e) sdělení, jak bylo stanovisko podle §50, odst. 5 stavebního zákona zohledněno s uvedením závažných důvodů, pokud některé požadavky nebo podmínky zohledněny nebyly

Stanovisko nebylo vydáno.

f) komplexní odůvodnění přijatého řešení včetně vybrané varianty

f1) odůvodnění koncepce zpracovatelem

f1.1) rozvojové předpoklady

Demografie

Vývoj počtu obyvatelstva

rok	1971	1981	1991	2001	2011	2014	2016
počet	192	193	182	188	222	223	243

Věková struktura (2001)

skupina	0-14	15-64	65 a více	celkem
počet absolutně	28	123	33	184
podíl v %	15,2	66,9	17,9	100

Věková struktura (2011)

skupina	0-14	15-64	65 a více	celkem
počet absolutně	41	135	37	213
podíl v %	19,2	63,4	17,4	100

Poznámka: Údaje celkového počtu se odlišují vzhledem k datu zjištěných údajů ve sčítání (věková struktura) počty obyvatel ke konci roku dle statistických údajů.

Z uvedených dat je patrná tendence ke stabilizaci velikosti obce s mírným nárůstem v poslední dekádě.

Z rozboru demografických údajů je patrné, že nárůst je dán přirozenou měnou, vysoký podíl obyvatel ve věkové kategorii 15-64 let vytváří do budoucna předpoklad pro prudké stárnutí obyvatel s následným poklesem jeho počtu. Návrhová velikost je vzhledem k tendencím vývoje počtu obyvatel a při zhodnocení možných migračních vlivů stanovena na 275 obyvatel.

Domovní a bytový fond

Domovní fond (údaje ze sčítání 2001)

	domy celkem	rodinné domy	bytové domy	ostatní	obydlené	neobydlené

				budovy		
absolutně	72	71	1	0	51	21
podíl v %	100	98,6	1,4	0	70,8	29,2

Domovní fond (údaje ze sčítání 2011)

	domy celkem	rodinné domy	bytové domy	ostatní budovy	obydlené	neobydlené
absolutně	80	78	2	0	64	16
podíl v %	100	97,5	2,5	0	80,0	20,0

Bytový fond (údaje ze sčítání 2001)

	byty obydlené	byty neobydlené	byty využívané k rekreaci	ostatní	byty celkem
absolutně	69	21	12	9	90
podíl v %	76,7	23,3	13,3	10,0	100

Bytový fond (údaje ze sčítání 2011)

	byty obydlené	byty neobydlené	byty využívané k rekreaci	ostatní	byty celkem
absolutně	95	18	8	10	113
podíl v %	84,1	15,9	7,1	8,8	100

Z vyhodnocení je patrný trend k využívání neobydlených domů k trvalému bydlení. Neobydlené domy jsou využívány zčásti k rekreaci, podstatná část je k obývání nevhodná (vhodné objekty již byly zrekonstruovány). Tento nevyužívaný domovní fond pak je pro bydlení využitelný jen v omezené míře. Veškeré požadavky na nové bydlení je nutno realizovat formou nové výstavby.

Ekonomická základna

Ekonomickou základnu obce je malá, tvořená zemědělskou farmou a dalšími drobnými provozy živnostenského charakteru. Většina obyvatel vyjíždí za prací do sousedních obcí, především do Plzně.

f1.2) ochrana hodnot území

Území obce Chlum se nachází v mírně zvlněné krajině v nadmořské výšce 400 – 490 metrů. Vlastní sídlo leží v mělkém sedle mezi kótou Pahorek (549 m.n.v.) a západním úbočím hřebenu Vlčtejna. Ú zemí má převažující charakter zemědělsky využívané krajiny s vysokým podílem ploch zemědělského půdního fondu. Souvislé lesní porosty jsou pouze v jihovýchodním cípu katastrálního území obce (Sečský les).Vzhledem k poloze na hřebenu v sedle mezi vyvýšeninami postrádá obec významnější vodní toky. Území je odvodňováno strouhou podél silnice do Střížovic do Olešenského potoka a dále do Úslavy.

Jižním okrajem území obce v Sečském lese protéká Únětický potok

Koeficient ekologické stability území činí 0,32. Jedná se o území intenzívně využívané, zejména pro zemědělskou velkovýrobu, oslabení autoregulačních pochodů v ekosystémech způsobuje jejich značnou ekologickou labilitu a vyžaduje vysoké vklady dodatkové energie.

Využití území

druh pozemku	výměra (ha)	podíl (%)
orná půda	265	65,4
zahrady	8	2,0
trvalé travní porosty	48	11,9
zemědělská půda celkem	321	79,3
lesní plochy	49	11,9
vodní plochy	1	0,3
zastavěné plochy	5	1,3
ostatní plochy	29	7,2
nezemědělská půda celkem	84	20,7
Celkem Chlum	405	100,0

Je zřejmý vysoký podíl zorněných ploch ZPF. Krajina tak vykazuje nízkou úroveň stability a vysoké ohrožení erozí zvláště na svažitých polohách.

Nerostné suroviny

Na území obce nejsou registrována ložiska nerostných surovin ani chráněná ložisková území.

Poddolování

Území obce není dotčeno poddolováním.

Zemědělský půdní fond

Je tvořen převážně plochami poměrně kvalitní orné půdy. Svažité plochy orné půdy jsou ohroženy erozí při přívalových srážkách. Podíl trvalých travních porostů je nízký

Lesní pozemky

Na území obce mají větší rozsah v její jihovýchodní části, kde tvoří souvislý lesní porost. Jedná se o hospodářský les s převažujícím smrkem a menším zastoupením dalších dřevin. Menší plochy lesů na svazích Pahorku mají minimální hospodářský význam, u těchto porostů převažuje jejich krajinotvorná funkce (stabilizace svahů, protierozní ochrana).

Ochrana před povodněmi

Území obce není ohroženo povodněmi. K lokálnímu ohrožení může dojít při přívalových srážkách pod svažitými plochami zemědělské, převážně orné půdy (splach ornice).

Chráněná území přírody

Na území obce nejsou registrována chráněná území přírody .

Územní systémy ekologické stability

Zpracovatel: Ing., aut. arch. Pavel V a l t r - UrbioProjekt Plzeň,
ateliér urbanismu, architektury a ekologie

Datum: 2018

1. Základní údaje

1. 1. Základní údaje o řešeném území

Řešené území:	Administrativní území obce Chlum k.ú. Chlum u Blovic
Rozloha území:	405 ha
Počet obyvatel v území:	214 ob.
Zalidněnost:	52,3 obyvatel na km^2
Navazující obce:	Seč, Střížovice, Únětice, Vlčtejn, Zdemyslice a krátce Chválenice
Okres:	Plzeň - jih
ORP:	Blovice
Biogeografický region:	1.28. Plzeňský

Řešené území je vymezeno administrativní hranicí správního území Obecního úřadu Chlum. Obec Chlum, která je ve výšce 496 m, byla zmiňována již k r. 1379.

V zájmovém území obce žilo po válce celkem 378 obyvatel, v současnosti zde žije celkem 220 obyvatel, takže došlo ke snižování exploatační zátěže na přírodu a krajinu.

1.2. Význam a úkol územního systému ekologické stability

Moderní ochrana přírody a krajiny se zaměřila na udržení a obnovu rozmanitosti bioty. Podmínkou ochrany biodiverzity je zajištění vhodného prostředí pro existenci organismů a jejich společenstev v krajině. Nezbytným prostředkem je zajištění prostorů, jejichž posláním je zajištění vývoje ekologicky stabilních přírodních a přirozených společenstev. Základní strategie spočívá ve vymezení a tvorbě tzv. ekologické sítě, označované jako územní systém ekologické stability (ÚSES).

ÚSES vytváří významnou vymezenou základní krajinnou strukturu, jež uchovává přírodní bohatství regionu a obce a umožňuje tak jeho další reprodukci a trvale udržitelný vývoj, při zabezpečování minimálních prostorových podmínek, pro přirozené autoregulační procesy v člověkem pozměněné krajině.

Podle zák. č. 114/92 Sb., o ochraně přírody a krajiny je ÚSES vzájemně propojený soubor přirozených i pozměněných avšak přírodě blízkých ekosystémů, který udržuje přírodní rovnováhu. Vymezení a hodnocení ÚSES dle uvedeného zákona patří mezi základní povinnosti v obecné ochraně přírody. Ochrana prvků ÚSES je povinností všech vlastníků a nájemců pozemků tvořících jeho systém, jeho vytváření je veřejným zájmem, na kterém se podílejí vlastníci pozemků, obce i stát. Schválený ÚSES je jedním z limitů využití území v rámci zpracované územně plánovací dokumentace, která dle § 1 stavebního zákona vytváří předpoklady k zabezpečení trvalého souladu všech přírodních, civilizačních a kulturních hodnot v území, zejména se zřetelem na péči o životní prostředí a ochranu jeho hlavních složek.

Hlavním cílem vytváření ÚSES je trvalé zajištění biodiverzity, biologické rozmanitosti, která je definována jako variabilita všech žijících organismů a jejich společenstev a zahrnuje rozmanitost v rámci druhů, mezi druhy a rozmanitost ekosystémů. Podstatou ÚSES je vymezení sítě přírodě blízkých ploch v minimálním územním rozsahu, který už nelze dále snižovat bez ohrožení ekologické stability a biologické rozmanitosti území. Působení ÚSES na krajinu se nejvýrazněji uplatňuje na místní úrovni, která se stává vyústěním procesu územního zabezpečování ekologické stability. Tvorba a ochrana skladebných prvků ekologické sítě, tj. biokoridorů (BK) a biocenter (BC), příp. interakčních prvků (ekotonů), neřeší však celou problematiku zajišťování ekologické stability krajiny. Proto jsou v krajinářské koncepci sledována i nezbytná další opatření. Zpracování Generelu ÚSES vychází z § 2 prováděcí vyhlášky č. 385/1992 Sb. k zák. č. 114/1992 Sb.

Vymezení, ochrana a případné doplnění chybějících částí této sítě je pouze jedním z kroků k trvale udržitelnému využívání krajinného prostoru, protože existence takovéto struktury v území nemůže ekologickou stabilitu ani biodiverzitu zajistit sama o sobě, je však jednou z nutných podmínek pro její zajištění. Tvorba ÚSES, zahrnujících stávající významné segmenty krajiny výrazným způsobem přispívá k naplňování celosvětové Úmluvy o biologické rozmanitosti, k níž ČR přistoupila v r. 1994.

Jednotlivé prvky budou zapracovány do územního plánu obce na základě Metodiky zapracování

ÚSES do územních plánů obcí a Návodu na využívání ÚTP regionálních a nadregionálních ÚSES ČR, vydaných MMR ČR v r. 1999. Na základě ustanovení § 18 vyhl. č. 131/98 Sb. je ÚSES schvalován v závazné části územního plánu. Generel ÚSES navrhuje i vhodné regulativy k zapracování do ÚPD, potřebné pro zajištění územní ekologické stability řešeného území.

Dokumentace ÚSES je podkladem pro správní řízení. Zpracovaný generel MÚSES po územně schvalovacím procesu je označován jako plán MÚSES. Po zapracování generelu ÚSES do územně plánovací dokumentace se stává obecně závazným plánem, jež je základem pro účinnou ochranu funkčních prvků ÚSES a současně základem pro uchování územní rezervy pro chybějící části ÚSES.

1.3. Výchozí principy ÚSES

Základními skladebnými prvky územního systému ekologické stability (ÚSES) jsou biocentra, biokoridory a interakční prvky, dále pak zvláště chráněná území přírody a krajiny a významné krajinné prvky.

Biocentrum (BC) je tvořeno ekologicky významným segmentem krajiny, který svou velikostí a stavem ekologických podmínek umožňuje trvalou existenci druhů a společenstev přirozeného genofondu krajiny. Jedná se o biotop nebo soubor biotopů, které svým stavem a velikostí umožňují trvalou existenci přirozeného a polopřirozeného, avšak přírodě blízkého ekosystému.

Biokoridor (BK) je, nebo cílově má být tvořen ekologicky významným segmentem krajiny, který propojuje biocentra a umožňuje a podporuje migraci, šíření a vzájemné kontakty živých organismů.

Interakční prvek je ekologicky významný krajinný prvek nebo ekologicky významné liniové společenstvo, vytvářející existenční podmínky rostlinám a živočichům, významně ovlivňujícím fungování ekosystému kulturní krajiny. Většinou mají menší plochu než BC či BK a často jsou prostorově izolovány.

Vybrané, ekologicky nejstabilnější plochy tvoří skladebnou část ekologické stability. Vzhledem k současnému stavu krajiny se části vymezených prvků ÚSES rozlišují na:

- plně funkční, jednoznačně vymezená
- částečně funkční, rámcově vymezená
- nefunkční, navrhovaná.

Pro zajištění prvků místního ÚSES jsou potřebné následující **prostorové parametry**:

- minimální plocha biocenter dle cílových společenstev:

- lesní, příp. kombinovaná 3 ha
- luční společenstva 3 ha
- mokřady 1 ha
- stepní lada 1 ha
- skalní lada 0,5 ha

- maximální možná délka a šířka biokoridoru dle typu cílových společenstev:

- lesní 2000 m x 15 m
- luční (v 1. – 4. vegetačním stupni) 1500 m x 20 m (dle zák. 6 m od břehové čáry toku jsou nutné trvalé travní porosty)
- mokřady 2000 m x 20 m
- stepní lada 2000 m x 10 m.

Základní kritéria řešení ÚSES jsou následující:

- kritérium rozmanitosti potencionálních ekosystémů (reprezentativnosti - ekosystém jako typická součást biochory)
- kritérium prostorových vztahů potenciálních ekosystémů (kontinuita systému)
- kritérium nezbytných prostorových parametrů (min. velikost BC, max. vzdálenost BC)
- kritérium aktuálního stavu krajiny (kvalita biotopu a zachovalosti z hlediska managementu)
- kritérium společenských limitů a záměrů.

1.4. Biogeografická diferenciace, vazba na vyšší stupně ÚSES

Původní biogeografické členění pro účely vymezování ÚSES vycházely ze zpracované typologie sosiekoregionů, které byly později nahrazeny biogeografickými regiony (Culek. M. et al.: Biogeografické členění ČR). Biogeografické členění bylo nově upraveno a doplněno novým vymezením biochor pro jednotlivé vegetační stupně v rámci ČR (Culek M. et al: Biogeografické členění ČR II). V novém pojetí byly upraveny hranice bioregionů, přičemž pojetí biochor je zcela nové a tedy není shodné s dříve zpracovanými generely ÚSES.

Ve zpracovaném generelu se vycházelo z nových biogeografických jednotek, které jsou podstatně odlišné od předchozího zpracování.

V rámci biogeografické diferenciace, jež je nutná k potřebnému zajištění škály potenciálních přírodních ekosystémů, jsou aktuálně v řešeném území vymezeny následující individuální typologické jednotky:

- biogeografická provincie: opadavé listnaté lesy
- biogeografická podprovincie: hercynská
- **biogeografický region: 1.28 Plzeňský**

Biochora je vyšší typologická jednotka členění bioregionu na regionální úrovni. Základní hlediska pro jejich vymezení jsou: vegetační stupeň, reliéf a substrát, jež podmiňují výskyt odlišných ekotopů (na

Území ČR bylo vymezeno 366 typů biochor v 9 186 segmentech biochor). V řešeném území se vyskytují následující, nově charakterizované a vymezené biochory:

3Do Podmáčené sníženiny na kyselých horninách 3. v.s.

Tento typ je vázán na chladnější vyšší okraje nížin, níže ležící kotliny a na plošiny při okrajích pahorkatin svažujících se do nížin. Segmenty typu jsou koncentrovány do středních Čech s menšími přesahy do západních a východních Čech; na Moravě se nacházejí při východním okraji Hercynika.
Reliéf je tvořen plochými depresemi většinou v rámci plošin, nebo výraznějšími konkávně prohnutými depresemi na úpatí vrchovin. V ose deprese se nachází zpravidla malá niva potoka, leží zde však části niv i větších toků. Cizorodou leč neoddělitelnou součástí depresí jsou i vystupující hřbítky a elevace. Zpravidla jsou ploché, nízké a jejich výška nepřekračuje 20 m. Z antropogenních tvarů se zde vyskytují hráze rybníků, náspy komunikací a četné odvodňovací příkopy. Substrát je tvořen kyselými, většinou skalními horninami s pokryvem hlinitokamenitých deluviálních sedimentů z těchže hornin. Často zde však bývá i příměs sprašové hlíny (na rozdíl od situace ve 4. vegetačním stupni). Půdy jsou převážně primární pseudogleje, směrem k jádru deprese přecházejí do maloplošně zastoupených glejů a glejových fluvizemí v nivách. Na vystupujících svazích a hřbítcích jsou většinou pseudoglejové kyselé kambizemě až slabě kyselé kambizemě. Půdy jsou většinou písčitohlinité s jemným skeletem. Větší kameny se zde nevyskytují.

Klima je mírně teplé a zpravidla v rámci 3. vegetačního stupně relativně suché (MT11, MT10) MT9, v 1.2 dokonce i T2). V depresích jsou dobré podmínky pro vývoj silných přízemních teplotních inverzí, vyšší vzdušnou vlhkost a četné mlhy. Převážná část segmentů navíc leží v oblasti s výskytem regionálních teplotních inverzí.

Vegetace: Varianta hercynská základní (1.20, 1.22, 1.23, 1.28, 1.44, 1.48, 1.49): Potenciální vegetaci tvoří jedlová doubrava (Abieti – Quercetum), na sušších místech kyselejší křídla hercynské černýšové dubohabřiny (Melampyro nemorosi – Carpinetum), na prameništích na místech s déle stagnující vodou i bažinné olšiny svazu Alnion glutinosae. Podél potoků se vyskytují olšové jaseniny (Pruno – Fraxinetum). Na odlesněných místech jsou nejčastější luční porosty svazu Arrhenatherion, v potočních nivách vlhké louky svazu Calthion.

Varianta středočeská (1.2, 1.5, 1.18): V kostře potenciální přirozené vegetace jsou bezkolencové doubravy (Molinio arundinaceae – Quercetum), na sušších místech přecházející do lipových doubrav (Tilio-Betuletum). Náhradní vegetaci na odlesněných místech tvoří též bezkolencové louky svazu Molinion.

Druh similární.

D: 3AB3 (15), *3AB-B4 (64), *3BC5a (6), *3BC5b (15).

Pozn.: V 1.2, 1.5, 1.18,1.23 a 1.28 má STG 3AB3 asi převážně kontinentální ráz (x).

Současné využití krajiny:

Lesy 16 %, travní p. 16 %, vodní pl. 5 %, pole 50,5 %, sady 4,5 %, sídla 5 %, ostatní 3 %.

V tomto typu ještě převažují pole. Jsou zpravidla velká, v segmentech s větším zastoupením rybníků a lesů středně velká. Spoře se vyskytující rozptýlené dřeviny jsou podél příkopů, vodních toků nebo po obvodu rybníků. Pole jsou ohraničena především vodními toky, loukami a komunikacemi, místy též sídly.

Lesy jsou zastoupeny velmi nepravidelně, v jednotlivých segmentech mají 2 – 95 % přičemž velké rozdíly jsou i v rámci jednotlivých bioregionů. Je zřejmé, že dominantní roli zde hrála historie osídlení a záměry středověkých majitelů. Nejvíce jsou kupodivu zalesněny některé méně typické a relativně sušší segmenty. V typických segmentech dosahuje lesnatost asi 8 %. Převažují zde malé lesy, které jsou vetšinou soustředěny podél vodních toků. Častěji se vyskytují i okraje středně velkých a velkých lesů, při obvodu Brdského bioregionu i lesních komplexů. Lesy v netypických silně zalesněných segmentech jsou součástí velkých lesů a lesních komplexů. Lesy jsou tvořeny převážně smrkovými kulturami, často s příměsí borovice lesní, dubu, při okrajích osik, olší apod. Je signifikantní, že přes značnou rozlohu lesů zde v r. 2001 nebylo vyhlášeno jediné chráněné území.

Travní porosty se nacházejí zpravidla v nejvlhčích částech depresí podél vodních toků, u rybníků a často se nacházejí při okrajích lesů. Většinou tvoří malé segmenty, dnes často nekosené a měnící se v ruderalizované mokřady.

Vodní plochy jsou velmi charakteristickým využitím tohoto typu, přesto jejich zastoupení v jednotlivých segmentech velmi kolísá (v rozmezí 2 – 55 %); v mnoha z nich se vyskytují pouze drobné vodní toky a ojedinělé malé rybníčky nebo nádržky.

Sady se v tomto typu vyskytují jen po obvodu sídel, a to především vesnic. Jsou malé, soukromé a převažují v nich odolnější druhy ovocných dřevin.

Sídla se vyskytují zpravidla při okrajích segmentů nebo na vyvýšeninách. V Čechách jsou zde typické malé vesnice a jen vzácně se vyskytují středně velké a velké. V moravských segmentech jsou vesnice středně velké a velké, v Krnovském bioregionu typicky rozvolněné a protáhlé podél potoka. Celkem vzácně se zde vyskytují malá města (Přeštice, **Blovice**), a to ještě hlavně díky vazbě těchto sídel na říčky protékající danými segmenty. Pro sídla jsou typické barokní a zbarokizované gotické kostely. Památky lidové architektury se zde kupodivu až na nepatrné výjimky nevyskytují. V segmentech v Čechách jsou zvláště u rybníků časté menší chatové kolonie.

Náhradní typy: 3To. Cílové ekosystémy: Přirozené: ADJ (nahrazeno v 1.2, 1.5, 1.18, 1.12 a 1.55 ADBR), LOMO, LONJ, v 1.12 a 1.55 i HDJ, náhradní: MTH, VOVS, VOLS.

4Do Podmáčené sníženiny na kyselých horninách 4. v.s.

Typ se hojně nachází především na tektonicky zdvižených plošinách v hercynské podprovincii,

poměrně častý je i na okrajích výše položených pánví. Největší plochy má v bioregionech Brdském a Plzeňském. Reliéf má ráz velmi ploché deprese, většinou koncentricky se svažující ke středu či místu odtoku ze sníženiny. Netypické součásti tvoří vystupující sušší ploché hřbítky. Substrát tvoří zpravidla skalní podloží (na rozdíl od 4Ro). Tyto horniny jsou však na povrchu většinou kryty mocnějšími zvětralinami, proto bezprostřední vliv substrátu je odcloněn). Méně časté a méně typické jsou odvápněné kyselé hlíny. Půdy jsou převážně primární pseudogleje, které směrem k okrajům a na hřbítky přecházejí v kyselé oglejené kambizemě a směrem k jádru depresí do glejů a glejových fluvizemí. Vlivem přítoku kyselejší podzemní vody se v depresích a na skalních horninách někdy objevuje slabé rašelinění. Půdy jsou tedy mírně až silně kyselé, zpravidla kamenito-hlinité až drobně štěrkovité, vlhké až mokré, středně živné, středně těžké. Téměř všechny tyto půdy v 70. a 80. letech 20. st. podlehly systematickému odvodnění trubkovou drenáží a jejich hydrický režim i ostatní vlastnosti jsou i různě změněny. Klima je mírně teplé a většinou průměrně vlhké (MT 7 a 9), často i vlhčí (MT5) nebo mírně chladnější a vlhčí (MT3 a 2). Vlivem depresní polohy se zde vyskytují výrazné teplotní inverze, které společně s vlhčími půdami vedou k častějšímu výskytu mlh a rosy. Toto mikroklima umožňuje přežívání druhů vyšších poloh.

Vegetace je regionálně, ale především lokálně silně heterogenní. Varianta hercynská základní: V nevýrazných sníženinách a na plošinách dominují bikové jedliny (Luzulo pilosae-Abietetum), které na lesních prameništích a kolem malých potůčků provázejí ostřicové jaseniny (Carici remotae-Fraxinum). Podél potoků se vyskytují nivy s vegetací podsvazu Alneion glutinoso-incanae a vegetace svazu Petasition officinalis. V bezodtokých sníženinách se stagnující vodou lze očekávat bažinné olšiny ze svazu Alnion glutinosae, nejspíše as. Carici elongatae-Alnetum. Hlavním typem potencionální přirozené vegetace na relativně sušších stanovištích jsou acidofilní doubravy, zejména jedlové (Abieti-Quercetum), nebo acidofilní jedlobučiny, nejspíše bikové bučiny (Luzulo - Fagetum), subas. luzuletosum albidae. Na odlesněných vlhkých místech se objevují rašelinné louky Caricion fuscae, které přecházejí v louky svazu Calthion. Kolem rybníků se vyskytuje vegetace vysokých ostřic (Magnocaricion elatae) a komplex vodní vegetace. Varianta klimat. suchých pánví s kyselými sedimenty (např. 1.26, 1.27): Na relat. sušších stanovištích zřejmě převažují acidofilní brusinkové borové doubravy (Vaccinio vitis-idaea-Querceteum). Místy dochází k rašelinění s maloplošnými rašelinnými bory (Eriophoro vaginati-Pinetum sylvestris).
Druh similární. D: 4AB3 (25), 4 AB4 (55). K: 4A-AB5b (10), 4BC5a (5). V 1.28, 1.29, 1.42 mají STG 3. hydrické řady převážně kontinentální ráz (3x). Současné využití krajiny: lesy 36,5 %, travní p. 22,5 %, vodní pl. 9 %, pole 24,5 %, sady 1 %, sídla 2 %, ostatní 3 %. Zastoupení lesů je v porovnání se sníženinami na bazických horninách (typ 4Db) více než trojnásobné (tam 10 %). Lesy zpravidla tvoří malé a středně velké segmenty smrkových monokultur. Podél potoků a na okrajích rybníků na dnech depresí se vyskytují olšiny, které se zvláště od 70. let 20. st. spontánně šíří na opuštěné mokré louky. Poměrně častá je zde příměs borovice lesní a na okrajích lesů a v menších lesích i jedle. Výjimečně se zde vyskytují také doubravy dubu letního, příměs tohoto dubu v lesích je však běžnější. Rozloha travních porostů po systematickém odvodnění v 60. až 80. letech 20. st. dramaticky poklesla. V současnosti jsou travní porosty zastoupeny především vlhkými meliorovanými loukami (z nichž občas vyčnívají vyvrácené skruže odvodňovacích šachet). Nejvlhčí místa v depresích, nivách a na okrajích rybníků byla naopak opuštěna a většinou se přeměnila v mírně ruderalizované mokřady, zpravidla zarůstající olšinami a vrbinami. Mnohé intenzivní travní porosty byly obnoveny v 90. letech. Louky mají převážně sníženou biologickou hodnotu, vzácné louky s přirozenou druhovou skladbou a výskytem vzácných druhů jsou většinou chráněny. Vodní plochy jsou velmi charakteristickým rysem tohoto typu biochory (proti typu biochory na bazických horninách 4Db je zde jejich zastoupení trojnásobné). Jedná se především o malé a středně velké rybníky, zakládané již od středověku v nejmokřejších a jinak nevyužitelných částech sníženin. Pole převážně leží na systematicky odvodněných pozemcích. Jsou středně velká, zpravidla ohraničená příkopy, komunikacemi a lesy. Při poškození drenáží se zamokřují a zamokřené lokality bývají opuštěny a zarůstají ruderální mokřadní vegetací. Sady zde téměř chybějí, ovocné stromy jsou vázány jen na zahrádky u vesnických usedlostí. Sídel jsou spíše vzácnější, vyskytují se malé až velké vsi. Náhradní typy: 4To . Cílové ekosystémy: přirozené LOMO, LONO, (LOLT v 1.29), BUAJ (v 1.26, 1.27 nahrazeno ADE), náhradní MTH, VOVS, VOLS. Do BC je nutno zahrnout i vodní plochu, pobřežní mokřady a travnatý porost.

- 4PM Pahorkatiny na drobách v suché oblasti 4. v.s.

Vyskytují se v bioregionech: 1.19, 1.20, 1.28, 1.55.

Segmenty tohoto typu jsou soustředěny ve středozápadních Čechách. Segmenty jsou převážně středně velké, vzácněji malé. Reliéf je tvořen více či méně výraznými, více či méně izolovanými pahorky s konvexně – konkávním profilem svahů. Pahorky jsou odděleny otevřenými plochými, často podmáčenými sníženinami. Pahorky v Plzeňském bioregionu (1.28) a v Křivoklátském bioregionu (1.19) jsou velmi ploché a neznatelně přecházejí do širokých sníženin. Jinde jsou nápadné, strmě vystupující a od úpatí mají převýšení i přes 100 m. V Plzeňském a Křivoklátském bioregionu ve hřbetnici pahorků ojediněle vystupují buližníkové skály s výškou až přes 10 m. V 1.19 jsou chráněny v PP Zdická skalka u Kublova.

Substrát je v Čechách tvořen spodnokambrickými a svrchnoproterozoickými břidlicemi a drobami, které se zpravidla střídají. Směr vrstev ve všech bioregionech je severoseverovýchod – jihojihozápad. Půdy mimo les jsou převážně typické kambizemě, v depresích luvizemě, luvizemě pseudoglejové i primární pseudogleje. V lesích jsou většinou udávány slabě kyselé kambizemě, v Plzeňském bioregionu převážně silně kyselé kambizemě i kambizemě podzolované. Silně kyselé kambizemě se hojně vyskytují i v Křivoklátském bioregionu. Na vrcholcích pahorků v lesích bývají též nevyvinuté kamenité kyselé kambizemě. Rankery a litozemě jsou velmi vzácné. Půdy jsou zpravidla středně těžké a mají světle hnědou barvu.

Klima je mírně teplé, srážkově slabě podprůměrné (MT5, MT7). Pouze v teplejším a sušším Plzeňském bioregionu je zvláště v centrální části výrazně suché (MT10, MT11). Projevuje se odlišná orientace svahů, zřetelně teplejší jsou jižní svahy a hřbety. Vrcholky pahorků jsou exponovány vůči větrům. V plochých sníženinách mezi pahorky jsou podmínky pro tvorbu středně silných teplotních inverzí.

Vegetace: Varianta plzeňská (1.28): V potenciální přirozené vegetaci snad dominují acidofilní bikové doubravy (Luzulo albidae – Quercetum petraeae), květnaté bučiny jsou vzácné a zastoupené kyčelnicovým typem (Dentario enneaphylli – Fagetum). Druh similární. D: *3AB1-2 (2), *3AB3x (23), *3B3x (10), *4AB3 (25), *4B3 (28), 4B4 (10). K: 3A2-3 (+) - jen v 1.19 a 1.28, 4BC5a (2).
Současné využití krajiny: Lesy 39 %, travní p. 12 %, vodní pl. 0,5 %, pole 40,5 %, sady 3,5 %, sídla 2 %, ostatní 2,5 %.

Lesy jsou mírně hojnější než ve vlhčím typu 4PM (tam 34 %). Převážně jsou středně velké a velké; v Křivoklátském bioregionu lesy tvoří dokonce rozsáhlé komplexy. Mírně převažují kulturní smrčiny, ale hojné jsou i kulturní bory nebo velká příměs borovice, alespoň na krajích lesů. Ve všech bioregionech se objevuje příměs dubu, ojediněle i habru. Příměs buku je vzácná a nachází se místy v Křivoklátském bioregionu (1.19). Doubravy se vyskytují na Trném vrchu u Holýšova a na jižních svazích východně od zámku Kozel v Plzeňském bioregionu (1.28), kde jsou též chráněny v PP Hádky (5 ha). Dubohabřiny i s květnatým podrostem jsou v částečně zasahující PR Zvoníčkovna (9 ha). Částečně přirozené lesy s jesenickým modřínem a borovicí jsou chráněny v 1.55 v PP Hůrky.

Travní porosty jsou poměrně vzácné a nacházejí se hlavně v nivách potoků a malých zamokřených sníženinách. Nemají zřejmě větší botanickou hodnotu.

Vodní plochy jsou vzácné a tvoří je především hladiny potoků. Ve většině bioregionů se nacházejí i ojedinělé malé rybníky a severně od Rokycan i několik rybníků středně velkých. Prameniště je chráněno v 1.19 v PP Studánky u Cerhovic.

Pole jsou především na mírnějších svazích na úpatích pahorků a v odvodněných depresích. Jsou často velká i bez dřevin; více dřevin v polích zůstalo v Krnovském bioregionu. Pole jsou nejčastěji ohraničena lesy a komunikacemi.
Sady jsou u rodinných domků především po obvodech vesnic. Velké produkční sady jsou zcela ojedinělé (Nebílovy, Sosnová).

Sídel je poměrně málo, převažují středně velké vsi. V jižní části Plzeňského bioregionu jsou i typické malé vesnice. V Křivoklátském bioregionu se nachází historické městečko Zbiroh. V Plzeňském a Křivoklátském bioregionu je několik vsí se zachovalou lidovou roubenou architekturou, ve vsi Jablečno byla vyhlášena památková zóna.
Náhradní typy: 4PM + -4PS, -3PM + 4VM. Cílové ekosystémy: Přirozené: BUAD, BUKD, ADJs; náhradní: -.

-4PQ Pahorkatiny na pestrých metamorfitech v suché oblasti 4. v.s.

Segmenty jsou rozptýleny v jižní polovině naší části hercynské podprovincie, ale mimo pohraniční území. Plocha segmentů je zpravidla malá a středně velká. Největší plochu zabírá typ v bioregionech Plzeňském a Sušickém. Reliéf má charakter typické pahorkatiny s převážně nápadnými kopci, oddělenými otevřenými konkávními sníženinami. Převýšení kopců je převážně 70 – 110 m, v Plzeňském bioregionu jen 60 – 80 m, naproti tomu v Sušickém 80 – 180 m a tvoří tak místy přechod k vrchovinám. Na svazích kopců a na vrcholcích se ojediněle vyskytují skalky a akumulace balvanů. Místy se vyskytují menší, většinou opuštěné lomy, nachází se zde i několik aktivních lomů, především v Sušickém bioregionu. V některých segmentech jsou též pozůstatky po hlubinné těžbě kovů. Opuštěné štoly na mramor se zimovištěm netopýrů jsou chráněny v PP Loreta.

Základní horninou substrátu jsou většinou pararuly, v Plzeňském bioregionu též prekambrické fylitické břidlice. Dominující živnou horninou, na rozdíl od typu 4PQ, je krystalický vápenec, který se vyskytuje ve většině segmentů s výjimkou Tachovského bioregionu, amfibolity jsou též velmi časté, ty však těžko zvětrávají, a uvolňují tak relativně málo živin i bází a ve vegetaci se projevují málo výrazně. V Plzeňském bioregionu tvoří převážnou část živných složek bazické paleovulkanity. Horniny většinou zvětrávají na hlíny s obsahem drobnozrnného i hrubého skeletu (kamene).

Půdy mimo les jsou většinou typické mírně kyselé kambizemě, v lesích jsou zpravidla udávány silněji kyselé typické kambizemě. Na živných horninách se vyskytují typické kambizemě, v Plzeňském bioregionu i eutrofní. Na vápencích jsou poměrně velké ostrovy kambizemních rendzin.

Klima je mírně teplé, přitom v j. Čechách se tento typ vlivem oteplujících a vysušujících fóhnů za Alpami a Šumavou vyskytuje poměrně vysoko. Ve 4. vegetačním stupni je klima podprůměrně vlhké, segmenty většinou leží v klimatické oblasti MT 5, v teplejším a sušším Plzeňském bioregionu v MT10. Projevuje se odlišná orientace svahů, zřetelně teplejší jsou jz. svahy a hřbety. Exponovanost vrcholků vůči větrům je střední. V plochých sníženinách mezi pahorky jsou podmínky pro tvorbu středně silných teplotních inverzí.

Vegetace: Varianta středo- a západočeská (1.20, 1.27, 1.28): Potenciální přirozenou vegetaci tvoří acidofilní bikové doubravy (Luzulo albidae-Quercetum petraeae), které mohou na živnějších hlinitějších přecházet v květnaté žindavové jedliny (Saniculo europaeae-Abietetum) nebo květnaté lipové bučiny (Tilio cordatae-Fagetum). Ojiděnělé suťové lesy asi většinou náležejí do bažankových jasenin (Mercuriali-Fraxinetum). Podél potůčků jsou ostřicové jaseniny (Carici rempotae-Fraxinetum), u potoků převážně ptačincové olšiny (Stellario-Alnetum). Na odlesněných místech jsou charakteristické luční porosty svazu Arrhenatherion a Cynosurion, na vlhkých místech Calthion. Varianta jižní (1.42, 1.43, 1.50): Potenciální přirozenou vegetaci tvoří mozaika jedlových doubrav (Abieti-Quercetum), které na Ca podkladech střídají okroticové bučiny (Cephalanthero-Fagetum) s náznaky přechodu do teplomilných

doubrav (nejspíše společenstva Brachypodium pinnatum-Qurcus robur). Na odlesněných vlhkých místech lze předpokládat i fragmenty slatin svazu Caricion davallianae.

Druh kontrastní, v 1.20 a 1.27 similární. D: 3AB3, 3B3, 4AB3, 4B3, 4B4, 4BD3, 4BC3, 4CD3, 4BC5a. Pozn.: STG trofické meziřady BD a CD pravděpodobně chybějí v 1.20 a 1.27. V pánvích po jejich obvodu v 1.27, 1.42 a 1.43 mají STG 3AB3 a 3B3 ráz kontinentální oblasti (3x).

Lesy 22%, TTP 16,5 %, vodní pl. 1%, pole 53 %, sady 3%, sídla 2%, ostatní 2,5 %. Lesy jsou středně velké a malé, nejčastěji se nacházejí na vrcholech a strmých svazích kopců. Převažuje zde vyrovnané zastoupení kulturních smrčin a kulturních borů, často s příměsí modřínů. Přirozených lesů je málo, původní dřeviny (buk, duby, javory, jedle) zpravidla tvoří příměs ve větších lesích a u lesních okrajů. Relativně přirozený smíšený les lípy, javorů (vč. babyky) a borovice s podrostem orchidejí a lilie zlatohlavé je chráněn v PR Prácheň (27 ha) a bučiny s javory v menší části PR Pučanka. Travních porostů je většinou málo (4-8%), ve vysoko položených bioregionech (Sušický 20-30%) je celkové zastoupení větší než v typu 4PQ. Zpravidla se jedná o odvodněné louky v nivách a depresích bez velké biologické hodnoty. Cenné porosty jsou jsou především ve vysoko položených segmentech, kde se nacházejí velké plochy luk a polosuchých pastvin, částečně též na vápencích a hadcích. V 1.42 jsou trávníky na vápencích s bohatou květenou chráněny v PP Háje, PP U Narovců a PP Na opukách (s keříčkovými formacemi se vzácným hmyzem). Vodních ploch je málo. Nachází se zde pár malých rybníků a dva středně velké rybníky. Relativně velkou plochu zabírají vodní toky. Pole jsou hojná, většinou středně velká, v Sušickém bioregionu často s dřevinami. Ohraničena jsou především lesy, vodními toky a komunikacemi. Sady se vyskytují pouze na obvodech vesnic. Sídla jsou relativně vzácná, převažují malé vesnice. Ojedinělá městečka vesnického charakteru jsou v Sušickém bioregionu (Malenice, Čkyně). V sušickém bioregionu se zachovaly soubory lidové a vesnické architektury v Dobšíně, Žichovicích a Dlouhé Vsi. Na vrcholcích kopců bývala prehistorická hradiště, ojediněle se zde nacházejí zříceniny hradů a bar. kostely.

Náhradní typy: -4VJ, 3PQ+, -4PA, -4PA+4BH. Cílové ekosystémy: Přirozené: BUKD, BUKJs, SUB, LONO, v 1.27, 1.28 a 1.43 i HDL, Náhradní: MTM. V biocentru musí být zastoupen pruh živné horniny (viz 4PQ).

4ZT Hřbety na křemencích 4. v.s.

Extrémní typ. Vyskytují se v BR 1.19, 1.28, 1.41, 1.44 .... Typ je tvořen mnoha drobnými protáhlými segmenty především v území mezi Klatovy, Plzní, Rakovníkem, Dobříší a Příbramí. Největší plochy se nacházejí v Brdském a Plzeňském BR. Reliéf má charakter většinou mírně vystupujících hřbetů ve směru JZ - SV. Na jejich hřbetnici nebo svazích vystupují skalní hrany nebo řady skalek a skal. Relativní výška hřbetů je 40 - 160 m a výška skal zpravidla do 15 m, ale existují i skalní vrcholy až 40 m. Část skal vystupuje nad koruny stromů a tvoří tak specifické ekotopy a vyhlídkové body. Pod skalami jsou pleistocenní balvanové osypy, proudy a moře. Na většině segmentů byly v minulosti otevřeny dnes opuštěné malé kamenolomy. Po obvodu Brdského BR a v jeho blízkém okolí jsou ve hřbetech i opuštěné doly na železnou rudu. Na velkém množství segmentů se nacházela hradiště neolitu a doby bronzové a na mnoha jsou dodnes patrné valy. Časté jsou stavby středověkých hradů. Buližníkové kamýky jsou chráněny v 1.19 v PP Jouglovka a v 1.28 v PP Andrejšky a PP Loupensko.

Substrát je tvořen v Plzeňském, Křivoklátském a Plánickém BR černými proterozoickými silicity (buližníky), v Brdském a v. cípu Plzeňského BR kambrickými a ordovickými křemennými pískovci a slepenci, v ostatních BR jsou světlé proterozoické křemence. Tyto horniny tvoří zpravidla sklaní útvary, které jsou vypreparovány z okolních méně odolných břidlic a drob. Klasické naleziště zkamenělin chrání v 1.28 PP Černá stráň a v 1.44 PP Rumpál.

Půdy na skalách jsou kyselé litozemě, v jejich okolí jsou kyselé hnědé rankery, které na svazích přecházejí do silně kyselých kambizemí. Přesto půdy na sutích a úpatích skal jsou místy překvapivě živné, což dokládá až nitrofilní vegetace. Všechny půdy jsou silně kamenité s hlinitou příměsí, většinou lehké, propustné.

Klima je mírně teplé, srážkově ve 4. veget. stupni, mírně podprůměrné, především v Plzeňském a Křivoklátském BR, které náležejí klimat. oblasti MT 11, 10 a 7. Mírně vlhčí, srážkově průměrné MT 7 a 5 jsou segmenty ve většině BR. Díky vystupujícím tvarům reliéfu jsou hřbety nadprůměrně větrné a velmi vysychavé. Jižní svahy jsou značně teplé.

Vegetace: v jižním kvadrantu převažují bikové doubravy (Luzulo-albidae-Quercetum petraeae), na severním bikové bučiny (Luzulo-Fagetum). Na prudkých svazích mimo j. kvadrant se občas objevují i suťové lesy (Aceri - Carpinetum, Mercuriali-Fraxinetum). Charakteristickým prvkem jsou reliktní bory (Vaccinio myrtilli-Pinetum sylvestris)nebo alespoň brusinkové borové doubravy (Vaccinio vitis-idaea-Quercetum). Druh kontrastní.

K: 3A1-2 (2), 3AB1-2 (8), 3AB3 (10), 4A1-2 (4), 4AB1-2 (15), 4A3 (15), 4AB3 (36), 4B3 (5), 4BC3 (5). Pozn.: STG 3 v.s. a 1. hydrické řady jsou zřejmě jen v BR 1.19, 1.28, 1.41 a 1.44.

Současné využití krajiny: Lesy 46 %, TTP 6 %, vodní pl. 0 %, pole 6,5 %, sídla 0,5 %, ostatní 1 %. Zcela dominují lesy, které jsou součástí lesních komplexů přesahujících z okolí. V Plzeňském a Plánickém BR převažují středně velké lesy, pokrývající pouze vlastní hřbet a přilehlé ploché svahy. V lesích dominují kulturní smrčiny, avšak zvláště v Plzeňském a Křivoklátském BR je hojná borovice, která místy i převládá. Přirozený výskyt má borovice na skalách a balvanových akumulacích. Typickou příměs tvoří na skalách bříza bělokorá a dub letní i zimní. Kromě těchto lesů se zachovaly i menší porosty s převážně přirozenou skladbou dřevin na svazích a úpatích - bučiny (většinou s dubem) a suťové lesy s javory a lipami. Lesy jsou chráněny 1.19 v PR Jouglovka (reliktní bory, zakrslé doubravy, habrové javořiny), podobné jsou v 1.28 v PP Andrejšky a PP Loupensko. Nejhojnější je tento typ v Brdském BR, kde je nejvíce chráněných porostů, jako v PR Žďár, PR Kuchyňka (obě se suťovými lesy),

PR Hradec (reliktní bory, bikové bučiny, lipové javořiny). Zasahuje sem zřejmě i PR Kokšín (smíšený listnatý les). Travní porosty jsou zachovány především na teplejších j. svazích, kde původně byly pastviny, a na s. svazích, kde se mezi lesy nacházely lesní louky. Dnes jsou většinou opuštěné a porosty mimořádné hodnoty zde asi nejsou známy. Vodní plochy se zde nevyskytují, pouze po obvodu hřbetů bývají prameny. Pole jsou zastoupena výhradně na plochých úpatích, kam přesahují z okolí. Jsou zpravidla středně velká a ohraničená především lesy. Sady prakticky chybějí, nachází se zde jen málo na okrajích obcí. Sídla přesahují do tohoto typu pouze ojediněle jen svými okraji. Většinou se jedná o malé a středně velké vesnice. Na hřbetech se typicky vyskytují rozsáhlá prehistorická hradiště a jejich akumulace v tomto typu biochory nemá obdoby. Na některých skalách stojí dodnes středověké stavby (hrady Radyně, Skála, rom. kostel ve Starém Plzenci, býv. klášter Veliz, Zbirožský zámek přestavěný z hradu, velký bar. kostel ve Svaté Janu nad Malší atd.). Mnohé tyto vrcholy sloužily jako shromaždiště lidu a poutní místa. Dnes zde přibyly retranslační věže a nacházejí se zde i hvězdárny (vč. v Ondřejově u Prahy).

Náhradní typy: - . Cílové ekosystémy: přirozené: BUAD, ADX, BOAD + SPS, SUH, náhradní:-.

Skupina typů geobiocenů (STG) je krajinnou typologickou jednotkou, tvoří rámec podmínek klimatických, půdně-chemických a půdně-hydrických, jež se vyznačují určitým druhovým složením a prostorovou strukturou přírodních biocenóz a často i jejich fyziognomií (v ČR se nachází 150 STG). Charakteristiky skupin typů geobiocénů jsou nově pojaty v publikaci Geobiocenologie II (Buček A., Lacina J., MZLU Brno).

STG v řešeném území byly specifikovány v návrhové analýze.

2. Charakteristika přírodních poměrů - průzkumy

2.1. Přírodně ekologická charakteristika sledovaného území

Geografická lokalizace

Obec Chlum leží v povodí Úslavy v Plzeňském biogeografickém regionu, převážně ve výškách 420 – 549 m n. m (Pahorek).

Řešené území je lokalizováno v Plzeňském bigeografickém regionu 1.28.

Podle regionálně fytogeografického členění přísluší území do mezofytika okresu 31. Plzeňská pahorkatina.

Přírodní lesní oblast je zde - 6. Západočeská pahorkatina.

2.1.1. Geofaktory - geomorfologie, geologie, nerostné suroviny

Zájmové území má převážně ráz členité pahorkatiny, která je příznačná pro zarovnaný reliéf na krystaliniku (v místech, kde se silněji uplatnila výrazná vodní eroze, nabývá krajina ráz ploché vrchoviny).

Sledované území geomorfologicky náleží do provincie Česká vysočina, Poberounské soustavy, do oblasti Plzeňské pahorkatiny a celku Švihovské vrchoviny, v následujícím členění:

Česká vysočina

Poberounská soustava V

Plzeňská pahorkatina VB

Švihovská vrchovina VB-3

Radyňská vrchovina VB-3D

Blovická pahorkatina VB-3D-3

Blovická pahorkatina představuje pruh níže položeného kompaktního erozně denudačního povrchu se širokým strukturně denudačními hřbety převážně barrandienského směru se zarovnanými povrchy (pedimenty) a skalnatými buližníkovými suky modelovanými kryogenními procesy.

Nejvyšší místa území obce tvoří vrch Pahorek 549 m (jz. od Chlumu), nejnižším místem obce je hladina Únětického potoka na hranicích k.ú. ve výšce cca 420 m n.m.

Současný reliéf zájmového území byl kromě přírodních vlivů utvářen i lidskou – antropogenní činností. Území je středně zalesněné menšími lesními komplexy, převážně smrkovými a borovými monokulturami, příp. smrkovoborovými porosty s ojedinělou příměsí dubu či buku.

Geologicky je zájmové území obce budováno proterozoickými fylitickými břidlicemi a drobami s drobnými vložkami silicitů (buližníků). Kvarterní pokryv představují zejména deluviální jílovitopísčité hlíny, dále pak aluviální náplavy a svahové hlíny s různou mocností. Kvarterní holocenní sedimenty tvoří fluviální sedimenty v údolích vodních toků.

Nerostné suroviny se na území obce těžily jen velmi omezeně - stavební kámen, ložisková ochrana nerostných surovin v zájmovém území se nevyskytuje (je zde pouze prognózní negativní neperspektivní ložisko).

2.1.2. Půdní charakteristika

Genetický vývoj půd byl silně ovlivněn geologickou stavbou, morfologickou situací, klimatem i vegetačním krytem. Půdy v zájmovém území jsou převážně středně těžké až těžší, jílovitohlinité i hlinitojílovité až hlinité, ale vyskytují se i půdy lehčí (na břidličnatých substrátech), což má vliv na diverzitu vegetačního krytu a složení flóry. Na většině půdních substrátů se ve zdejším území vytvářely spíše půdy méně záhřevné a méně úživné (s výjimkou spilitů). Břidlice zvětrávaly v půdy těžšího charakteru.

Genetickým půdním typem jsou zde tedy převážně hnědé půdy – oligotrofní kambizemě, příp. luvizemě, ojediněle hnědozemě (zejména v polohách eluviálních a deluviálních hlín). Nivní glejové

půdy jsou rozšířeny v aluviálních inundačních nivách vodotečí, hlubší slatinné (bažinaté) půdy se vyskytují lokálně na soutocích potoků. Jedná se o naplavené lužní půdy (fluvizemě) a výše pseudogleje a hnědé pseudogleje. Podzolové půdy se vytvářely převážně na algonkických břidlicích a jsou na nich obvykle lesní porosty. Na strmějších svazích a ojedinělých skalních výstupech se vyskytují ostrůvky litozemí a kyselých rankerů. Méně vyvinuté, kamenité půdy se vytvořily zejména na omezených skalních polohách spilitů.

Pro účely bonitace zemědělských půd byla za základní mapovací a oceňovací jednotku stanovena "bonitovaná půdně ekologická jednotka" (BPEJ), jež je definována na základě významných charakteristik klimatu, půdy (morfologické vlastnosti, charakteristické půdotvorné substráty a jejich skupiny, skeletovitost a hloubka půdního profilu a konfigurace terénu, svažitost pozemků a jejich expozice ke světovým stranám). Soustava BPEJ zobrazuje charakteristické kombinace základních vlastností určitých úseků zemědělského území.

Konkrétní vlastnosti BPEJ v bonitačních mapách jsou vyjádřeny pětimístným číselným kódem s následujícím významem:

1. číslice - příslušnost ke klimatickému regionu
2. a 3. číslice - příslušnost k hlavní půdní jednotce (HPJ)
4. číslice - kombinace svažitosti a expozice ke světovým stranám
5. číslice - kombinace hloubky a skeletovisti půdního profil.

Hlavní půdní jednotky (HPJ) mapované v zájmovém území:

Hnědozemní půdy (BPEJ 51212)

- HPJ 12: Hnědozemě příp. hnědé půdy nasycené a hnědé půdy illimerizované, vč. slabě oglejených forem na svahových hlínách. Jsou to středně těžké půdy s těžší spodinou s příznivými vláhovými poměry, ve spodině místy převlhčené.

Illimerizované půdy (BPEJ 71542)

- HPJ 12: Hnědozemě příp. hnědé půdy nasycené a hnědé půdy illimerizované, vč. slabě oglejených forem na svahových hlínách. Jsou to středně těžké půdy s těžší spodinou s příznivými vláhovými poměry, ve spodině místy převlhčené.

Skupina hnědých půd kyselých

Jedná se většinou o kyselé půdy a jejich slabě oglejené formy na permokarbonských horninách, různých břidlicích a jim podobných metamorfovaných horninách, středně těžké, obvykle štěrkovité, s dobrými vláhovými poměry až stálým převlhčením. (BPEJ 72614)

- HPJ 26: jedná se většinou o kyselé půdy a jejich slabě oglejené formy na různých břidlicích a jim podobných horninách, středně těžké, obvykle štěrkovité, s dobrými vláhovými poměry až stálým převlhčením.

Skupina mělkých, štěrkovitých až nevyvinutých výsušných půd: Mělké, štěrkovité až nevyvinuté výsušné půdy (BPEJ (73746, 53816, 73816)

- HPJ 37: mělké hnědé půdy na všech horninách, lehké, v ornici většinou středně štěrkovité až kamenité, v hloubce 0,3 m silně kamenité až pevná hornina, výsušné půdy.

- HPJ 38: mělké hnědé půdy, středně těžké až těžší, v ornici většinou středně štěrkovité až kamenité, v hloubce kolem 0,3 m silně kamenité až pevná hornina, výsušné (kromě vlhkých oblastí)

Skupina oglejených (mramorovaných) půd: Tyto půdy se nejčastěji vyskytují v terénních depresích, kde se vytváří periodicky převlhčovaný profil, zejména v jarním období. Půdy mají světle šedý až nazelenalý horizont s konkrecemi a mramorovaný horizont. Tyto středně těžké až lehčí půdy jsou náchylné k dočasnému zamokření (BPEJ 54612,54613, 74612, 74613)

- HPJ 46: hnědozemě illimerizované oglejené a illimerizované půdy oglejené na svahových hlínách se sprašovou příměsí, středně těžké až středně štěrkovité nebo slabě kamenité

Nivní půdy (BPEJ 55800)

- HPJ 58: glejové a oglejené půdy zbažinělé, avšak zkulturněné, na různých zeminách i horninách. Půdy zamokřené při vodotečích a v mělkých údolích, středně těžké až velmi těžké, vhodné pro trvalé travní porosty, po odvodnění i pro ornou půdu.

2.1.3. Hydrogeologie a hydrologie území

Hydrogeologicky odpovídá sledované území litologickému charakteru geologických vrstev, jež budují zdejší území. Hydrogeologicky je území obce různorodé, velká část území je hydrologicky nevýrazná, s mělkým oběhem podzemních vod, jež jsou využívána pro místní zásobení vodou. Území obce přísluší do hydrogeologického rajonu 5110 Plzeňská pánev. Velká část území obce leží v regionu mělkých podzemních vod, tzn., že území patří do typu podzemních vod se sezónním doplňováním zásob, s nejvyšším výskytem průměrných měsíčních stavů hladin podzemních vod v březnu až dubnu a s nejnižším v září až listopadu. Výše položené zalesněné plochy jsou vodohospodářsky důležité pro zachování vodní stability a pozitivní vodohospodářské bilance. V horizontálním směru se mění propustnost nejen v závislosti na litologickém vývoji, ale i na tektonické pozici. Potřebné je rozšířit příznivý retenční účinek lesních porostů a trvalých travních porostů jejich rozšířením jako ochranu nižších poloh před přívalovými vodami. V řešeném území se vyskytují prameništní mokřady v úpatních svahových polohách. Hydrogeologicky bylo řešené území postiženo likvidací mnoha pramenišť (agrarizací, mimo lesní plochy).

Hydrologicky přísluší zájmové území do povodí Berounky. Území obce Chlum leží v povodí Úslavy,

přičemž je odvodňováno Únětickým potokem a Podhrázským do Úslavy. Drobné vodoteče na území obce mají díky nižšímu podílu lesů rozkolísané průtoky.

Úslava, č.h.p. 1-10-05-001 (IV) pramení u Číhaně ve výšce 695 m a ústí zprava do Berounky v Plzni ve výšce 296 m. Protéká Blatenskou a Radyňskou pahorkatinou do Plzeňské kotliny. Jedná se o vodohospodářsky významný tok (66 km od ústí).

Vodní toky mimo zastavěná území protékají většinou přirozenými koryty s břehovou vegetací. Rybníky jsou značně eutrofizovány a zabahněny (zaneseny sedimenty), čímž dochází ke zmenšení aktivního využitelného objemu vodních nádrží. Vodní toky a údolní nivy jsou dle zák. č. 114/92 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů chráněny jako VKP a k zásahům v nich, úpravám vodních toků a změnám kultur pozemků je třeba kromě souhlasu vodoprávního úřadu i závazné stanovisko orgánu ochrany přírody a krajiny. Povrchové vody jsou řazeny do málo vodného regionu, s nejvodnatějším měsícem březnem, retenční schopnost oblasti je malá, stupeň rozkolísanosti odtoku – silně rozkolísaný a koeficient odtoku nízký (k = 0,11-0,20).

Vodní plochy

Ve sledovaném území je z hlediska kulturní krajiny významný zejména vybudovaný středověký rybniční systém, který je vyšší součástí blatenského rybničního systému, převážně na řece Lomnici a jejich přítocích. Zdejší rybníky vytváří významné vodní a mokřadní biotopy – cenné zejména floristicky, malakologicky a ornitologicky, jež vytváří přirozené biocentrum ÚSES.

V řešením území, je nutno chránit a revitalizovat stávající vodní plochy. Únětiický potok se navrhuje revitalizovat.

Část zájmového území je erozně ohrožená, zejména vodní erozí.

2.1.4. Klimatická charakteristika

Zájmové území obce přísluší převážně do mírně teplé klimatické oblasti MT 7, (Quitt). Léto zde bývá normálně dlouhé, mírné a mírně suché, zima normálně dlouhá, mírně teplá, suchá až mírně suchá s krátkým trváním sněhové pokrývky. Přechodné období je krátké, s mírným jarem a mírně teplým podzimem. Se vzrůstající nadmořskou výškou klesá průměrná teplota a vzrůstá úhrn srážek. Zdejší klima se vyznačuje větší oceanitou (vyšší oblačností, nižším slunečním zářením, menším teplotním kolísáním, zvýšenými frontálními poruchami).

Převládající vzdušné proudění v území je značně závislé na místní konfiguraci terénu. Převládající větry jsou západní a jihozápadní, podíl bezvětří (calmu) zde bývá střední.

Roční průměrné teploty v zájmovém území obce jsou mírně podnormální a činí cca 7^0 C (Nepomuk 7,1^0 C). Průměrné teploty v v říjnu činí 7,5^0 C, v dubnu 6,5^0 C a v červenci 16,5^0 C.

Počet letních dnů s teplotami nad 25^0 C bývá 30 - 40, počet vegetačních dnů s průměrnou teplotou 10^0 C a více bývá 140 -160, počet mrazových dnů 110 -130, počet ledových dnů s nejvyššími teplotami pod 0^0 C bývá 30 – 40. Nejvyšší teploty byly naměřeny 27.7. 1983 v Nepomuku 39,2^0 a v Klatovech 40^0 C.

Roční průměrné srážky v zájmovém území bývají mírně podprůměrné a činí cca 600 mm (Spálené Poříčí 608, Nepomuk 623 mm), z toho ve vegetačním období cca (IV - IX) 390 mm, v zimním období (X - III) 250 mm. Průměrný počet dnů se srážkami 1 mm a více zde bývá 100 –120. Nejvíce srážek bývá v červenci cca 80 – 90. Počet dnů se sněhovou pokrývkou zde bývá cca 120 - 150, počet dnů se sněžením bývá cca 50. Průměrné roční maximum sněhových srážek bývá 25 mm. Počet bouřkových domů zde bývá cca 30.

Průměrná délka slunečního záření zde bývá cca 1750 hodin za rok. Počet dnů zamračených 120 – 150, počet dnů jasných 40 – 50.

Meteostanice nejbližší je v Nepomuku.

Kvalita ovzduší: z hlediska znečištění ovzduší je zájmově území relativně čisté. Ve sledovaném území se nevyskytují významné bodové zdroje znečištění ovzduší. Vyšší hladiny imisních látek se mohou vyskytovat v blízkosti silně frekventované komunikace I/20 (E49). Klimatické podmínky mají značný vliv na rozptyl výfukových plynů vč. pevných složek. Směr a rychlost větru (spolu s velikostí znečišťujících látek) mají zásadní význam pro rozptyl znečišťujících látek v ovzduší. Ovzdušné srážky se rozhodujícím způsobem uplatňují v atmosférických procesech depozic emitovaných látek a jsou také rozhodujícím faktorem ovlivňujícím odtok vody z povrchu silničních vozovek.

2.1.5. Biota - vegetační pokryv, flóra a fauna

V rámci biogeografické diferenciace, jež je nutná k potřebnému zajištění škály potenciálních přírodních ekosystémů, je zájmové území součástí následujících jednotek:

- provincie: opadavé listnaté lesy
- podprovincie: hercynská
- biogeografický region: 1.28 Plzeňský (dříve sosiekoregion: Plzeňská pahorkatina - II.14).

Zdejší území z hlediska regionálně fytogeografického členění přísluší do oblasti středoevropské lesní květeny - Hercynium, dle Mapy regionálně fytogeografického členění ČSR (BÚ ČSAV) leží ve fytogeografické oblasti Mezofytika, ve fytogeografickém okresu Plzeňská pahorkatina (31.a). Z hlediska vegetačně geografického členění (BÚ ČSAV Moravec, Neuhäusel) přísluší území do oblasti acidofilních a borových doubrav, úsek Plzeňská pahorkatina, okrsek borových doubrav (V.2.a).

Z hlediska vegetační stupňovitosti se ve sledovaném území (s nadmořskými výškami 430 – 560 m) vyskytuje suprakolinní až submontánní, 4. bukový stupeň, resp. jeho sušší kontinentální varianta a v nižších polohách 3. dubo-bukový vegetační stupeň.

Přírodní lesní oblast je zde - 6. Západočeská pahorkatina.

Ve zdejší krajině došlo od poslední doby ledové ke značným proměnám. Sledované území vzhledem k dlouhodobé, relativně intenzívní hospodářské exploataci a to od mladší doby bronzové, zejména zemědělské a od středověku lokálně i drobné těžební, patří z přírodovědeckého hlediska k málo zachovalým územím.

Vzhledem k relativně časné kolonizaci zdejšího území západních Čech, a to již od počátku 13. století a intenzívní zemědělské výrobě, došlo k výrazným proměnám vegetačního krytu, respektive ve skladbě aktuální flóry a následně i fauny oproti původním společenstvům. Místní statky a tvrze, které byly pod správou církve či nižší šlechty se postupně rozvíjely při využívání místní krajiny a udržování a rozšiřování rozsahu osídlení. Již během 14. století rozsah vykácených původních lesů a jejich přeměna na zemědělské půdy dosáhl téměř současného rozsahu. S rozvíjením obchodu a řemesel byly vytvářeny nové cesty a obchodní stezky. Postupně se zintenzivňovalo čerpání přírodních zdrojů a využívání zdejšího území pro antropogenní aktivity a zvyšování kultivace krajiny.

Koncem 18. století byly téměř všechny zbylé lesní plochy přeměněny na kulturní vysázené lesy, převážně borovými a smrkovými monokulturami. V době kolektivizace zemědělských půd od 50. let 20. století došlo k rozsáhlému zcelování pozemků, rozorání mezí, likvidaci remízků a rozptýlené zeleně, včetně břehových porostů vodní toků a vodních ploch, dále byla zlikvidována řada mokřadů, tůní a pramenišť. Vodní toky byly převážně regulovány a větší část zemědělských pozemků byla odvodněna. Dále docházelo ke zvyšování dávek průmyslových hnojiv a zvýšenému používání dalších agrochemikálií, zejména herbicidů a pesticidů.

Postupně tak došlo k výraznému snížení ekologické stability území. Na druhé straně docházelo v poválečném období ke snižování počtu obyvatel i chovaných zvířat v zájmovém území. Současný stavební fond v obcích je v řadě případů ve špatném stavu, neboť v řadě případů nedochází k jejich potřebné údržbě, opravám a obnovám.

Ve zdejším pahorkatinném území na kyselých půdotvorných substrátech převládá monotónní biota, ochuzená o většinu teplomilných i troficky náročných druhů. Ve zdejším území vyznívají teplomilné prvky šířící se z oblasti Českého termofytika od Pražské kotliny podél Berounky a jejích přítoků. Je zde jen slabé zastoupení enklávních a mezních prvků - teplomilných od východu a západních migrantů. Pestřejší vegetační skladba je zde podmíněna lokalitami s větším zásobením vodou - mokřady, nebo také sluncem či přítomností bazičtějších hornin (spilitů, amfibolitů), příp. větší energií reliéfu s větším výškovým rozpětím.

Původní <u>rekonstrukční vegetaci</u> zde tvořily kyselé (acidofilní) doubravy s borovicí (*Quercion robori-petrae*). Jejich hlavní složku tvořila borovice s dubem (*Pinus sylvestris, Quercus petraea, Q. rubra*) s příměsí osiky (*Populus tremula*) a břízy *(Betula pendula*) v závislosti na půdním druhu (na lehčím substrátu převládla borovice, na těžším pak dub), keřové patro bylo chudé, s jeřábem (*Sorbus aucuparia*) a krušinou (*Frangula alnus*). Bylinný podrost byl odvislý od trofické a hydrické charakteristiky konkrétního území. Z významnějších prvků se zde kdysi vyskytoval např. zimozelen okolíkatý (*Chimaphylla umbellata*), ostřice vřesovištní (*Carex ericetorum*), černýš luční (*Melampyrum pratense*), kručinky (*Genista tinctoria, G. germanica*), jestřábníky (*Hieracium lachenalii, H.sabaudum, H. laevigatum, H. umbellatum*), metlička (*Avenella-Deschampsia flexuosa*), kostřava (*Festuca ovina),* trojzubec (*Sieglingia decumbens*), dále pak rozrazil (*Veronica officinalis*), zlatobýl *(Solidago virgaurea*), vysoká kapradina hasivka *(Pteridium aquilinum*), příp. borůvka *(Vaccinium myrtillus*) a brusinka (*Vaccinium vitis-ideae*). Dnes zde převažují borové monokultury a chudší zemědělské zornělé půdy.

V údolních nivách potoků se vyskytovaly úzké pruhy údolních luhů a olšin *(Alnetae glutinosa*), s převažujícími listnatými stromy - olše lepkavá (Alnus glutinosa), jasan (Fraxinus excelsior), topol (Populus nigra), vrby (Salix fragilis aj.), střemcha (Padus racemosa) a bez (Sambucus nigra). Křovitá vývojová stadia osidlovala čtvrtohorní náplavy vodotečí, jež byly pravidelně nebo občas zaplavované a ovlivňované vysokou, nebo občas vystupující spodní vodou.

<u>Přirozená potenciální vegetace</u> (Neuhäuslová Z.a kol.) je na území obce mapovaná následující:

<u>- kyselé bikové a/nebo jedlové doubravy (č. 36 Luzulo albidae – Quercetum petraea, Abieti – Quercetum)</u>

- ojediněle v podmáčených depresích lužní střemchové doubravy a bažinaté olšiny s ostřicemi (č. 2 Quercus robur-Padus avium, Alnenion glutinoso-incanae, Carex brizoides).

V bikových doubravách je dominantní dub zimní (Quercus petraea) s příměsí některých listnáčů – bříza bělokorá (Betula pendula), habr obecný (Carpinus betulus), buk lesní (Fagus sylvatica), jeřáb ptačí (Sorbus aucuparia), lípa srdčitá (Tilia cordata), osika (Pupolus tremula), na sušších stanovištích borovice lesní (Pinus sylvestris), na relativně vlhčích stanovištích dub letní (Quercus robur), příp. jedle (Abies alba), v chudém keřovém patře např.: krušina olšová (Frangula alnus), jalovec obecný (Juniperus communis), bez hroznatý (Sambucus racemosa), borůvka (Vaccinium myrtillus), jehlice barvířská a německá (Genista tinctoria, G. germanica), ostružiník a maliník (Rubus fruticosus sp.agg., R. idaeus). V bylinném patře bývají typické (sub)acidofilní a mezofilní lesní druhy, např.: bika (Luzula luzuloides, L.pilosa), kostřava ovčí (Festuca ovina), lipnice hajní (Poa nemoralis), metlice křivolaká (Deschampsia flexuosa), třtina křovištní (Calamagrostis epigeios), psineček obecný (Agrostis capillaris), ostřice prstnatá (Carex digitata), černýš luční (Melampyrum pratense), starček Fuchsův (Senecio fuchsii), rozrazil lékařský (Veronica officinalis), violka Rivinova (Viola riviniana), vrbka úzkolistá (Epilobium angustifolium), svízel okrouhlolistý (Galium rotundifolium), šťavel kyselý (Oxalis acetosella), konvalinka vonná (Convallaria majalis), třezalka tečkovaná (Hypericum perforatum), ohrožený kruštík širolistý (Epipactis helleborine) či vemeník dvoulistý (Platanthera bifolia) a dále je zde pestré mechové patro (Polytrichum formosum, Pleurozium schreberi, Dicranum scoparinum, Leucobrium glaucum, Pohlia nutans aj.).

Celkově ve zdejší vegetaci dominují mezofilní druhy s podstatným zastoupením hercynských lesních druhů, např. věsenka nachová (Prenanthes purpurea), vachta trojlistá (Menyanthes trifoliata), sítina niťovitá (Juncus filiformis), které doplňují subatlantické typy, např.: sítina kostrbatá (Juncus squarrosus), ovsíček obecný (Aira caryophyllea), třezalka rozprostřená (Hypericum humifisum), jehlice rolní (Ononis arvensis). Podíl termofilnějších druhů je zanedbatelný a patří k nim např.: prvosenka jarní (Primula veris), rozchodník skalní (Sedum reflexum). Lesní porosty se do současnosti zachovaly jen na části území, zejména na skalních lokalitách a ve vyšších polohách. Na odlesněných polohách v okolí obce převažují zorněné plochy, dříve byly ve vyšším podílu zastoupeny louky a pastviny, jejichž zbytky byly převážně poškozeny melioracemi.

Náhradními společenstvy zde bývají:

- lesní: smrkové či borové monokultury, výsadby modřínů, březové lesíky, příp. porosty akátu či dubu červeného
- keřová: březové houštiny (s maliníkem) či porosty bezu hroznatého
- luční, pastvinná a trávobylinná (sub)xerotermní: acidofilní stepní pastviny a vřesoviště (Potentillo arenariae-Agrostietum vinealis, Genisto pilosae-Callunetum, Carici humilis-Callunetum, Agrostio vinnealis-Genistemum pilosae, Calamagrostis arundinacea-Vaccinietum), Violion caninae, chudší typy svazu Arrhenatherion, Sanguisorba-Festucetum commutata
- ruderální: Tanaceto-Artemisietum vulgaris, Urtica-Heracleetum mantageziiani
- segetální: převážně Aphanion (zvl. Aphanion-Matricarietum chamomillae, Spergulo-Scleranthetum annui, zčásti též Holco-Galiopsietum), Spergulo-Oxalidion, Sherardion-Oxalidion, Sherardion (Aethuso-Galeopsietum).

Pro tvorbu nových ploch zeleně jsou ve zdejším bioekoregionu typovány zejména následující vhodné taxony:

- stromořadí: bříza bělokorá - Betula pendula, jeřáb ptačí - Sorbus aucuparia, dub letní - Quercus robur (vlhčí polohy), dub zimní - Q. petraea, lípa srdčitá - Tilia cordata, třešeň ptačí - Cerasus avium, jabloň domácí - Malus domestica
- rozptýlená zeleň: dub letní - Quercus robur, dub zimní - Q. petraea, bříza bělokorá - Betula pendula, lípa srdčitá - Tilia cordata, jeřáb ptačí - Sorbus aucuparia, borovice lesní - Pinus sylvestris, habr obecný - Carpinus betulus, hloh - Crataegus sp., růže šípková - Rosa canina, krušina olšová - Frangula alnus
- zatravňované plochy: kostřava ovčí - Festuca ovina agg., kostřava červená – F. rubra, kostřava luční - F. pratensis, kostřava drsnolistá - F. trachyphylla, lipnice úzkolistá - Poa angustifolia, lipnice luční - P. pratensis, jílek vytrvalý - Lolium perenne, bojínek luční - Phleum pratense, poháňka hřebenitá - Cynosurus cristatus, psineček obecný - Agrostis capillaris, jetel luční - Trifolium pratensis.

Přirozenou náhradní vegetaci vlhkých luk tvoří vegetace svazu Calthion, podél rybníků jsou fragmenty porostů vysokých ostřic svazu Molinion, dnes však většinou poškozené melioracemi a rákosiny svazu Phragmition communis. Lokálně se vyskytuje méně běžná náročná teplomilná travinobylinná vegetace svazu Koelerio-Phleion phleioides. Na plošinách jsou lokálně vyvinuty i krátkostébelné trávníky svazu Violion caninae. Lemy náležejí svazu Trifolion medii, křovinaté pláště svazu Prunion spinosae.

Současná vegetace odpovídá mozaikovité kulturní krajině – pole, louky, hospodářské lesy, střední sídla se zahradami. Významnější polohy tvoří údolní menší mokřady a zbytky olšin, na skalnatějších lokalitách dle expozice a trofických poměrů zbytky relativně přirozených porostů (kyselé doubravy, dubohabřiny, chudší bikové či květnaté bučiny). Zatím je zdejší kulturní krajinu možno označit ještě za harmonickou, s výjimkou zemědělských výrobních areálů, které postrádají jak krajinně začleňující okrajovou a vnitroareálovou zeleň, tak případně kompenzační tvorbu náhradních přírodních prvků či segmentů.

Floristicky je území v okolí rybníků cenné výskytem se řady významných a fytogeograficky významných druhů v pobřežní zóně a přilehlých nivních, mokřadních a lučních porostech u uvedených rybníků: soubor ostřic (Carex sp.) dále pak např. orobinec úzkolistý a širolistý (Typha angustifolia, T. latifolia), tužebník jilmolistý (Filipendula ulmaria), skřípina lesní (Scirpus sylvatica), vrbina obecná (Lysimachia vulgaris), sítina klubkatá (Juncus conglomeratus), býv. úpolín nejvyšší (Trollius altissimus), přeslička lesní (Equisetum sylvaticum), děhel lesní (Angelica sylvestris), svízel syřišťový (Galium verum), pcháč bahenní (Cirsium palustre), škarda bahenní (Crepis paludosa), starček hajní (Senecio nemorensis), rozrazil potoční (Veronica becabunga), blatouch bahenní (Caltha palustris), pomněnka bahenní (Myosotis palustris), okřehek menší (Lemna minor) a v okolí pak chrpina luční (Jacea pratensis), hvozdík kartouzek (Dianthus carthusionarum), ptačinec trávovitý (Stellaria graminea) aj.

Lesy ve sledovaném území jsou zcela ojediněle původní, jedná se o fragmenty smíšených listnatých lesů. V zájmovém území se vyskytují pouze lesy hospodářské. Vedle lesů, které jsou v majetku státu, je značné procento v držení soukromých osob. Nejsou zde žádné lesní genetické základny ani jiné ochranné prvky. Lesy v okolí zdejších sídel jsou i rekreačně významné.

Podíl lesů na území obce činí 25,7 %, v bioregionu 32 %.

KES na území obce činí pouze 0,36, v bioregionu 1.

Průměrné zastoupení dřevin v lesních porostech je v bioregionu následující (v %):

smrk 37, borovice 47,3, modřín 3,-, jedle 1, ostatní jehličnany 0,2, z listnáčů dub 5,1, buk 0,8, habr 0,2, javor 0,3, lípa 0,4. jasan 0,2, topol 0,3, olše 1,-, vrba 0,1, bříza 2,-, akát 1,-, ostatní listnáče 0,1.

Jedná se tedy o území nevyvážené, intenzivně využívané, zejména zemědělskou velkovýrobou, takže došlo k oslabení autoregulačních pochodů v ekosystémech, což způsobuje jejich ekologickou labilitu a vyžaduje dodatkové vklady energie do ekosystému.

Charakter aktuální flóry a fauny je výsledkem dlouhodobého vývoje vegetačního krytu ve zdejším území.

V území zcela převažuje zemědělská orná půda, přičemž se zde vyskytují spíše menší selské lesíky, ojediněle malé remízky. V aktuální vegetaci převažují kulturní agrocenózy neboť bohatší půdy aluvií jsou již od pradávna zemědělsky využívány. Intenzifikací zemědělství došlo k likvidací velké části trvalého travního fondu a k likvidací velké části rozptýlené dřevinné zeleně. V aktuální vegetaci převažují kulturní agrocenózy. Intenzifikací zemědělství došlo k likvidaci velké části trvalého travního fondu a k likvidaci velké části rozptýlené dřevinné zeleně.

Na vodotečích se nezachovaly menší rybníky (např. v lokalitách mlýnů aj.). V okolí vodotečí jsou dřevinné doprovody - s dominancí olše *(Alnus glutinosa)* a vrby křehké *(Salix fragilis),* příp. jasanu *(Fraxinus excelsior),* v roklinách příp. jasanové olšiny *(Fraxineto – Alnetum).*

V nivních polohách se pouze omezeně vyskytují trvalé travní porosty, neboť větší část jich byla zorněna. Louky ve zdejším území jsou převážně kulturní až polokulturní, s menší druhovou pestrostí. V lučních porostech se vyskytují především typické mezofilní druhy, např. ovsík vyvýšený *(Arrhenatherum elatius),* ovsíř pýřitý *(Helictotrichon pubescens),* trojštět žlutavý *(Trisetum flavescens),* lipnice luční *(Poa pratensis),* srha říznačka *(Dactylis glomerata),* tomka vonná *(Anthoxanthum odoratum),* lipnice *(Poa pratensis),* jílek *(Lolium perenne),* kostřavy *(Festuca pratensis, F. rubra, F. ovina),* bojínek *(Phleum pratense),* jetel *(Trifolium repens, T. pratense),* pryskyřník *(Ranunculus repens),* kyseláč *(Acetosa pratensis),* kakost *(Geranium pratense),* pampeliška *(Taraxacum sect. Ruderale),* řebříček obecný *(Achillea millefolium),* toten *(Sanquisorba officinalis),* zvonek rozkladitý *(Campanula patula).* Fytocenologicky přísluší mozaika lučních společenstev do svazu *Arrhenatherion* a v mokřadních polohách do svazu *Calthion*. Na březích vodních ploch se vyskytují chrastice rákosovitá *(Phalaris arundinacea),* ostřice *(Carex sp.).* pcháč *(Cirsium palustre),* ojediněle orobinec *(Typha angustifolia),* karbinec evropský *(Lycopus europaeus)* aj.

Lesní porosty jsou z převážné části tvořeny uměle založenými borovými, výše pak smrkovými, níže ojediněle i dubovými kulturami, se zásadně proměněným keřovým a bylinným patrem. Dominantní dřeviny tedy tvoří borovice lesní *(Pinus sylvestris),* smrk ztepilý *(Picea abies),* doprovodné dřeviny tvoří duby *(Quercus robur, Q. petraea),* klen *(Acer pseudoplatanus),* buk lesní *(Fagus sylvatica),* dále pak bříza *(Betula pendula),* lokálně trnovník *(Robinia pseudoacacia)* a ojediněle lípa *(Tilia cordata).* V keřovém podrostu se lokálně vyskytuje jeřáb *(Sorbus aucuparia),* bříza *(Betula pendula),* bez černý *(Sambucus nigra)* i bez hroznatý *(Sambucus racemosa),* řídce krušina *(Frangula alnus)* a okrajově líska *(Corylus avellana),* ostružiník *(Rubus fruticosus sp. agg.)* a maliník *(Rubus fruticosus).* V bylinném patře jen málo druhů, např. jestřábník lesní *(Hieracium sylvaticum),* metlička křivolaká *(Deschampsia flexuosa),* bika *(Luzula albida),* lokálně brusnice či borůvka *(Vaccinium vitis-idaea, V. myrtillus),* vřes *(Calluna vulgaris),* starček *(Senecio nemorensis),* jahodník *(Fragaria vesca),* černýš *(Melampyrum nemorosum),* šťavel kyselý *(Oxalis acetosella),* lipnice hajní *(Poa nemorosa)* a kapradiny *(Athirium filix-femina, Polypodium vulgare).*

Liniová společenstva silnic tvoří torza někdejších alejových doprovodů, např. klen *(Acer pseudoplatanus),* topol *(Populus nigra Italica),* slivoň *(Prunus domestica),* jabloň *(Malus domestica),* méně pak třešeň *(Padus avium),* jasan *(Fraxinus excelsior)* aj. Liniová společenstva polních cest často tvoří trnky *(Prunus spinosa),* s vtroušenými hlohy *(Crataegus oxyacantha),* bez černý *(Sambucus nigra*), růže *(Rosa canina),* pámelník bílý *(Symphoricarpos albus)* aj.

Ve sledovaném území je řada eutrofizovaných lokalit, např. lemové doprovodné porosty u komunikací, lemy polních honů a v některých případech i porostní lemy remízků a lesíků, kde převládají ruderální a nitrofilní druhy, např. kopřiva dvoudomá *(Urtica dioica),* bez černý *(Sambucus nigra),* pcháč oset *(Cirsium arvense),* pýr *(Elytrigia repens),* heřmánkovec *(Tripleurospermum maritimum),* bodlák obecný *(Carduus acanthoides),* svízel *(Galium mollugo),* měrnice černá *(Ballota nigra),* konopice dvouklanná *(Galeopsis bifida),* lopuch *(Arctium lappa),* laskavec *(Amaranthus sp.),* vratič *(Tanacetum vulgare),* pelyněk *(Artemisia vulgaris)* aj. Lemová společenstva zblokovaných honů a komunikací vytváří především ruderální nitrofilní vegetace.

V urbanistické zeleni se často vyskytují kdysi módní druhy jírovec *(Aesculus hippocastaneum)* a trnovník *(Robinia pseudoacacia).* Ve veřejné i soukromé okrasné zeleni je vysazována celá plejáda dalších okrasně pěstovaných exotických dřevin a dalších rostlin.

Současné cennější porosty se lokálně vyskytují pouze na algonkických horninách, kde na skalních výchozech, příp. sutích se uplatňují skalní a suťová společenstva s dubem a habrem. Teplomilné prvky se zde vyskytují zcela ojediněle na vhodných expozicích.

V následném taxonomickém výčtu aktuálních druhů byly sledovány údaje:

- označení taxonu vč. současných synonym
- ekologická valence druhu, např. TTP - trvalé travní porosty
- rozšíření a četnost výskytu, významnost, vzácnost a ochrana druhu dle vyhl. č. 338/92 Sb.:
  - xxx kriticky ohrožený druh
  - xx silně ohrožený druh
  - x ohrožený druh
  - vz vzácný druh, - v významný druh

lokalizace druhu - jsou uváděny i lokality v blízkém okolí, vzhledem k širším vazbám

Aktuální skladba flóry je následující

Abies alba, jedle bělokorá, vlhké, bývala pravidelnou součástí zdejších lesů, čisté, chladnější polohy, vzácně

Acer platanoides - javor mléč, suťové a roklinaté lesy, roztroušeně vysazován v lesích i obcích

- pseudoplatanus - j. klen, suťové a roklinaté lesy

Acetosa - viz Rumex

Acetosella - viz Rumex

Achillea millefolium - řebříček obecný, sušší TTP, okraje cest, obecně

- ptarmica - ř. bertrám, teplé, výslunné kamenité stráně, roztroušeně

Acinos arvensis (Calamintha acinos) - pamětník rolní (marulka pamětník), teplé stráně, ojediněle

Acorus calamus – puškvorec obecný, archeofyt, mokřady, ojediněle

Acosta - viz Centaurea (Cyanus)

Actaea spicata - samorostlík klasnatý, stinné lesy, roztroušeně

Adoxa moschatellina – pyžmovka obecná, vlhké lesy a křoviny

Aegopodium podagria - bršlice kozí noha, mírně vlhká TTP eutrofizované stinné vlhčí polohy, expanzivní obtížný plevel, hojná

Aesculus hippocastaneum - jírovec maďal, introdukován v obci, napaden klíněnkou

Agrostis capillaris (vulgaris, tennuis) - psineček obecný (tenký), sušší TTP, lesní lemy, hojný

- stolonifera (alba) - výběžkatý (bílý), vlhčí TTP a ruderální lokality, roztroušeně

Aira caryophyllea – ovsíček mnohokvětý, obligátní psamofyt, suché křemité půdy, ojediněle

Ajuga genevensis - zběhovec lesní, sušší TTP, roztroušeně

- reptans - z. plazivý, vlhčí TTP, běžný

Alchemilla monticola (pastoralis) - kontryhel pastvinný (obecný), TTP, běžný

Alisma plantago-aquatica - žabník jitrocelový (vodní), zaplavované lokality

Alliaria petiolata (officinalis) - česnáček lékařský, nitrofilní, vlhké humózní křoviny, běžný až expanzivní, roztroušeně

Alnus glutinosa - olše lepkavá, v eluviích vodních toků

- incana - o. šedá, lokálně vysazovaná, odtud proniká dále

- viridis (Duscheckia v.) - o. (olšička) zelená, lokálně vysazená na rekultivovaných lesních plochách

Alopecurus aequalis - psárka plavá, zamokřené TTP, obnažená dna vodních ploch

- pratensis - psárka luční, mezofilní polokulturní louky, běžná, údolí potoků

Alsinula media - viz Stellaria

Amaranthus albus – laskavec bílý, synantropní, rumiště, roztroušeně

- lividus – l. hrubozel (blít, žminda), nitrofilní, rumiště, roztroušeně

Amoria - viz Trifolium

Anagalis arvensis - drchnička rolní, efemerní polní a zahradní plevel, běžná,

Anchusa officinalis – pilát lékařský, teplé výslunné stráně

Anemone (Anemonoides) nemorosa – sasanka (větrnice) hajní, vlhčí háje a pastviska,

Angelica sylvestris - děhel lesní, bažinaté TTP, roztroušeně

Antennaria dioica – kociánek dvoudomý, suché TTP, křovinaté háje, silikofyt

Anthemis arvensis - rmen rolní, archeofyt, pole, úhory, roztroušeně,

- tinctoria - r. barvířský, výslunné stráně, roztroušeně

Anthoxantum odoratum - tomka vonná, sušší světlé TTP, běžná,

Anthriscus sylvestris - kerblík lesní, nitrofilní, křoviny, rumiště, vlhké TTP, běžný

v Anthyllis vulneraria – úročník bolhoj, sušší TTP, ojediněle

Apera spica-venti – chundelka metlice, sušší písčiny, lokálně

Arctium lappa - lopuch větší, eutrofizované ruderální lokality, expanzivní, hojný

- minus - l. menší, rumiště, běžný

- tomentosum - l. pavučinatý - ruderální lokality, roztroušeně

Armoracia rusticana - křen selský, pěstovaná kořenová zelenina, často zplaňující, vlhčí TTP,

Arrhenatherum elatius - ovsík vyvýšený, sušší TTP, expanzivní, hojný

Artemisia vulgaris - pelyněk černobýl (obecný), nitrofilní, rumiště, běžně

Aruncus vulgaris - udatna lesní, stinné lesy

Asarum europaeum - kopytník evropský, humózní háje, řídce

Astragalus glycyphyllos - kozinec sladkolistý, keřnaté háje, roztroušeně

Atriplex patula - lebeda rozkladitá, ruderální biotopy, hojná až expanzivní

- sagittata (nitens, acuminata) - l. lesklá, rumiště, hojná

Athyrium filix-femina - papratka samičí, stinné vlhčí lesy, roztroušeně,

Avena fatua - oves hluchý, zdomácnělý segetální a ruderální druh, písčitá lada, běžný,

Avenastrum viz Avenula

Avenella (Deschampsia) flexuosa - metlička (metlice) křivolaká (trsnatá), vlhčí TTP, pastviska, lesní lemy a paseky, hojná až expanzivní

Avenochloa - viz Avenula

Avenula (Avenastrum, Avenochloa, Helictotrichon) pubescens - ovsíř pýřitý, TTP

Baldingera arundinacea - viz Phalaroides

Ballota nigra - měrnice černá, eutrofizované ruderální lokality, roztroušeně, indikátor ruderalizace,

Bellis perennis - sedmikráska obecná (chudobka), krátkostébelné trávníky, běžná

v Berberis vulgaris - dřišťál obecný, teplomilný, slunné křovinaté stráně, vzácně

v Betonica officinalis - bukvice lékařská, suché stráně, roztroušeně až vzácně

Betula pendula (verrucosa) - bříza bělokorá, původní dřevina, světlé chudší polohy, pionýrská dřevina, hojně

Bidens cernua - dvouzubec nící, břehy vodních ploch

- tripartita - d. trojdílný, zarostlé bahnité břehy vod, roztroušeně

Bistorta major (polygonum b.) - hadí kořen větší, zamokřené TTP, vzácně

Betonica officinalis - bukvice lékařská, suché stráně

Brachypodium pinnatum – válečka prápořitá, výslunné stráně, světlé lesy

- sylvaticum - v. lesní, křovinaté háje, řídce

Briza media - třeslice prostřední, teplé TTP

Bromopsis ramosa (asper, Bromus r.) - kostřavice větevnatá (sveřep v.), sušší TTP, roztroušeně

Bromus hordeaceus (mollis) - sveřep měkký, sušší TTP, ruderální lokality, roztroušeně

- ramosus - viz Bromopsis

Bryonia alba - posed bílý, zavlečený, eutrofní křoviny, ploty

Bupleurum falcatum - prorostlík srpovitý, výslunné stráně

Calamagrostis arundinacea - třtina rákosovitá, výslunné stráně, světlé lesy, expanzivní, místně

- epigeios – t. křovištní, sušší keřnatá lada, lesní okraje, hojně

Calamintha - viz Acinos

Calluna vulgaris - vřes obecný, hercynský prvek, sušší světlé, chudé lesní polohy, pomístně

Caltha palustris, ssp. palustris - blatouch bahenní pravý, zamokřené TTP, roztroušeně, u potoka

Calystegia sepium - opletník plotní, břehové a ruderální křoviny, hojný

Campanula glomerata - zvonek klubkatý, výslunné stráně, vzácně

- patula - z. rozkladitý, mezofilní a sušší TTP, háje, běžný
- persicifolia - z. broskvolistý, teplejší stráně, roztroušeně
- ranunculoides - řepkovitý, mírně vlhké a poloruderální biotopy, relat. běžný
- rotundifolia - z. okrouhlolistý, štěrkovité lokality, hojně
- trachelium - z. kopřivolistý, křoviny, běžný

Capsella bursa - pastoris - kokoška pastuší tobolka, segetální a rumištní druh, hojně

Cardamine pratensis, ssp. pratensis - řeřišnice luční pravá, mokré louky, roztroušeně, u potoka

Cardaria draba - vesnovka obecná, zavlečená, ruderální lokality, roztroušeně až hojně

Carduus acanthoides - bodlák obecný, teplejší úhory, běžný až expanzivní

- nutans – b. nící, výslunné stráně, ruderální plochy, roztroušeně

Carex brizoides (Vignea) - ostřice (tuřice) třeslicovitá, vlhké a zamokřené lesní TTP, pokryvná, indikátor narušení, roztroušeně

- davalliana (Vignea) - o. Davallova
- digitata - o. prstnatá, křovinaté stráně, roztroušeně
- dioica - o. dvoudomá
- echinata (Vignea) – o. (t.) ježatá, bažinné TTP
- elongata (Vignea) - o. prodloužená
- hirta - o. srstnatá, suché a písčité TTP, u cest, relat. hojná
- nigra (fusca) - obecná (hnědá), vlhké TTP
- ovata (leporina, Vignea) – o. (t.) zaječí, světlé lesy
- pallescens – o. bledavá, vlhké TTP,
- panicea - o. prosová, vlhké, zvláště lesní TTP
- vesicaria - o. měchýřkatá, břehy vod a bažinaté TTP

Carlina acaulis – pupava bezlodyžná, sušší pastviska, vzácně

- vulgaris – p. obecná, výslunná suchá pastviska, roztroušeně

Carpinus betulus - habr obecný, teplejší, troficky příznivější polohy, roztroušeně až vzácně

Centaurea cyanus (Cyanus segetum) - chrpa modrá, polní plevel, mizející

- jacea ssp. jacea (Jacea pratensis) - ch. (chrpina) luční pravá, sušší louky, lesní lemy, okraje cest, častá, údolí
- ssp. subjacea - ch. l. hřebenitá, TTP, roztroušeně,
- scabiosa (Colymbada s.) – ch. čekánek, výslunné stráně, roztroušeně

Cerastium pumilum - rožec nízký, výslunné stráně

- vulgatum (holosteoides) - rožec obecný, sušší stráně, obecně

Cerasus (Prunus) avium - třešeň ptačí, neoindigenofyt, začleněná do víceméně přirozených lesních cenóz, světlé polohy, pěstovaná v ovocných kultivarech

- vulgarius (Prunus cerasus) - t. višeň (višeň obecná), od středověku pěstovaná v ovocných kultivarech

Chaenorhinum - viz Microrrhinum

Chaerophyllum aromaticum - krabilice zápašná, pobřežní křoviny, roztroušeně až expanzivní

- aureum - k. zlatá, mezní subatlatský a horský prvek
- temulum - k. mámivá, vlhčí křoviny, řídce

Chamaebuxus - viz Polygala

Chamaenerion angustifolium - vrbka úzkolistá. lesní světliny, častá

- palustre - viz Epilobium

Chelidonium majus -vlaštovičník větší, vlhké křoviny, rumiště, běžně

Chenopodium album - merlík bílý, synantropní, rumiště, hojný

- hybridum - merlík zvrhlý, rumiště, hojný

Chrysaspis - viz Trifolium

Chrysanthemum - viz Leucanthemum, Pyrethrum

Chrysosplenium alternifolium - mokrýš střídavolistý, prameniště, břehy vodních toků

Cichorium intybus - čekanka obecná, polní cesty, světlá štěrkovitá lada, roztroušeně

Cirsium arvense - pcháč rolní (oset), segetální a ruderální biotopy, úhory, velmi hojně, invazní

- heterophyllum - p. různolistý, vlhčí TTP vyšších poloh
- oleraceum - p. zelinný, bahnité TTP, hojný
- palustre - bahenní, mokré TTP, běžný

Clinopodium vulgare (Calamintha c.) - klinopád obecný (marulka k.), teplé stráně, ojediněle

Colchicum autumnale – ocún jesenní, vlhké nehnojené louky

Colymbada - viz Centaurea

Convallaria majalis - konvalinka vonná, humózní háje, roztroušeně

Convolvulus arvensis - svlačec rolní, archeofyt, segetální a ruderální lokality, suché úhory, komunikační lemy, hojně, až expanzivní,

Conyza (Erigeron) canadensis - turanka kanadská (turan k.), zavlečená, synantropní, nové půdy u komunikací, až invazní

Cornus alba a sanquinea - viz Swida

Coronilla varia - čičorka pestrá, teplejší TTP, běžná

Corylus avellana - líska obecná, teplejší světlejší polohy, roztroušeně

Cotoneaster integerrimus - skalník celokrajný, teplejší lokality

Crataegus laevigata (oxyacantha) - hloh obecný (hladkoplodý), křoviny, plášťová společenstva, roztroušeně

- macrocarpa - h. velkoplodý
- monogyna – h. jednosemenný, křoviny, kamenité meze, roztroušeně

Crepis biennis - škarda dvouletá, teplejší trávníky, křoviny, indikátor narušení

- capillaris - š. vláskovitá, sušší svahové TTP, meze, ojediněle
- paludosa - š. bahenní,

Crutiata glabra (Galium vernum) - svízelka lysá (svízel jarní), poměrně vzácně

- laevipes (Galium crutiata) - svízelka chlupatá (svízel křížatý), vlhké teplejší křoviny

Cyanus - viz Centaurea

Cynosurus cristatus - poháňka hřebenitá, sušší TTP, běžně,

Dactylis glomerata - srha laločnatá (říznačka), živnější TTP, hojná, běžná,

Daphne mezereum - lýkovec jedovatý, vlhké lesy, vzácně

Daucus carota ssp.carota (sylvestris) - mrkev obecná pravá (lesní, mrkvous), hlinitá TTP, běžná až plevelná

Dentaria bulbifera - kyčelnice cibulkonosná, sušší háje, květnaté bučiny, suťové lesy, vzácná

Deschampsia caespitosa - metlice trsnatá, vlhké TTP, hojně,

- flexuosa – viz Avenella

Descurainia (Sysimbrium) sophia - úhorník (hulevník) mnohodílný, archeofyt, komunikace, teplejší rumiště, běžný

Dianthus carthusionarum - hvozdík kartouzek, xerotermní, vzácnější teplomilný prvek, sušší pastviska, výslunné stráně, lokálně

- sylvaticus (seguieri ssp. sylvaticus) - h. lesní (křovištní), křovinaté stráně, vzácně

Digitalis grandiflora – náprstník velkokvětý, slunné TTP, roztroušeně

Dipsacus sylvestris - štětka lesní, úhory, lokálně

Dryopteris filix mas - kapraď samec, stinné lesy, roztroušeně,

Echium vulgare - hadinec obecný, výslunné písčité úhory, roztroušeně

Elymus caninus (Agropyron, Roegneria) - pýrovník psí, křovinaté vlhké stráně, roztroušeně

Elytrigia repens – pýr plazivý, expanzivní plevel

Epilobium ciliatum (collinum) - vrbovka cizí (žláznatá), neofyt, břehy vodotečí, hojná až expanzivní

- hirsutum - v. chlupatá, vlhké polohy, roztroušeně
- montanum - v. horská, vlhčí polohy, roztroušeně
- palustre (Chamaenerion) - v. bahenní, podmáčené TTP

Equisetum arvense – přeslička rolní, nové půdy,

- fluviatile - p. poříční, mokřady, bažiny
- palustre - p. bahenní, zamokřené plochy, roztroušeně, u potoka
- sylvaticum – p. lesní, lesní mokřady

Erigeron acris – turan ostrý, výslunná rumiště a kamenitá lada

- canadensis - viz Conyza

Erodium cicutarium - pumpava rozpuková, rumiště, úhory, roztroušeně

Erophila verna - osívka jarní, efemer, volné písčité plochy, běžná

Eryngium campestre - máčka ladní, teplé TTP, velmi řídce

Erysimum (Cheiranthus) cheiranthoides - trýzel malokvětý (cheirovitý), křoviny, plevel polí, ojediněle

Euonymus europaeus - brslen evropský, světlé lesní okraje, ojediněle,

Euphorbia – viz Tythimalus

Euphrasia rostkovina - světlík lékařský, světlé sušší TTP, lokálně

- stricta - s. tuhý, suché TTP

Fagus sylvatica - buk lesní, vyšší polohy nad 400 m n.m.

Falcaria vulgaris – srpek obecný, výslunné svahy

Fallopia convolvulus (Bilderdykia) - opletka obecná (svlačcovec popínavý), archeofyt, křoviny, rumiště, obecně

Festuca altissima – kostřava lesní, lesní světliny

- gigantea – k. obrovská, údolí
- ovina – k. ovčí, suché slunné TTP, běžná
- pratensis – k. luční, údolí
- rubra - k. červená, suché TTP, hojná

Filago arvensis - bělolist rolní, písčitá pole, vzácně

- minima (Logfia) – bělolist (bělolístka) rolní, suché, slunné lokality, roztroušeně

Filipendula ulmaria - tužebník jilmový, vlhké až zamokřené louky, pobřežní křoviny, běžně

Fragaria moschata (elatior) - jahodník vyšší, výslunné polohy, řídce

- vesca - j. obecný, výslunné stráně, běžně

Frangula alnus - krušina olšová, chudší stinné lesy, roztroušeně

Fraxinus excelsior - jasan ztepilý, břehové porosty, roztroušeně

Fumaria officinalis ssp. officinalis - zemědým lékařský pravý, úhory a zruderalizované křoviny, roztroušeně

Gagea lutea – křivatec žlutý, vlhké TTP

- pratensis – k. luční, písčité stráně, údolí

Galeobdolon luteum - pitulník (hluchavka) žlutý, smíšené lesy, roztrouseně,

- montanum (Lamium g.ssp.m.) - p. (h.) horský, vlhčí stinné háje, řídce

Galeopsis bifida - konopice dvouklanná, křoviny, sídliště, běžná

- ladanum (Dalanum l., Ladanum) - k. (konopička) širolistá, křoviny, údolí

- pubescens - k. pýřitá (chlupatá), křoviny, roztroušeně

- tetrahit - k. polní, plevel polí, křoviny, častá

Galingsoga parviflora - pěťour maloúborný, neofyt, eutrofní půdy, obecně

Galium album (mollugo) - svízel bílý (povázka), pobřežní houštiny, běžný

- aparine - přítula, nitrofilní, křoviny, pobřežní houštiny, obecně

- boreale - s. severní, vlhké TTP, vzácně

- crutiata - viz Crutiata

- odoratum (Aspaerula o.) - mařinka vonná, teplejší lesy, lokálně

- palustre - s. bahenní, vlhké TTP, u potoků

- pumilum - s. nízký, pastviny

- rotundifolium (scabrum) -s. okrouhlolistý (drsný), lesy, roztroušeně

- sylvaticum - s. lesní, subatlantický prvek, křovinaté háje, obohacená stanoviště, roztroušeně

- vernum - viz Crutiata

- verum - s. syřišťový, suché stráně, světlé borové lesy, roztroušeně

Genista germanica – kručinka německá, světlé křovinaté háje

- tinctoria - k. barvířská, výslunné stráně

Geranium columbinum – kakost holubičí, výslunné stráně, pole

- dissectum – k. dvousečný, rumiště, údolí

- palustre – k. bahenní, vlhké louky

- pratense - k. luční, vlhčí louky, běžně, příkopy, běžný

- pusillum – k. maličký, pole

- robertianum - k.smrdutý, rumiště, mírně expanzivní, hojně

- sylvaticum - k. lesní, mezní subatlantický a horský prvek

Geum rivale – kuklík potoční, vlhké TTP

- urbanum - k. městský, křoviny, rumiště, roztroušeně

Glechoma hederacea - popenec břečťanovitý, TTP, křoviny, obecně

Glyceria maxima (aquatica) - zblochan vodní, mělké vodní břehy, roztroušeně

Gnaphalium sylvaticum (Omalotheca) – protěžec lesní, suché TTP, lesní cesty a lemy, roztroušeně

Grossularia uva-crispa - viz Ribes

Hedera helix - břečťan ovíjivý, křoviny, roztroušeně

Hedera helix - břečťan popínavý, stinné křovinaté lesy, humóznější polohy, ojediněle

Heleocharis - viz Eleocharis

Hepatica nobilis - jaterník podléška, teplejší háje, vyrýpáván do zahrádek,

Heracleum mantagezzianum - bolševník velkolepý, agresivní neofyt, invazní, karanténní druh, příkopy a zamokřené TTP

- sphondylium - b. obecný, mírně ruderalizované TTP, běžný, údolí

Herniaria glabra – průtržník lysý, písčité suchopáry, obligátní psamofyt

Hieracium cymosum (Pilosella cymosa), xerofilní lokality, skalní stepi, vzácně

- lachenalii (argillaceum) - jestřábník Lachenalův (mnoholistý), křovinaté lesní stráně, oligotrofní stanoviště, roztroušeně,

- laevigatum - j. hladký, křoviny, roztroušeně až běžně,

- murorum - j. zední, světlé lesy, obohacená stanoviště, hojný

- pilosella (Pilosella officinarum) – j. chlupáček,

- sabaudum - j. savojský, písčiny, světlé háje, roztroušeně

- schmidtii (pallidum) -j. bledý, výslunné skalnaté stráně, vzácně

- sylvaticum - j. lesní, křovinaté lesy, roztroušeně

- umbellatum - j. okoličnatý, výslunné stráně, řídce

Holcus lanatus – medyněk měkký, stráně, cesty

- mollis - medyněk měkký, lehké písčité půdy, vlhčí paseky, roztroušeně

Holosteum umbellatum – plevel okoličnatý, suché TTP, údolí potoka

Hordelymus europaeus - ječmenka evropská, písčitější plochy, řídce

Humulus lupulus - chmel ovíjivý, břehové porosty, údolí potoka

Hypericum hirsutum – třezalka chlupatá, sušší světlé lokality, řídce

- humifusum - t. rozprostřená, písčité plochy

- montanum – t. horská, světlé humózní lesy

- perforatum – t. tečkovaná, sušší TTP, travnaté cesty, běžně

- tetrapterum - t. čtyřkřídlá, mokré TTP

Hypnum cupressiforme - rokyt cypřišovitý, mech, lesní lokality,

Hypochaeris radicata – prasetník kořenatý, chudší TTP

Impatiens balsamina – n. balsamina, zplanělá, pobřežní křoviny, invazní, u potoka

- glandulifera (roylei) - n. žláznatá, zdomácnělá na březích vodotečí, invazní, u potoka
- noli-tangere – n. nedůtklivá, vlhké stinné křoviny, ruderální, invazní, hojná
- parviflora - netýkavka malokvětá, křoviny, stinné lesy, lokálně,

Iris pseudacorus - kosatec žlutý, břehy vod

Jacea - viz Centaurea

Jasione montana – pavinec modrý (horský), suché slunné stráně, ustupuje zarůstáním stanovišť

Juglans regia - ořešák královský, introdukován

Juncus articulatus – sítina článkovaná, tůně
- bulbosus – s. cibulkatá, tůně
- conglomeratus – s. klubkatá, mokřady, častá, tůně
- effusus - s. rozkladitá, mokřiny
- filiformis - s. niťovitá, mokřady
- squarrosus - kostrbatá, vlhké lesní cesty
- tenuis - s. tenká, archeofyt, vlhké cesty

Juniperus communis - jalovec obecný, pastviska, světlé bory, vzácně

Koeleria gracilis – smělek štíhlý, stráně, řídce
- pyramidata - s. jehlancovitý

Knautia arvensis - chrastavec rolní, sušší TTP, hojně

Lamium album - hluchavka bílá, nitrofilní, křoviny, běžně
- amplexicaule - h. objímavá, nitrofilní, křoviny, běžně
- galeobdolon - viz Galeobdolon
- maculatum -h. skvrnitá, světlejší křoviny, častá
- purpureum – h.nachová, humózní, teplejší lada,

Lapsana communis - kapustka obecná, nitrofilní, houštiny, rumiště, běžně

Lathraea squamaria - podbílek šupinatý, vlhké smíšené lesy

Lathyrus pratensis - hrachor luční, mezofilní TTP, běžný
- sylvestris – h. lesní, křovinaté houštiny
- vernus – h. jarní (lecha), listnaté háje, suťové lesy

Larix decidua - modřín opadavý, introdukovaný, světlé lesní okraje, roztroušeně vysazován v lesích

Lembotropis nigricans - čilimníkovec černající, výslunné stráně, vzácně

Lemna minor - okřehek menší, eutrofizované vodní plochy
- triscula - o.trojbrázdý, stojaté a mírně tekoucí vody, lokálně

Leontodon autumnalis - máchelka (pampeliška) podzimní, TTP, běžná
- hispidus - m. srstnatá, podrost borů, roztroušeně

Leonurus cardiaca - srdečník obecný (buřina s.), teplejší úhory, běžně,

Lepidium ruderale - řeřicha rumní, synantropní, rumiště, hojná

Leucanthemum ircutianum - kopretina častá, sušší TTP, silniční příkopy, častá,
- vulgare (Chrysanthemum leucanthemum) - k. bílá, oligotrofní TTP, roztroušeně

Ligustrum vulgare - ptačí zob obecný, teplé křoviny, ojediněle

Lilium martagon - lilie zlatohlávek, teplé svahy a háje, vzácně

Linaria vulgaris – lnice obecná (květel), písčitá pole

Lolium perenne - jílek vytrvalý, sušší TTP, značně vyséván, hojný

Lonicera xylosteum - zimolez pýřitý, teplejší křovinaté stráně, vzácně

Lotus corniculatus - štírovník růžkatý, krátkostébelné trávníky, běžný
- uliginosus - š. bahenní (močálový), silně zamokřené TTP, lokálně

Lupinus polyphyllus - vlčí bob (lupina) mnoholistý, neofyt, vyséván, zplaňuje

Luzula campestris - bika ladní, sušší TTP, světlé bory, běžně
- luzuloides ssp. nemoralis (albida) - bika hajní pravá (bělavá, bělostná), světlé oligotrofní lesy, běžná,
- pilosa – b. chlupatá, smíšené lesy, paseky, širší údolí

Lychnis flos-cuculi - kohoutek luční, oligotrifní TTP,

Lycium barbatum (halimifolium) - kustovnice cizí, introdukovaná, zcela nenáročná, řídce vysazovaná, avšak expanzivně zplaňuje

Lycopodium companatum - viz Diphasiastrum

Lycopsis (Anchusa) arvensis - prlina rolní, teplé písčité úhory, okraje cest, roztroušeně,

Lycopus europaeus - karbinec evropský, pobřežní houštiny, běžně,

Lysimachia nemorum - vrbina hajní, vlhčí lesní TTP, pobřežní houštiny, ojediněle
- nummularis - v. penízková, odvodňovací příkopy, stinné lesy, běžně
- vulgaris - v. obecná, zamokřené břehy, roztroušeně

Lythrum salicaria - kyprej vrbice, pobřežní houštiny, hojně

Malachium - viz Myosoton

Malus domestica - jabloň domácí, pěstovaná v obcích a lokálně u komunikací v řadě ovocných kultivarů,

Matricaria discoidea (Chamomilla suaveolens) – heřmánek terčovitý (pravý), úhory, sešlapávané lokality

- perforata - viz Tripleurospermum

Medicago falcata - tolice srpovitá, xerotermní, suché stráně, řídce
- sativa – t. vojtěška, vysévána,

Melampyrum nemorosum - černýš hajní, křoviny, světlé háje, běžně
- pratense ssp. vulgatum - č. luční pravý, lesní světliny, roztroušeně
- sylvaticum - č. lesní, mezní horský a subatlantský prvek

Melandrium pratense (album) – knotovka luční (bílá), TTP

Melica nutans – strdivka nící, stinné až polostinné háje

Melilotus albus - komonice bílá, navážky minerálních půd, u silnice

- officinalis - k. lékařská, písčité úhory, navážky minerálních půd, řidčeji

Mentha arvensis - máta rolní, vodoteče, roztroušeně,

- longifolia - m. dlouholistá, vlhká lada, lokálně

Mercurialis annua - bažanka roční, lesní okraje, řídce

- perennis - b. vytrvalá, teplejší smíšené bory, řídce

Microrrhinum (Chaenorhinum) minus - hledíček menší, nezapojené lokality, lokálně

Milium effusum - pšeníčko rozkladité, křoviny, velmi řídce

Moehringia trinervia - mateřka trojžilná, stinné vlhké lesy, řídce

Molinia arundinacea - bezkolenec rákosovitý, mokřady, břehy vodotečí, roztroušeně

- caerulea - b. modrý, břehy vodotečí

Mycelis muralis - mléčka zední, stinné křoviny, rumiště, běžná

Myosotis arvensis - pomněnka rolní, sušší stráně, úhory, roztroušeně

- discolor - p. různobarvá, sušší písčité stráně

- ramoissiana (hispida, collina) - p. chlumní (drsná), suché stráně, řídce

- stricta (micrantha) - p. drobnokvětá, sušší stráně, písčité úhory, pole, hojně

- sylvatica - p. lesní, vlhčí světlé lesy, roztroušeně, údolí

Myosoton (Malachium) aquaticum - křehkýš vodní, polopřirozená až antropizovaná vlhčí stanoviště, vodoteče, okraje cest, roztroušeně až běžně

Nardus stricta - smilka tuhá, oligotrofní, sušší TTP, vřesoviště, lokálně

vz Neottia nidus-avis - hlístník hnízdák, saprofyt, vlhké stinné lesy, vzácně

Odontites vernus - zdravínek jarní, vlhká pole, roztroušeně

Oenothera biennis - pupalka dvouletá, zdomácnělá,

Omalotheca - viz Gnaphalium

Ononis repens – jehlice plazivá, suchá pastviska

Onopordon acanthium – ostropes trubil, teplomilný, rumiště

Oxalis acetosella - šťavel kyselý, vlhčí stinné lesy, obohacená stanoviště, lokálně

Padus avium ssp. avium (Prunus padus, P. racemosa) - střemcha obecná (evropská) – vlhčí křoviny

Papaver argemone - mák polní, teplejší písčité úhor

- dubium – m. pochybný, výslunné stráně, rumiště, roztroušeně

- rhoeas - m. vlčí, mizející plevel polí,

Paris quadrifolia - vraní oko čtyřlisté, háje, vzácně,

Parthenocissus quinqueifolia - loubinec (přísavník) pětilistý, introdukován, zplaňuje, lokálně

Pastinaca sativa ssp. urens - pastinák setý palčivý, výslunné stráně, ruderální biotopy, roztroušeně

Persicaria amphibia (Polygonum) - rdesno obojživelné, příkopy silnic, okraje klidných vod, roztroušeně

- lapathifolia (Polygonum) – r. blešník, písčité obnažené břehy

Petasites hybridus – devětsil lékařský, břehy vodotečí

Peucedanum oreoselinum – smldník olešníkovitý, teplé světlé stráně

Phalaroides (Baldingera, Phalaris) arundinacea - chrastice (lesknice) rákosovitá, mokré TTP, hojně,

v Phleum phleoides (boehmeri) – bojínek tuhý (Boehmerův), suché stráně

- pratense – b. luční, sušší louky, hojně,

Phragmites australis (communis) - rákos obecný, bahnité okraje stojatých vod

Pilosella - viz Hieracium

Pinguicula vulgaris - tučnice obecná, vzácně

Pinus nigra - borovice černá, na sušších půdách vysazovaná jako náhradní lesní dřevina

- strobus - b. vejmutovka, introdukovaná, lokálně vysazovaná

- sylvestris - b. lesní, původní dřevina, písčité substráty, světlé polohy, nejběžnější dřevina

Picea abies (excelsa) - smrk ztepilý, vysazován ve vlhčích polohách

- pungens - s. pichlavý, introdukován, vysazován v sušších půdách

Pimpinella saxifraga - bedrník obecný, výslunné stráně a TTP, údolí

Plantago lanceolata - jitrocel kopinatý, mezofilní a sušší TTP, hojně

- major - j. větší, zruderalizované lokality, běžný

- media - prostřední, živné TTP, častý, údolí

Poa annua - lipnice roční, synantropní, sešlapávaná místa, hojně,

- bulbosa – l. cibulkatá
- comressa – l. smáčknutá, haldy
- nemoralis – l. hajní,
- palustris – l. bahenní, bažinaté louky,
- pratensis - l. luční, TTP, trávníky orientované k s., hojně,

Polygonum aviculare - truskavec ptačí, úhory, sešlapávaná místa, hojně

- sachalinense - viz Reynoutria

Populus balsamifera - topol balsámový, introdukován na exponovaných lokalitách

- x canadensis - t. kanadský (šedý), rychle rostoucí dřevina, lokálně vysazován u vodotečí

- nigra Italica - t. černý pyramidální, lokálně vysazován u komunikací

- tremula - osika (o. obecná), nenáročná dřevina, chudší lesní půdy,

Potamogeton crispus – rdest kadeřavý, stojaté i tekoucí vody,

- natans – r. vzplývavý (plovoucí), klidné stojaté vody

Potentila alba - mochna bílá, východní termofyt, sušší svahové louky, křovinaté a travnaté stráně, lesní

lemy, výslunné skalky, býval

- anserina - m. husí, nitrofilní, sešlapávané živné lokality, místně
- argentea - m. stříbrná, suché písčité plochy
- erecta - m. nátržník, sušší meze, krátkostébelné TTP, běžně
- norvegica – m. norská, břehy vod,
- reptans - m. plazivá (pětilístek), synantropní, vlhké TTP, běžně
- verna – m. jarní, údolí

Poterium - viz Sanquisorba

Primula elatior - prvosenka vyšší, chladnější háje

- veris – p. jarní, vlhké TTP

Prunella vulgaris – černohlávek obecný, nízkostébelné TTP,

Prunus avium - viz Cerasus

- cerasus - viz Cerasus
- domestica - švestka domácí (slivoň d.), pěstovaná od středověku v ovocných kultivarech v obcích a u komunikací
- padus - viz Padus
- spinosa - trnka obecná, (t. křovitá, slivoň trnitá), slunné křoviny a meze, plášťová společenstva, lokálně

Pseudotsuga menziesii - douglaska tisolistá, introdukovaná, ojediněle vysazovaná

Pteridium aquilinum - hasivka orličí, písčité akumulace, depresní polohy

Pyrethrum corymbosum (Chrysanthemum) - řimbaba (kopretina) chocholičnatá, výslunné stráně, ojediněle až vzácně

Pyrus communis ssp. sativa - hrušeň obecná pěstovaná, pěstovaná již od středověku, v ovocných kultivarech v obcích a u komunikací

Quercus petraea - dub zimní (drnák), výsadby v lesích (výsev i nepůvodních proveniencí), roztroušeně

- robur - d. letní (křemelák), vůdčí druh původních lesů Plzeňska, teplejší polohy
- rubra - d. červený, introdukovaný, v rekreačních lesích, roztroušeně

Ranunculus acris (acer) sp. agg. - pryskyřník prudký (ostrý), vlhké louky, běžný, údolí

- nemorosus - p. hajní, stinné háje, běžně
- repens - p. plazivý, vlhké TTP, expanzivní, údolí

Reynoutria (Polygonum, Pleuropterus) japonica - křídelnice japonská, zavlečený invazní druh

- sachalinensis - k. sachalinská, zamokřené jílovité plochy, invazní

Rhamnus catharica – řešetlák počistivý, svěží keřnaté stráně

Rhinanthus minor - kokrhel menší, vlhké krátkostébelné trávníky, lesní světliny, řídce

Rhodococcum (Vaccinium) vitis - idaea, brusinka obecná (brusnice), oligotrofní světlé borové lesy, obecně

Rhus typhina – škumpa orobincová, v zahradách

Ribes aureum - meruzalka zlatá, introdukován, okrasně sázen, zplaňuje

- glossuraia - m. angrešt, ojediněle lesy

Rorippa amphibia - rukev obojživelná, bahnité břehy, roztroušeně

Robinia pseudoacacia - trnovník akát, introdukovaný, zdomácněl, suché stráně, invazní, nenáročný, vysoce konkurenční druh,

Rosa agrestis – růže polní

- canina – r. šípková, kamenité stráně a meze, roztroušeně
- dumalis - r. podhorská (houštinná), křovinaté okraje
- gallica - r. keltská, výslunné stráně
- rubiginosa – r. rudá

Rubus fruticosus sp.agg. - ostružiník křovitý, teplé lesní okraje, běžně, expanzivní

- idaeus - o. maliník, živnější lesní okraje, paseky, obecně

Rumex acetosa (pratensis, Acetosa vulgaris) - š. luční (obecný, kyselý, kyseláč luční), mezofilní TTP, obecně

- acetosella (multifida, Acetosella vulgaris) - kyselka obecná (kyseláč luční, šťovík menší), acidofit, sušší TTP, skalky, běžná
- conglomeratus - š. klubkatý, ruderalizované TTP u vodotečí, hojně
- crispus - š. kadeřavý, ruderální biotopy, expanzivní, obecně
- obtusifolius - š. tupolistý, vlhké TTP, invazní, velmi hojně
- maritimus - š. přímořský, zamokřené příkopy, obnažená dna vodních ploch

Sagittaria sagittifolia - šípatka střelolistá (vodní), mělké vodní plochy, vzácně

Salix alba - vrba bílá, nepůvodní, ojediněle vysazovaná u vodních ploch

- aurita - ušatá, mokřady, břehy vodotečí, roztroušeně
- caprea - v. jíva (obecná), sušší paseky a TTP, hojně
- cinerea - popelavá, mokřady, pobřežní křoviny vodotečí, roztroušeně
- daphnoides - v. lýkovcová, introdukovaná, lokálně vysazovaná
- fragilis - v. křehká, břehy vodotečí
- viminalis - v. košíkářská, vysazována ojediněle

Spiraea douglasii - tavolník Douglasův, introdukován, odnoživý, zplaňuje

Symphoricarpos rivularis - pámelník poříční /bílý/, introdukován, okrasně vysazován, místně až invazně zplaňuje, pobřežní křoviny

Syringa vulgaris - šeřík obecný, introdukovaný, okrasně pěstován, ojediněle zplaňuje

Salvia officinalis - šalvěj lékařská, introdukovaná, lokálně zplanělá

- pratensis - šalvěj luční, výslunné stráně, roztroušeně

Sambucus nigra - bez černý, nitrofilní druh, eutrofizované polohy keřnatých okrajů polí u lesů aj,, hojně

- racemosa - b. červený (hroznatý), lesní paseky

Sanquisorba (Poterium) minor – krvavec menší, výslunné stráně, řídce

- officinalis - krvavec toten (t. lékařský), potoční sušší louky, běžný

Sanicula europaea - žindava evropská, stinné, vlhké TTP a křoviny, řídce

Sarothamnus scoparius – janovec metlatý, neoindigenofyt, nepůvodní, zdomácnělý

Sarothamnus scoparius - janovec metlatý, neoindigenofyt, vyséván, lokálně až expanzivní

Saxifraga granulata - lomikámen zrnatý, štěrkovité TTP, roztroušeně

Scabiosa ochroleuca - hlaváč bledožlutý, výslunné stráně, roztroušeně

Scleranthus annuus - chmerek roční, suché písčité úhory, roztroušeně

- perennis – ch. vytrvalý, písčiny

Scorzonera humilis – hadí mord nízký, haldy,

Scrophularia nodosa - krtičník hlíznatý (uzlovitý), pobřežní křoviny, obohacená stanoviště, ojediněle

Scutellaria galericulata - šišák vroubkovaný, vlhké TTP u vodních ploch, roztroušeně

Sedum acre - rozchodník prudký (ostrý), výslunné suché skalní a písčité lokality, místně

- rupestre – r. skalní, údolí

- spurium – r. nepravý, utečenec ze zahrad

- telephium (Holotelephium) – r. veliký, údolí

- villosum (Orosedum) - r. huňatý (pýřitý), rašelinné louky, celostátně mizející, vzácně

Selinum carvifolia – olešník kmínolistý, vlhké TTP,

Senecio fuchsii (nemorensis ssp. fuchsii) - starček Fuchsův (hajní F.), světlé řídké lesy, běžný

- ovatus - vejčitý, lesní paseky, častý

- sylvaticus - s. lesní, lesní světliny, častý

Serratula tinctoria - srpice barvířská, suchá světlá pastviska a chlumy,bázičtější, ojediněle

Sesleria calcaria - pěchava vápnomilná, bázičtější skalnaté lokality

Sherardia arvensis - bračka rolní, pole, rumiště

Sieglingia decumbens – trojzubec poléhavý, písčité půdy

Silene dichotoma – silenka vidličnatá, neofyt, úhory, rumiště, ojediněle

- nutans – s. nící, suché stráně, roztroušeně

Sisymbrium officinale (Chamaeplium) - hulevník lékařský, synantropní, hojný

Solanum dulcamara - lilek potměchť, zamokřené lokality , roztroušeně

Solidago virgaaurea ssp. virgaaurea - zlatobýl obecný pravý (celík zlatobýl), výslunné stráně, mírně expanzivní

Sonchus arvensis - mléč rolní, segetální a ruderální lokality, běžný

Sorbus aucuparia - jeřáb ptačí, původní dřevina, chudé lesní půdy, nenáročný, běžná příměs lesů,

Spergula arvensis - kolenec rolní, písčitá pole

- morisonii (vernalis) - k. Morisonův (jarní), písčité úhory, okraje borů, haldy

Stachys palustris – čistec bahenní, vlhké TTP, břehy vod

- sylvatica – č. lesní, stinné vodoteče

Stellaria alsine – ptačinec mokřadní (kuřičkolistý), potoky, prameny, luční prameny

- holostea – p. velkokvětý, křovinaté háje, obohacená stanoviště, potoční louky, běžně

- media (Alsinula) – p. žabinec, eutrofní půdy

Succisa pratensis - čertkus luční, podmáčené TTP,

Swida alba (Cornus a.) - svída bílá, introdukovaná, lokálně zplaňuje

- sanquinea - s. krvavá, subxerofilní, výslunné keřnaté stráně, plášťová společenstva, roztroušeně

Symphytum officinale – kostival lékařský, vlhčí TTP

Tanacetum vulgare - vratič obecný, sušší pastviny, běžně

Taraxacum sect. Erythrospermum - pampeliška (smetánka) červenoplodá

- sect. Ruderale - p. (s.) ‘ruderální’, TTP, hojně

Teucrium botrys – ožanka hroznatá, suché stráně

Thalictrum lucidum - žluťucha lesklá, vzácně

Thesium linifolium - lněnka lnolistá, teplomilné trávníky

Thlaspi arvense - penízek rolní, archeofyt, pole, rumiště, obecně

Thymus pulegioides - m. vejčitá (polejovitá), výslunné stráně, písčitá lada, běžná

- serpyllum (angustifolius) - m. úzkolistá, písčité a kamenité půdy

Thysellinum palustre – olešníkovec bahenní, zbahnělé biotopy

Tilia cordata -lípa srdčitá (malolistá), smíšené listnaté lesy, v obcích vysazována

- x europaea (vulgaris) - l. evropská, spontánní hybrid, roztroušeně

- platyphyllos - l. velkolistá, původní dřevina, stinné suťové lesy, vysazovaná

Tithymalus (Euphorbia) cyparissias - pryšec chvojka, výslunné stráně a pastviny

Tragopogon pratensis – kozí brada luční, kamenité pastviny

Trifolium alpestre -jetel alpínský, výslunné stráně

- arvense - j. rolní (kočičí), obligátní psamofyt, písčité úhory, okraje cest, roztroušeně

- aureum (Chrysaspis) - j. (dětel) zlatý, sušší TTP, křoviny, řídce

- campestre – j. ladní, sušší písčitá TTP

- dubium – j. pochybný, suché TTP,

- hybridum (Amoria h.) - j. (jetelovec) zvrhlý (švédský), běžně vyséván, běžně zplaňuje,

- medium - j. prostřední, výslunné stráně, roztroušeně

- montanum (Amoria m.) - j. horský, TTP,

- pratense - j. luční (červený), louky, hojný,

- repens (Amoria) - j. plazivý, louky, sešlapávaná místa, běžný,
- spadiacea (Chrysaspis) - j. kaštanový, vlhké louky, mezní subatlantský a horský prvek

Trisetum flavescens - trojštět (ovsík) žlutavý, sušší TTP, běžný

Tripleurospermum inodorum (Matricaria maritima, inodora) - heřmánkovec nevonný, synantropní, úhory, rumiště, hojně až invazně

Trollius altissimus - úpolín nejvyšší, vlhké TTP

Tunica prolifera (Petrorhagia) – hvozdíček prorostlý, výslunné kamenité stráně

Tussilago farfara – podběl obecný, antropogenní plochy

Typha angustifolia - orobinec úzkolistý, bažinaté břehy stojatých vod, roztroušeně,
- latifolia - o. širolistý, bahnité okraje stojatých vod, ojediněle,

Ulmus glabra (montana) - jilm horský, původní dřevina, na ústupu, decimován epidemií grafózy, ojediněle,
- minor (carpinifolia) - j. habrolistý (ladní), decimován epidemií grafiózy

Urtica dioica - kopřiva dvoudomá, archeofyt, nitrofilní, eutrofizované lokality, velmi hojně, expanzivní,

Vaccinium myrtillus - borůvka černá (brusnice borůvka), kyselé světlejší jehličnaté lesy, obecně
v- vitis-idaea (Rhodococcum) – brusinka, oligotrofní světlé borové lesy

Verbascum lychnitis – divizna knotkovitá,výslunné stráně
- nigrum - divizna černá, výslunné stráně, lokálně

Veronica beccabunga - rozrazil potoční, vodoteče, příkopy s tekoucí vodou, běžný
- chamaedrys ssp. chamaedras - r. rezekvítek pravý, mezofilní TTP, hojný
- hederifolia - r. břečťanolistý, rumiště, plevel zahrad, běžný
- officinalis - r. lékařský, sušší světlé lesy, hojný
- prostrata - r. rozprostřený, výslunné písčité stráně, roztroušeně
- scutellata – r. štítkovitý, mokřady, břehy vod, lokálně
- teucrium – r. ožankový, výslunné křovinaté stráně
- triphyllos - r. trojlistý, úhory, roztroušeně

Vicia cracca - vikev ptačí, vlhčí křoviny, běžná
- sativa – v. setá, suché louky
- sepium - v. plotní, mezofilní TTP, křoviny
- sylvatica – v. lesní, vlhčí lesy

vz Viburnum opulus - kalina obecná (planá), stinné, vlhké lokality, vzácně

Vignea - viz Carex

Vinca minor - brčál menší (barvínek), světlé háje, roztroušeně

Vincetoxicum hirundinaria (Cynanchum v.) - tolita lékařská, teplé stráně, roztroušeně

Viola canina – violka psí, suché stráně
- hirta – v. srstnatá, výslunné stráně, údolí
- odorata – v. vonná, křovinaté háje, údolí
- reichenbachiana (sylvatica) - v. lesní, smíšené světlé lesy, roztroušeně
- riviniana – v. Rivinova, háje, roztroušeně

Vulpia myurus – mrvka myší ocásek, písčité půdy, ojediněle

Aktuální fauna

Aktuální skladba fauny v území odráží složení vegetace, úživné a pobytové možnosti a další antropické vlivy ve sledovaném území. V území převládají běžní živočichové listnatých lesů, přičemž je zde přechodová zóna teplomilné fauny plzeňské kotliny.

Savci, ve zdejším území, jsou prezentováni především běžnými druhy kulturní krajiny, resp. kulturních stepí. Z vysokých druhů lovné zvěře se v území vyskytuje vedle srnčí zvěře - srnec obecný (Capreolus capreolus), která se relativně dobře adaptovala na velkoplošné agrocenózy, lokálně i introdukované druhy jelenec sika (Cervus nippon), muflon (Ovis mufimon), příp. daněk skvrnitý (Dama dama), relativně hojně vyskytuje i černá zvěř, tj. prase divoké (Sus scrofa), avšak zajíc polní (Lepus europaeus se v území vyskytuje sporadicky. Relativně běžným druhem lesů je i liška obecná (Vulpes vulpes), nově lze očekávat i výskyt xx rysa ostrovida (Lynx lynx) přeběhlého z repatriace na Šumavu. Z dalších savců_se zde vykytují např.: lasice kolčava a hranostaj (Mustala nivalis, M. erminea), tchoř tmavý (Mustela putorius), kuna skalní a lesní (Martes foina, M. martes), jezevec lesní (Meles meles), ježek západní (Erinaceus europaeus), x veverka obecná (Sciurus vulgaris), krtek obecný (Talpa europaea), hryzec vodní (Arvicola terrestris), hraboš polní (Microtus arvalis), potkan obecný (velký) (Rattus norvegicus), rejsek obecný (Sorex araneus), myš domácí - Mus musculus, myšice křovinná - Apodemus sylvaticus, myška drobná (Micromys minutus), norník rudý (Clethrinolys glareolus).

Z významnějších obojživelníků se ve vodních plochách nacházejí např.: ohrožené druhy x ropucha obecná, zelená a krátkonohá (Bufo bufo, B. viridis, B. calamita), skokan hnědý a x zelený (Rana temporaria, R. esculenta), x kuňka obecná a žlutobřichá (Bombina bombina, B. variegta), x rosnička zelená (Hyla arborea) a býval zde i x čolek obecný (Triturus vulgaris).

Z plazů se lokálně vyskytuje xx slepýš křehký (Anguis fragilis), x užovka obojková (Natrix natrix), xx zmije obecná - Vipera berus a také xx ještěrka obecná a živorodá (Lacerta agilis, L. vivipara), x čolek horský (Triturus alpestris).

Ornitofauna v území má průměrnou diverzitu a zahrnuje obecně rozšířené druhy listnatých lesů. Z dravců jsou to např.: káně lesní (Buteo buteo), poštolka obecná (Falco tinnunculius), krahujec obecný (Accipiter nisus), jestřáb lesní (Accipiter gentilis), moták pochop (Circus aeruginosus) a m. lužní (C. pygargus), ze sov např.: puštík obecný (Strix aluco), sýček obecný (Athene noctua), kalous ušatý (Asio otus), kulíšek nejmenší (Glaucidium passerinum) i výr velký (Bubo bubo). Na vodních plochách a v

jejich okolí se vyskytují např.: čáp bílý i černý (Ciconia ciconia, C. nigra), kachna divoká (Anas platyrhynchos), polák velký a chocholačka (Aythya ferina, A. fuligula), labuť velká (Cygnus olor), kopřivka obecná (Anas strepera), čírka obecná a modrá (Anas crecca, A. querquedula), potápka malá a roháč (Podiceps ruficollis, P. cristatus), racek chechtavý (Larus ridibundus), lyska černá (Fulica atra), slípka zelenonohá (Gallinula chloropus), chřástal vodní (Rallus aquaticus), čejka chocholatá (Vanellus vanellus), bekasina otavní (Gallinago gallinago), břehule říční (Riparia riparia). Z dalších druhů, převážně lesních okrajů je možno jmenovat např.: datel černý (Dryocopus martius), strakapoud velký a malý (Dendrocopos major, D. minor), žluna zelená a šedá (Picus viridis, P. canus), krutihlav obecný (Jynx torquilla), kukačka obecná (Cuculus canorus), lejsek bělokrký (Ficedulla albicollis), šoupálek dlouhoprstý (Certhia famuliari), ořešník kropenatý (Nucifraga cyryocactes). Sporadicky se vyskytuje bažant obecný (Phasianus colchicus) převážně z umělého odchovu, x koroptev polní (Perdix perdix). křepelka polní (Coturnix coturnix), holub sklaní domácí, doupňák a hřivnáč (Columba livia f. domestica, oenas, C. palumbus), hrdlička divoká a zahradní (Streptopelia turtur, S. decaocto). Velmi početní jsou pěvci, např.: sýkorka koňadra, modřinka, parukářka, babka, uhelníček a lužní (Parus major, P. caerulus, P. cristatus, P. palustris, P. ater, P. montanus), rehek domácí a zahradní (Phoenicurus ochruros, P. phoenicurus), konipas bílý a horský (Motacilla alba, M. cinerea), stehlík obecný (Carduelis carduelis), pěnkava obecná (Fringilla coelebs), vrabec domácí a polní (Passer domesticus, P. montanus), pěnice černohlavá a hnědokřídlá (Sylvia atricapilla, S, communis), strnad obecný a rákosní (Emberiza citrinella, E. schoeniclus), střízlík obecný (Troglodytes troglodytes), bramborníček hnědý (Saxicola rubetra), budníček menší a větší (Phylloscopus collibita, P. trochilus), zvonek zelený (Cardeulis chloris), kos černý (Turdus merula), drozd zpěvný a kvíčala (Turdus philomelos, T. pilaris), x vlaštovka obecná (Hirundo rustica), jiřička obecná (Delichon urbica), čížek lesní (Carduelis spinus), zvonohlík zahradní (Serinis serinus), hýl obecný (Pyrrhula pyrrhula), špaček obecný (Sturnus vulgaris), skřivan polní (Alauda arvensis), straka obecná (Pica pica), sojka obecná (Garrulus glandarius), vrána obecná (Corvus corone). V nezalesněném území dokumentují např. stavy x ťuhýka obecného a šedého (Lanius collurio, L. excubitor) stupeň zachovalosti rozptýlené zeleně, která je kostrou ekologické stability a jež tvoří přirozené koridory a niky v zemědělských plošinách.

Z ryb v místních tocích a rybnících žijí zejména: kapr obecný (Cyprinus carpio), karas obecný (Carassius carrasius), plotice obecná (Rutilus rutilus), lín obecný (Tinca tinca), cejn velký (Abramis brama), cejnek malý (Blicca bjoerkna), štika obecná (Esox lucius), okoun říční (Perca fluviatilis), candát obecný (Stizostedion lucioperca), slunka obecná (Leuscapius delineatus), hrouzek obecný (Gobio gobio). U přirozeného zarybnění došlo v důsledku jejich znečištění k druhovému a populačnímu poklesu. v rybnících převládá vysazený kapr.

Společenstva bezobratlých živočichů jsou nejcennější v pobřežních biotopech, příp. mezích a remízcích (užší škála denních motýlů, brouci)

2.2 Využití území, ekologická stabilita území, kostra ekologické stability

Využití krajiny	ha	%
Zemědělská půda (ZPF)	312	77,04
- orné půdy (OP)	264	65,18
- trvalé travní porosty (TTP)	48	11,85
Zahrady a ovocné sady (ZS)	8	1,98
Lesní plochy (LP)	49	12,10
Vodní plochy (VP)	1	0,37
Zastavěné plochy	5,5	1,35
Ostatní plochy	29	7,16
Celkem	405	10O

KES je 0,37. Jedná se tedy o území nevyvážené, intenzivně využívané, zejména zemědělskou velkovýrobou, takže došlo k oslabení autoregulačních pochodů v ekosystémech, což způsobuje jejich ekologickou labilitu a vyžaduje dodatkové vklady energie do ekosystému.

Výrobní podoblast je zde B2 bramborářská.

Ekologická stabilita zdejšího krajinného území byla významně narušena nadměrným zorněním zemědělského půdního fondu, při likvidací rozptýlené zeleně a tzv. melioračními akcemi, vč. zatrubnění drobných vodotečí a regulací toků.

Lesní porosty byly převedeny převážně na monocenózy smrku. V lesních porostech dnes zcela převládají nepůvodní jehličnaté porosty. Výhledově je nutné v lesním hospodářství přecházet na jemnější podrostní formy obnovy. Při obnově je nutné zvyšovat podíl listnáčů alespoň na 20 - 30 % (Quercus, Fagus, Tilia) k zajištění potřebné ekologické stability. Stávající listnaté porosty je potřebné podle možnosti obnovovat podrostní formou (opět na listnaté), prioritně ve vymezených biokoridorech, příp. biocentrech.

V řešeném území dochází i k ohrožování zorněných ploch vodní i větrnou **erozí půd**. V území jsou významné i historické erozní projevy zejména rýhové až stržové eroze. Větnou erozí jsou ohrožovány zejména hřebeny větších svahů, k vodní zejména údolnice s větším spádem (při soustředěném průtoku vody). Protierozní opatření je třeba kombinovat organizačními, agronomickými a agrotechnickými opatřeními. Na delších svazích je tedy nutno vhodně aplikovat střídání plodin, zatravňování, vytváření svodnic s menším spádem při mezích a zejména pak příslušné pozemkové úpravy. Na vhodných místech u polních cest (např. před propustky k omezení jejich „zarůstání“) je vhodné vytvářet polyfunkční lapače splavenin, sloužící i jako napajedla pro zvěř.

K posouzení eroze byla používána tzv. univerzální rovnice pro výpočet ztráty půdy erozí za

přívalových srážek (Wischmeier-Smith) v závislosti na hloubce orniční vrstvy: G = R . K . L . S . C . P (t/ha/rok), kde

G - průměrná roční ztráta půdy (t/ha)

R - faktor erozního účinku a povrchového odtoku

K - faktor náchylnosti půdy k erozi

L - faktor nepřerušené délky svahu (m)

S - faktor sklonu svahu (%)

C - faktor vegetačního krytu a použité agrotechniky

P - faktor účinnosti technických a protierozních opatření.

Ve vazbě na hlediska klimatická, geomorfologická, pedologická a agronomická jako tzv. přípustná ztráta půdy se uvádí:

- u mělkých půd do 30 cm do 1 t/ha/rok
- u půd středně hlubokých (30-60 cm) do 4 t/ha/rok
- u půd hlubokých přes 60 cm do 10 t/ha/rok.

Další ekologická ohrožení ve zdejším území jsou zejména následující:

- intenzifikace zemědělské výroby: zblokování půd do velkých honů, zorňování trvalých travních ploch, rušení mezí, vysoké používání agrochemikálií (průmyslová hnojiva, herbicidy, pesticidy), vyšší koncentrace chovů zvířat
- neekologizovaná zemědělská činnost: nevhodné střídání plodin, neobdělávání pozemků, omezení spásání někdejších pastvin - ruderalizace krajiny, zarůstání ploch náletovými dřevinami
- nedostatečná činnost ve vodním hospodářství: eutrofizace vod, neudržování břehových porostů, zbahňování vodních ploch (rybníky), ruderalizace lemů vodních toků a ploch, zužování přirozených koryt vodních toků
- monokulturní výsadby hospodářských lesních dřevin (borovice, smrk)
- neekologizovaná myslivecká činnost - přemnožení stavů vysoké zvěře
- nedostatečná péče o krajinu: neudržování a nedoplňování doprovodných porostů komunikací, živelné skládkování odpadů
- neekologizovaný rozvoj sídel: zanedbání péče o rozvoj a novou tvorbu urbanistické zeleně
- neekologizovaná těžba nerostných surovin bez zajištění rekultivací.
- lokální havarijní situace způsobují nekontrolované úniky hnojůvky, močůvky a kejdy či jejich nevhodná aplikace při hnojení, příp. úniky ropných látek.

Ekologická stabilita zdejšího území je mírně podprůměrná až vyšší při sledování základních kritérií:

- ekologická stabilita území
- kostra ekologické stability území
- erozní ohrožení území.

Při hodnocení ekologické stability se používá typologická klasifikace, ve které je ekologická stabilita hodnocena v obráceném poměru ke stupni její přirozenosti:

0 - bez významu

1 - velmi malý význam - plochy umělé

2 - malý význam - přírodě cizí plochy (kulturní)

3 - střední význam - přírodě vzdálené plochy (podmíněně)

4 - velký význam - přírodě blízké plochy (podmíněně blízké, blízké přírodní)

5 - výjimečně velký význam – ZCHÚ, relativně přírodní (přirozené) plochy.

U liniových společenstev jsou používána následující kritéria stabilních stupňů:

3 - mírně až středně ruderalizované bylinné patro, s podílem kulturních, ruderálních příp. invazních rostlin

4 - vyšší podíl přirozených rostlinných a živočišných organismů a přirozená dřevinná skladba (v lesních plochách větší podíl listnáčů - dub, buk, porosty na skeletovitých stráních)

5 - přirozená společenstva s výskytem přirozených, příp. vzácných a ohrožených druhů, min. antropogenně ovlivňovaná.

Solitérní dřeviny jsou hodnoceny stupněm ekologické stability dle jejich ekologicko-krajinářského významu a jejich biologické kvality.

Do kostry ekologické stability jsou zařazeny lokality s ekologickou stabilitou 3 - 5 bez sledování funkčních vazeb. Tyto krajinné segmenty jsou dále následovně členěny:

- ekologicky významné krajinné prvky (EVKP) s velikostí do - 10 ha
- ekologicky významné krajinné celky (EVKC) s velikostí 10 - 1000 ha
- ekologicky významné krajinné oblasti (EVKO) s velikostí nad 1000 ha
- ekologicky významná liniová společenstva (EVLS).

Kostra ekologické stability v území je vymezena v grafické části – nezastavěné přírodní a nezastavěná smíšená. Vymezené prostory si zasluhují citlivou péči a diferencované využití a příp. specifickou ochranu.

Zvláště chráněná území přírody dle zákona č. 114/92 Sb. o ochraně přírody a krajiny a prováděcí vyhlášky č. 398/92 Sb. na území obce nejsou.

V zájmovém území nebyly vymezeny lokality Natura 2000, tj. evropsky významné lokality či chráněné ptačí oblasti.

Za **významné krajinné prvky** (VKP) jsou podle zák. č. 114/92 Sb. považovány lesy, vodní toky a jejich údolní nivy, rybníky, jezírka a rašeliniště. Další registrované VKP v řešeném území nebyly

vymezeny.

Základem pro **vymezení prvků územního systému ekologické stability** byla kostra ekologické stability zjištěná v průzkumech. V řešeném území jsou pro vymezení ÚSES významné zejména lesní komplexy, kde vhodné plochy jsou vymezovány jako biocentra. V nich bude potřebné prioritně zajišťovat převod směrem k původním společenstvům, resp. potřebné zastoupení listnatých dřevin v cílové skladbě. Část biocenter je lokalizována v lučních biocenózách v návaznosti na vodní toky a vodní plochy. Propojení biocenter je zajišťováno údolnicí potoků, zčásti ekotonovými společenstvy lesních okrajů a zčásti lesními porosty tak, aby současně tvořily statický stabilizační prvek lesního ekosystému. Jen nepatrná část biokoridorů je vedena po zorněné ploše v místě polních cest či rozorů mezi hony, kde je nutné je doplnit vhodnou vegetační strukturou.

Z krajinářského hlediska je možno sledované území převážně označit jako antropogenní území avšak s dostatečným podílem trvalých přírodních prvků. Okraje řešeného území mají charakter relativně harmonického území s vyváženým podílem přírodních a civilizačních prvků.

Obec Chlum má bezkoncepční urbanistickou zeleň s řadou dožívajících dřevin bez potřebných koncepčních parkových ploch.

Vzhledem k potřebě zajištění přírodní rovnováhy území je potřebné stávající kostru ekologické stability doplnit dalšími prvky ÚSES.

Zdejší území je z hlediska ekologické stability relativně vyvážené, s potřebou řešení několika náhradních prvků ÚSES.

Stávající hlavní **kostru ekologické stability** vytváří především následující ekologicky významné krajinné prvky či významná liniová společenstva:

- Únětický potok s doprovodnými dřevinnými a travními porosty – LBK s LBC
- Sečský les
- prameniště a mokřady

Jako krajinné ekotony ve zdejším území fungují alejové a keřové komunikační doprovody.

3. Návrh ÚSES

3.1. Prvky a segmenty nadregionálního a regionálního ÚSES

Podle ÚTP poslední verze nadregionálních a regionálních ÚSES se v širším zájmovém území nevyskytují prvky nadregionálního a regionálního ÚSES.

3.2. Vymezení prvků místního územního systému ekologické stability

Lokální ÚSES je doplňován ve vazbě na kontaktní sídla. Vymezení prvků ÚSES je provedeno a upraveno podle současných podmínek, pokud možno příznivých trvalých travních porostech, remízech apod.

Stávající hlavní kostru ekologické stability v řešeném území vytváří především následující ekologicky a krajinářsky významné krajinné prvky:

- lesní komplexy
- potoční údolí, mokřady a extenzivně využívané vodní plochy
- výchozy skalnatých vrchů.

Interakční prvky jsou tvořeny vegetačními doprovody vodotečí, komunikací a zbylými mezemi. Jako krajinné ekotony ve zdejším území fungují alejové a keřovité komunikační doprovody.

Řešené území je ekologicky relativně téměř stabilní, potřebné je však realizovat opatření ke zvýšení místní ekologické stability. V současném ekologickém ohrožení zdejších agrarizovaných zemědělských plošin je pro zajištění ekologické rovnováhy a zvýšení biologické diverzity zdejších území nutná obnova, příp. zachování přirozených nivních a lužních doprovodů vodotečí a vodních ploch a udržení polopřirozeného charakteru zachovalých lesních ploch a jejich doplnění minimální strukturou biokoridorů a ekologicky stabilizačních relativně přírodních ploch. Vymezené lokality, relativně zachovaných biotopů, jako stanoviště vzácnějších, příp. ohrožených organismů, je třeba zachovat, specificky ochraňovat, příp. diferencovaně využívat. Vymezený ÚSES má za úkol zvýšit odolnost krajinných systémů vůči stresovým faktorům zdejšího území a umožnit zachování genofondu organismů a úrodnosti půd.

Dlouhodobě výhledovou potřebou je zabezpečení funkčnosti vymezených prvků ÚSES dle navržených opatření, která se stává součástí vymezených regulativů územního plánu.

Relativně ekologicky stabilnější části území tvoří podíl, přičemž rozložení krajinných plošek (matrix) relativně odpovídá potřebám dalšího trvale udržitelného rozvoje daného území.

U navržených lokálních biokoridorů může nejen docházet k zakládání souvislého, nepřerušeného pásu dřevin (15 m širokého), ale i k zakládání ostrůvků travních společenstev a postupná výsadba pionýrských iniciačních dřevin, které budou přechodně poskytovat krátkodobé útočiště pro migrující organismy (tzv. Stepping Stones). Takto navržený způsob zakládání nově navržených biokoridorů je pro zdejší ráz krajiny přirozenější a navíc mnohem méně finančně nákladný. Rychlost realizace je tudíž jedním z důležitých rozhodnutí pro jeho realizaci. Tento způsob navíc využívá schopnosti jednotlivých organismů či druhů překonávat do určité míry pro ně nepříznivé prostředí. Systém navržených biokoridorů a biocenter bude prakticky postupně realizován prostřednictvím návrhů v lesních hospodářských plánech. Pro doplnění návrhů prvků ÚSESu musí být na orné zemědělské půdě následně realizovány tzv. integrační prvky (remízky, meze a pod.).

Jednotlivé prvky a segmenty ekologické stability sledují následující charakteristiky:

- Označení prvku či segmentu (číslo a název) a typ prvku ÚSES (BC, BK, ekoton) a hierarchie nadregionální, regionální místní (lokální)

- Bioregion a biochóra

1.28. Plzeňský bioregion

4Do Podmáčené sníženiny na kyselých horninách 4. v.s.

-4PM Pahorkatiny na drobách v suché oblasti 4. v.s.

-4PQ Pahorkatiny na pestrých metamorfitech v suché oblasti 4. v.s.

4ZT Hřbety na křemencích 4. v.s.

- Katastrální území
- Charakteristika fyziotypu
- Charakteristikou bioty
- Stupeň ekologické stability
- Typ ekologicky významného území

E VKP - ekologicky významný krajinný prvek

E VKC - ekologicky významný krajinný celek (10ha - 10 km^2)

E VKO - ekologicky významná krajinná oblast (nad 10 km^2)

E VLS - ekologicky významné liniové společenstvo

- Geobiocenologická typizace

- vegetační stupeň (první místo kódu STG)

4b - bukový, var. kontinentální

- Trofická řada (druhé místo kódu STG, minerální bohatost a kyselost půd)

A – oligotrofní (půdy chudé na živiny a kyselé)

A/B - oligo-mezotrofní (půdy polochudé živinami)

B – mezotrofní (půdy středně bohaté živinami)

B/C - mezotrofně nitrofilní (půdy polobohaté dusíkem)

C - eutrofně nitrofilní (půdy obohacené dusíkem)

B/D - mezotrofně bázická (půdy středně bohaté živinami až bázicky obohacené)

C/D - nitrofilně bázická (půdy polobohaté vápníkem)

D - eutrofně bázická – kalcifitní (živinami bohaté půdy na bázických substrátech)

- hydrické řady (třetí místo kódu STG, vlhkostní režim půd)

1 – suchá (půdy suché)

2 – omezená (půdy vlhkostně omezené)

3 – normální (půdy vlhkostně normální)

4 – zamokřená (půdy zamokřené)

5 – mokrá (půdy mokré)

- Vymezení skupin typů geobiocenů (STG) základě vymezení vegetačních stupňů a stanovení trofické a hydrické řady půd (podklad mapy bonitovaných půdně ekologických jednotek a lesnické typologické mapy). Skupiny typů geobiocenů jsou určeny shodným vegetačním stupněm, trofickou a hydrickou řadou a vyznačují se indexem, např.: 3 - A – 4. V řešeném území, příslušejícím do Plzeňské pahorkatiny, s nadmořskými výškami 440 - 480 m, převažuje vegetační stupeň 4 - bukový.

Ve sledovaném území byly vymezeny následující hlavní skupiny geobiocénů:

4A3: Querci abieta pineo-piceosa borovo-smrkové dubové jedliny, (x: kontinentální - xerická varianta), sušší písčité chudé kyselé substráty

4AB3: Abieti-querceta pini borovojedlové doubravy, sušší písčité chudé kyselé substráty

-4AB3b oligotrofní řada normální /vůdčí/ hydrické řady typu Abieti - querceta pini - jedlové doubravy s borovicí

4A3-4: Querci-pineta abietina jedlové dubové doubravy, písčité chudé kyselé substráty

4A3/4: Querci-abieta piceosa sub. smrkové dubové jedliny dubu letního,

4AB3/4: Abieti-querceta roboris sub. smrkové jedlové doubravy dubu letního

-4AB4 zamokřená hydrická řada v pobřežní zóně typu Abieti - querceta roboris - pineae - vlhké jedlové doubravy se smrkem

3/4B-BC/BD3/4: Abieti querceta roboris fagi sub. jedlové doubravy s bukem, na bohatších substrátech

4A-AB4: Betuli-querceta roboris superiora březové doubravy vyššího stupně, vlhčí stanoviště

4A2-3: Querci-pineta dubové bory, na suchých píscích

4A/AB5b: Betuli-alneta sub. březové olšiny vyššího stupně, v mokřadech

-4AB5 b mokrá hydrická řada v pobřežní zóně typu Betuli pubescentis - Alneta superiora - březové olšiny vyššího stupně

4B3: Querci-abieta dubové jedliny

-4B4 mezotrofní zamokřená hydrická řada v obohacených aluviích vodotečí typu Querceta roboris - Fagi - vlhké doubravy s bukem

-4B5 b mokrá hydrická řada v aluviu potoků typu Alneta glutinosae superiora - olšiny vyššího stupně

-4BC5 a mezotrofně nitrofilní mokrá řada typu Fraxini - alneta superiora - jasanové olšiny vyššího stupně.

- Charakteristika ekotopu a vegetačního typu

A - agrocenózy (polní kultury)

B - břehové porosty kolem tekoucích vod

D - lada s dřevinami

H - travino-bylinná společenstva s halofyty

L - lesní vč. hlavních dřevin

AK - trnovník akát (Robinia pseudoacacia)

BK - buk lesní (Fagus sylvatica)

BO - borovice lesní (Pinus sylvestris)

BOČ- borovice černá (P. nigra)

BL - borovice blatka (P. uncinata)

BŘ - bříza bělokorá (Betula pendula)

DB - dub letní či zimní (Quercus robur, Q. petraea)

HB - habr obecný (Carpinus betulus)

JV - javor mléč či klen (Acer platanoides, A. pseudoplatanus)

JLM- jilm habrolistý či j. (Ulmus carpinifolia)

JS - jasan ztepilý (Fraxinus excelsior)

JD - jedle bělokorá (Abies alba)

KO - borovice kosodřevina (Pinus mugo)

LP - lípa srdčitá či velkolistá (Tilia cordata, T. platyphyllos)

LU - směs dřevin lužního lesa (olše, jasan, topol, vrba)

MD - modřín opadavý (Larix decidua)

OL - olše lepkavá (Alnus glutinosa)

SM - smrk ztepilý (Picea abies)

SU - směs dřevin suťových lesů (klen aj.)

TP - topol bílý,černý či hybridní (Populus alba, P. nigra, P. hybr.)

VR - vrba bílá,křehká aj. (Salix alba, S. fragilis aj.)

M - mokřady

P - pastviny a louky

S - skály

SA- subalpinská a alpinská společenstva

T - rašeliniště

X - xerotermní společenstva (stepní lada, lesostepi)

Z - zastavěné urbanizované plochy

- Hodnocení současného stavu vč. ohrožení

Přírodní stav

A - zcela vyhovující (převážně přírodní a přírodě blízká společenstva)

B - částečně vyhovující (převážně přírodě blízká společenstva)

C - nevyhovující (přírodě vzdálená, cizí a umělá společenstva

Ekologická stabilita

5 - zcela stabilní společenstva

4 - velmi stabilní společenstva

3 - středně stabilní společenstva

2 - málo ekologicky stabilní společenstva

1 - velmi málo ekologicky stabilní plochy

0 - nestabilní plochy

Ohrožení

EA - eroze větrná

EV - eroze vodní

I - imise

R - rekreační aktivity

Zvláštní a obecná ochrana

NP - národní park

CHKO - chráněná krajinná oblast

NPR - národní přírodní rezervace

NPP - národní přírodní památka

PP - přírodní památka

PŘP - přírodní park

VKP - registrovaný významný krajinný prvek

GZ - lesní genová základna

LO - les ochranný

OP I,II - ochranné pásmo vodního zdroje

Funkčnost a vymezení prvku ÚSES

CH - chybějící nebo funkčně problémový prvek

J - jednoznačně vymezený prvek (příp. směrově)

V - vymezený prvek

- Navrhovaná opatření - k docílení cílové formace

- Rozloha, příp. délka prvku ÚSES

- Stávající využití

- parcelní číslo

- kultura

- vlastník, příp. uživatel

Navrhovaná lokální biocentra územního systému ekologické stability:

Jsou doplňována ve vazbě na kontaktní sídla a zpracované ÚP Chlum.

- LBC ÚSES 1 Prameniště Chlum, k.ú. Chlum, návrh revitalizace
- LBC ÚSES 2 Hůrka, k.ú. Chlum, krajinná zeleň
- LBC ÚSES 3 Prameniště Chotěšovský potok, krajinná zeleň, k.ú. Chlum

- LBC ÚSES 4 Pahorek, k.ú. Chlum
- LBC ÚSES 5 Súdky, k.ú. Chlum, trvalé travní porosty
- LBC ÚSES 6 Sečský les, k.ú. Chlum, PUPFL
- LBC ÚSES 7 Pod skálou, k.ú.Chlum
- LBC ÚSES 8 U silnice. k.ú. Chlum

Prvky a segmenty ekologické stability jsou zakresleny v grafické části.

3.3. Navrhovaná opatření k zajištění ekologické stability, eliminaci ekologického ohrožení a příp. zlepšení krajinné struktury a kvality životního prostředí

- LBC1: revitalizace prameniště
- LBC3: revitalizace prameniště
- LBC 8: revitalizace biocentra.

V současném ekologickém ohrožení agrarizovaných zemědělských plošin Plzeňské pahorkatiny je pro zajištění ekologické rovnováhy a potřebné biologické diverzity zdejších území nejvýznamnější obnova, příp. zachování přirozených nivních a lužních doprovodů větších vodotečí a udržení polopřirozeného charakteru zachovalých lesních ploch v méně přístupných polohách a jejich doplnění minimální strukturou biokoridorů a ekologicky stabilizačních relativně přírodních ploch. Vymezené lokality, relativně zachovaných biotopů jako stanoviště vzácnějších, příp. ohrožených organismů, je třeba zachovat, specificky ochraňovat, příp. diferencovaně využívat.

Obecně je návrat k ekologicky stabilizovaným poměrům možný zajištěním nezbytného minima vhodné krajinné struktury, resp. vegetačního krytu blízkého původnímu stavu.

Vymezený místní ÚSES má za úkol zvýšit odolnost krajinných systémů vůči stresovým faktorům zdejšího území a umožnit zachování genofondu organismů a úrodnosti půd. Navrhovaný generel MÚSES je současně zapracován do územního plánu obce Chlum, takže se stal plánem. Jsou v něm respektovány vazby na již zpracovaná území. Návrh vychází z požadovaných parametrů pro biokoridory a biocentra. Chybějící části biokoridorů jsou v uvažovaném horizontu ÚP Chlum realizovatelná.

Bariérové situace v systému ÚSES jsou relativně málo četné. Jedná se o přechod biokoridoru Únětického potoka přes silniční těleso:

- u LPC 8 silnice I/20 (E49),

Druhová diverzita u potoků je často zásadně omezována rozšiřováním konkurenčně robustnějších druhů, obvykle nitrofilních druhů trav aj. bylin, které je nutno omezovat.

Potřebné je sledovat vhodnou aplikaci hnojiv při zdejším relativně intenzivním využívání zemědělských ploch tak, aby nedocházelo k eutrofizaci údolních poloh a povrchových vod. Dlouhodobě výhledovou potřebou je zabezpečení funkčnosti vymezených prvků ÚSES dle navržených opatření, která se stává součástí vymezených regulativů územního plánu.

Řešené území obce Chlum se celkově jeví jako ekologicky relativně téměř stabilní ve vazbě urbanizovaných území obce na lesní komplexy, zejména Sečský les.

Rozložení krajinných plošek (matrix) odpovídá potřebám dalšího rozvoje daného území.

Generel ÚSES nepředpokládá v daném území navrhovat nové lokality do režimu zvláště chráněných území.

V lesních plochách biocenter je třeba podporovat cílovou dřevinnou skladbu. Dále je nutné věnovat potřebnou pozornost údolí potoků, kde byl vymezen biokoridor ÚSES:

- pozemky zemědělské půdy v nivě toku prozatímně obhospodařovat jako kompromisně využívané ekosystémy
- v okolí snížit intenzitu zemědělské výroby
- perspektivně převést ornou půdu do kategorie TTP
- provést důslednou inventarizaci břehových porostů a na vytipovaných úsecích provést doplnění těchto porostů cílovými druhy dřevin
- připravit revitalizační projekty vodních toků a ploch.

U navržených lokálních biokoridorů procházejícího zčásti zorněnými plochami se nepředpokládá zcela souvislý, nepřerušený pás dřevin (15 m široký), ale i kombinace s ostrůvky travních společenstev s pionýrskými iniciačními dřevinami, které budou přechodně poskytovat krátkodobé útočiště pro migrující organismy (tzv. Stepping Stones). Tento způsob navíc využívá schopnosti jednotlivých organismů či druhů překonávat do určité míry pro ně nepříznivé prostředí. Pro doplnění návrhů prvků ÚSESu musí být na orné zemědělské půdě následně realizovány tzv. integrační ekotonové prvky (remízky, meze a pod.)

Pro další rozvoj území, ve smyslu harmonického rozvoje jsou potřebná a nutná následující opatření :

- Části území, které jsou ohroženy potenciální vodní a větrnou erozí revitalizovat, tzn. navrhnout a postupně realizovat protierozní opatření na svazích. Tato opatření by měla být v souladu se zájmy ochrany a tvorby krajiny, měla by spočívat ve větší atomizaci velkých honů a vytváření krajinných plošek s cílem zvýšení retenčních a retardačních schopností svahů.

Navrhovaná opatření v údolí potoků :

- nezvyšovat úrovně břehů toků
- neprovádět orbu až ke břehům potoka
- udržovat sečené louky v inundacích toků
- nepovolovat výstavbu v záplavovém území.

Další navrhovaná opatření jsou následující:

- Ve vymezených plochách obnovit trvalé travní porosty
- Zajistit ochranu cenné vzrostlé zeleně

- Zjistit koncepční tvorbu regenerace funkční urbanistické zeleně
- Vybudovat ochrannou a clonnou zeleň na obvodech zemědělských výrobních areálů
- Respektovat navržený druhový sortiment dřevin při budování prvků ÚSES a vegetačních úpravách
- Upravit vegetační doprovody vodního toku potoků
- Rekonstruovat vegetační doprovody komunikací (aleje, příp. skupinky dřevin a živé ploty)
- Rehabilitovat zeleň v sídlech
- Zajišťovat ve vymezených prvcích kostry ekologické stability lesoparkovou zeleň podle požadavků zapracovaných do ÚP obce
- Řešit celkovou revitalizaci krajiny a krajinářské úpravy významnějších lokalit urbanisticky užívaných - územní studie
- Zajišťovat protierozní opatření na vymezených ohrožených pozemcích.

Erozní projevy odvisí od velikosti mikropovodí ve vazbě na délky údolnic, spádu pozemků, soustředěnosti odtoku, odtokovém množství přívalových vod, unášecí síle, odolnosti druhu půd před splavením a dalších faktorech. Protierozní opatření je třeba kombinovat organizačními, vegetačními a technickými opatřeními, dle následujících příkladů:

- Organizační opatření: volba vhodných osevních postupů (zejména na delších svazích), pásové střídání polí (vyloučení osevů velkých ploch kukuřicí ve svažitých pozemcích), vrstevnicová orba a další obdělávání, výsev do ochranné plodiny či strniště, důlkování ploch

-Vegetační opatření: zatravňování ohrožených ploch, zalesňování, ochranné vegetační pásy

- Technická opatření: pozemkové úpravy (obnova některých polních cest, některých meziček, rozčlenění některých honů), terasování, vytváření průlehů, vytváření svodnic s menším spádem při mezích a cestách, budování záchytných příkopů, (zejména v návaznosti na propustky komunikací) odkalovací jímky (lapač splavenin k omezení „zarůstání“ propustků) a protierozní nádrže (případně i s funkcí napajedel pro zvěř), asanace stržových rýh.

Pro budování a úpravy prvků ÚSES ve zdejším území je doporučeno využívat následující sortiment autochtonních druhů dřevin:

Listnaté stromy

Acer platanoides - javor mléč, doplňková dřevina, liniově
Alnus glutinosa - olše lepkavá, základní dřevina, u vodních ploch
Betula pendula - bříza bělokorá, základní dřevina, vtroušeně na degradovaných lokalitách
Carpinus betulus - habr obecný, doplňková dřevina, vtroušeně na teplých expozicích
Crataegus laevigata - hloh obecný, základní taxon, vtroušeně k zabezpečení neprostupnosti
Fagus sylvatica - buk lesní, základní dřevina vyšších poloh, vtroušeně na neokyselených lokalitách
Fraxinus excelsior - jasan ztepilý, vtroušeně - zamokřené lokality
Malus sylvestris - jabloň, vtroušeně, porostní okraje
Populus alba - vrba bílá, jednotlivě u vodních ploch
Populus tremula - osika, doplňková dřevina, vtroušeně, degradované lokality
Prunus padus - střemcha hroznovitá,vtroušeně, zamokřené stinné polohy
Prunus avium - třešeň ptačí, vtroušeně, humózní porostní lesní okraje
Pyrus communis - hrušeň vtroušeně, porostní okraje
Quercus petraea - dub zimní, hlavní dřevina, těžší půdy
Quercus robur - dub letní, základní dřevina,teplejší větrné polohy
Salix alba - vrba bílá, vodní plochy, jednotlivě
Salix caprea - jíva, vtroušeně, sušší porostní okraje
Salix fragilis - vrba křehká, doplňková dřevina, u vodotečí, zamokřené lokality
Sorbus aucuparia - jeřáb ptačí, základní dřevina, vtroušeně, oligotrofní stanoviště
Tilia cordata - lípa srdčitá, vtroušeně, humózní stanoviště
Tilia platyphyllos - lípa velkolistá, základní dřevina
Ulmus montana - jilm horský, základní dřevina

Listnaté keře

Carpinus betulus - habr, teplejší, sušší lokality
Cornus mas - dřín, základní taxon, teplejší polohy
Cornus sanquinea - svída krvavá, sušší polohy
Coryllus avellana - líska obecná, základní taxon, světlé, teplé kamenité polohy
Euonymus europaeus - brslen evropský, doplňkový taxon, porostní okraje
Frangula alnus - krušina olšová, doplňkový taxon
Hedera helix - břečťan pnoucí, stinné polohy
Ligustrum vulgare - ptačí zob, teplejší polohy
Lonicera caprifolium - zimolez kozí list, podrost
Lonicera nigra - zimolez černý, vlhčí polohy
Lonicera xylosteum - zimolez pýřitý, sušší polohy
Prunus padus - střemcha hroznovitá, doplňkový taxon, vlhčí polohy
Prunus spinosa - trnka obecná, základní taxon, sušší, teplé polohy
Rhamnus catharica - řešetlák počistivý, vlhčí polohy
Rhamnus frangula - krušina olšová, chudé půdy
Ribes alpinum - meruzalka alpská, kamenité půdy
Rosa canina - růže šípková, základní taxon, slunné polohy

Rosa glauca - růže sivá, výslunné polohy
Salix aurita - vrba ušatá, mokřady
Salix caprea - vrba jíva, sušší lokality porostních okrajů
Salix cinerea - vrba popelavá, mokřinaté lokality
Salix purpurea -vrba červená, vlhčí polohy
Sambucus racemosa - bez hroznatý, základní taxon
Spiraea media - tavolník prostřední, běžné půdy
Viburnum lantana - kalina tušalaj, teplejší lokality
Viburnum opulus - kalina obecná, vlhčí polohy

Jehličnaté dřeviny

Abies alba - jedle bělokorá, základní dřevina
Juniperus communis - jalovec obecný, základní druh, vypásané TTP
Picea abies - smrk ztepilý, vlhčí půdy a polohy
Pinus sylvestris - borovice lesní, základní dřevina, lehčí půdy, světlejší polohy

<u>Introdukované dřeviny</u> pro urbanizované lokality a specifické lokality

Aesculus hippocastaneum - jírovec maďal
Alnus incana - olše šedá
Alnus viridis - olše zelená - použit v některých rekultivacích
Fraxinus diversifolia (monophylla) - jasan jednolistý
Populus canadensis - topol kanadský
Quercus rubra - dub červený
Tilia euchlora - lípa krymská
Tilia tomentosa - lípa stříbrná (plstnatá)
Berberis thunbergii Atropurpurea - dřišťál obecný načervenalý
Ligustrum vulgare Atrovirens - ptačí zob načervenalý (poloopadavý)
Physocarpus opulifilus - tavola kalinolistá
Rosa pimpinelifolia - růže bedrníkolistá
Rosa rugosa - růže svraskalá (zasolené lokality, odnoživá)
Salix daphnoides - vrba lýkovcová
Salix viminalis - vrba košíkářská
Syringa vulgaris - šeřík obecný (odnoživý)
Symphoricarpos rivularis - pámelník poříční (odnoživý)
Viburnum x pragense - kalina pražská
Viburnum rhytidophyllum - kalina vrásčitolistá
Juniperus sabina - jalovec chvojka
Larix decidua - modřín opadavý
Picea pungens - smrk pichlavý
Pinus nigra - borovice černá
Pinus strobus - borovice vejmutovka
Pseudotsuga menziesii - douglaska tisolistá.

3.4. Závěr

Zpracovaný plán místního systému ekologické stability, vymezující kostru ekologické stability a jednotlivé skladebné části MÚSES, zapracovaný do ÚP Chlum se po jeho schválení v ÚPD stává závazným plánem a tedy i územním regulativem.

Kromě toho by generel MÚSES měl sloužit pro zpracování generelů komplexních pozemkových úprav dalších katastrálních území, rozvojových ploch a dalších plánovaných aktivit a dále v rozhodovacím procesu státních orgánů i pro potřeby obce, ať už při rozhodování ve stavebním řízení či v péči o přírodní a životní prostředí. Cílem navrhovaných opatření by mělo být uvedení krajiny do takových sukcesních stádií, která by odpovídala stavu přírodě blízkému.

Pro nedostatečně funkční biokoridory ÚSES je nutno následně zpracovat projekt příslušných částí.

<u>Kulturní hodnoty</u>

Obec má charakter rostlé vsi s převažující zemědělskou funkcí. Její jádro tvoří rozsáhlá pětiúhelníková náves s výstavnými zemědělskými usedlostmi. Pozdější rozvoj pak směřoval podél silnice III/1776 východním směrem k Vlčtejnu a západním směrem ke Střížovicím. Na jižním okraji zastavěného území se nachází zemědělská farma.

Historie obce

Obec Chlum se nachází 15 km jihozápadně od Plzně. První písemná zpráva o existenci obce se datuje rokem 1379, údajně existovala již kolem roku 1100 ve spojení s tvrzí Vlčtejn. Název obce pochází od původního názvu pro zalesněný vrch s nadmořskou výškou 545m, jež se nachází poblíž obce a nese název Pahorek.

V roce 1789 měla obec 34 popisných čísel, k 31.12.2009 je jich 82. Těsně po 2. sv. válce zde žilo 378 osob. Nyní zde trvale žije 243 obyvatel, cca 30 přijíždí především na víkendové pobyty .

Dominantou obce je barokní kruhová náves s kapličkou a železným křížem, evidovaným Státní památkovou péčí. Vedle se nachází pomník padlých z 1. a 2. sv. války. Ve středu obce se též rozprostírá jeden z obecních rybníků, dále je zde prodejna smíšeného zboží a 2 hasičské zbrojnice.

Pro rekreační vyžití obyvatel slouží víceúčelová vodní nádrž, zrekonstruovaná v roce 1992, v jejímž sousedství je sportovní hřiště. V obci je Obecní hospoda, Dům s pečovatelskou službou, v němž v současné době žije 10 seniorů, a dále obec obhospodařuje obecní pozemky a obecní les. Aktivní sbor dobrovolných hasičů, založený v roce 1904, k 31.12.2009 má 50 členů. Na území obce zůstává zachována v jejím historickém jádře původní urbanistická struktura zastavění s objekty v převážné míře již dotčenými pozdějšími stavebními zásahy.

Nemovité kulturní památky

Na území obce nejsou registrované nemovité kulturní památky.

Archeologické lokality

Na území obce se nacházejí následující archeologické lokality:

- 22-11-13/4 – historické jádro vsi Chlum, ÚAN II
- 22-11-13/8 – zaniklá středověká obec (ZSO) Sádek, ÚAN I

f1.3) urbanistická koncepce

Urbanistická koncepce vychází z historicky podmíněného charakteru vsi s rostlým půdorysem rozvíjející se zástavby od centrální návsi podél komunikací. Základní koncepce rozvoje nových zastavitelných ploch byla stanovena předchozí územně plánovací dokumentací a nebylo nutno ji zásadně měnit. Nově je tak tato koncepce doplněna návrhem ploch pro zajištění možného budoucího rozvoje, když podstatná část v minulosti vymezených rozvojových ploch v centru obce již byla využita.

Těmto skutečnostem odpovídá i vymezení rozvojových ploch bydlení, jejich velikost však musí odpovídat únosnosti území a to nejen z hlediska dostupných ploch, ale i z hlediska kulturního a společenského. Jedná se schopnost asimilovat v obci výrazný nárůst nových obyvatel a na druhé straně ochota nových migrantů stát se plnohodnotnými občany obce, zapojit se do života v obci a nepojímat obec jen jako noclehárnu, případně prostor pro rodinnou rekreaci bez vztahu místní komunitě. s životem v Plzni. Z tohoto hlediska je pak stanovena mezní velikost obce cca 275 obyvatel .

Rozvojové plochy pro bydlení a smíšené obytné tak zahrnují plochy vymezené již v předchozí územně plánovací dokumentaci (lokality **2**, **3**, **4**, **9,**). Nově vymezené lokality 5, **7. 8** a **16** navazují na stávající zastavěné území a s ohledem na rozsah nemohou zásadně ovlivnit charakter a výraz obce.

Rozvoj ekonomické základny je zaměřen na posílení možností drobného podnikání v plochách smíšených obytných. Hlavní devizou obce je kvalitní obytné prostředí a dobrá dopravní dostupnost Plzně. Proto není žádoucí narušovat tuto kvalitu výrobními a skladovými areály.

I nadále bude obec plnit přednostně funkci obytnou s tím, že ekonomicky aktivní obyvatelé vyjíždí za prací mimo obec (Plzeň, Blovice a další větší sídla v okolí.

f1.4) regulace využití ploch

Regulativy ploch s rozdílným způsobem využití vychází ze znění vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území (Hlava II – Plochy s rozdílným způsobem využití) v platném znění.

Byly vymezeny nové regulativy pro:

Plochy protierozních opatření

Důvodem je potřeba vymezit území ohrožené erozí a navrhnout ochranná opatření omezující erozi a chránící okolní, především zastavěné území před jejím negativními vlivy. Tyto plochy jsou vymezeny jako překryvné plochy v ostatních plochách s rozdílným způsobem využití, přičemž zůstává zachována podle možností jejich stávající funkce.

Dále územní plán vymezuje pojmy používané v regulaci využití území a stanovuje další, specifické limity a podmínky využití ploch.

f1.5) veřejné vybavení

Stávající vybavenost je v souladu s potřebami obce. Zahrnuje základní občanskou vybavenost odpovídající velikosti obce. Veřejná prostranství v obci zahrnují:

- náves a plochy doprovodné veřejné zeleně podél komunikací
- místní komunikace v zastavěném území

Veřejné občanské vybavení zahrnuje stávající zařízení:

- obecní úřad
- sportovní areál
- víceúčelovou vodní nádrž

Ostatní zařízení jsou na soukromé bázi a vznik nových je možný v souladu s regulativy ploch. Významný podíl požadavků na občanskou vybavenost, zvláště vyšší uspokojuje město Plzeň a obec s úřadem 3. stupně Blovice.

f1.6) dopravní infrastruktura

Současný stav dopravní situace

Území obce je výrazně dotčeno dopravou po silnici I/20

Silnice I/20 – tvoří základ komunikační sítě, tato komunikaci která převádí většinu tranzitní dopravy, a to jak osobní, tak nákladní. Na území obce zasahuje jeho severovýchodní okraj přeložka této komunikace (obchvat Chválenice-Želčany-Vlčtejn).

Silnice III. třídy – obcí prochází silnice III/1778 napojující obec na ssilnici I/20 a pokračující dále do sousední obce Střížovice

Místní komunikace

Místní komunikace doplňují silniční síť. V historickém centru obce vytváří místní komunikace nepravidelnou síť komunikací a ploch, určenou především historickým vývojem zástavby. V nové lokalitě rodinných domů na severním okraji zastavěného území je navržena obslužná komunikace zajišťující obsluhu tohoto území, Trasa komunikace je vedena v trase vodovodního řadu, aby byla zajištěna jeho přístupnost z ploch veřejného prostranství.

Místní komunikace tvoří základní dopravní kostru zastavěného území obce. a. Navazují na ně účelové komunikace (polní a lesní cesty) zpřístupňující krajinu v okolí obce. V grafické příloze **c) koncepce veřejné infrastruktury c1) dopravní infrastruktura** jsou vyznačeny významné místní komunikace.

Účelové komunikace

Účelové komunikace zajišťují prostupnost krajiny a přístup na plochy lesní a zemědělské (jejich hospodářské využití). Ve výkresu **c) koncepce veřejné infrastruktury, c1) dopravní infrastruktura** jsou vyznačeny vybrané účelové komunikace důležité pro obec a zpřístupnění území.

Pěší a cyklistická doprava

Navržena je nová cyklostezka propojující přes Sečský les cyklostezky č. 2143 a 2144. Obcí prochází naučná stezka „Blovickem pěšky i na kole“

Hromadná doprava osob

Je zajišťována autobusovou dopravou.

Negativní vlivy dopravy

Negativní vlivy dopravy po silnici I/20 jsou do značné míry eliminovány jejím umístěním mimo obytné území obce. Přeložka této komunikace se přibližuje k zastavěnému území obce, ochranná opatření před případnými negativními vlivy dopravy po přeložce budou řešeny v v přípravě a realizaci přeložky I/20.

Silnice III. třídy má význam pouze pro přístup do obce a propojení se sousední obcí Střížovice. Jejich negativní vliv na kvalitu prostředí je zanedbatelný.

f1.7) technická infrastruktura

Při návrhu byla respektována podle možností koncepce stanovená původní ÚPD , upraveno bylo pouze technickém řešení na základě nových znalostí o území a požadavků správců sítí.

<u>Vodní hospodářství</u>

Vodní toky a plochy

Obec leží na rozvodí místních vodotečí. Únětický potok (č.povodí 1-10-05-041) na jihu a Olešenský potok (č. Povodí 1—10-05-044) na severu, již na území sousední obce Střížovice. V obci jsou menší vodní plochy napájené z pramenů a srážek. Oba potoky náleží do povodí Úslavy.

Zásobování vodou

Obcí prochází vodovodní řad Plzeň-Starý Plzenec-Blovice. Obec je na tento vodovod napojena, postupně jsou dokončovány distribuční rozvody vody v celém zastavěném území. Vodovodní systém má dostatečnou kapacitu pro navržený rozvoj obce. Vodojem je umístěn jihozápadně od zastavěného území.

Odkanalizování a čištění odpadních vod

Dle Plánu rozvoje vodovodů a kanalizací Plzeňského kraje má obec Chlum vybudovanou jen dešťovou kanalizaci z betonových trub, která je ve nedobrém stavu. Vlastníkem dešťové kanalizace je obec Chlum. Od 100% obyvatel jsou odpadní vody zachyceny v bezodtokových jímkách, které jsou vyváženy na polní a jiné pozemky.

Profil materiál délka v km

300-400 beton 1,490

V plánu rozvoje vodovodů a kanalizací plzeňského kraje je stanoven záměr vybudovat v obci jednotnou kanalizaci s jednoduchým čištěním. Projektová dokumentace není zpracována vzhledem k tomu, že místní část nemá dostatek finančních prostředků. Vzhledem k velikosti a umístění obce není nakládání s odpadními vodami v lokalitě zahrnuto do priorit Plánu rozvoje vodovodů a kanalizací Plzeňského kraje. Definitivní způsob nakládání s odpadními vodami v místní části bude řešen až po r. 2015. PRVKPK předpokládá individuální čištění i po roce 2015.

V územním plánu je navrženo vybudování oddílné splaškové kanalizace zakončené čistírnou odpadních vod v jihovýchodní části území obce (lokalita 10). Recipientem bude Únětický potok. Odpadní vody ze západní části zastavěného území obce budou gravitačně odváděny na území sousední obce Střížovice, kde bude realizována čerpací stanice, přečerpávající odpadní vody do oddílné kanalizace napojené na ČOV. Stávající kanalizace bude využity jako dešťová s tím, že přednostně budou srážkové vody vsakovány, odváděny budou pouze dešťové vody z ploch, kde vsakování není možné.

Do doby definitivního řešení se předpokládá udržování stávajícího stavu. Odkanalizování nových staveb bude provedeno podle umístění a velikosti konkrétní stavby buď:

- domovní čistírnou s vypouštěním vyčištěné vody, podle umístění stavby,do vodoteče, kanalizace nebo zasakováním (za domovní ČOV lze považovat i septik doplněný vhodným zemním filtrem.)
- jímkou na vyvážení (s vyvážením na ČOV)

<u>Zásobování elektřinou</u>

V řešeném území se nachází tři stávající transformační stanice 22/0,4 kV, které jsou vhodně umístěny při okrajích a ve středu zástavby obce.

Pro zásobování navržených lokalit bydlení je pokrytí území stávajícími transformačními stanicemi v řešeném správním území dostatečné, nejsou kladeny nové nároky na zábory území pro

zařízení vn.

V lokalitách, kde dochází k návrhu zástavby budou využity stávající přezbrojené trafostanice, které jsou vhodně umístěny a je jimi dobře pokryto i zástavbové území, příkon bude navyšován se zástavbou navržených území až po maximální kapacitu příslušné trafostanice.

Návrhové lokality:

2	plochy bydlení	cca 20kW	z TS-2
3	plochy bydlení	cca 90kW	z TS-3 a TS-2
4	plochy bydlení	cca 25kW	z TS-2
5	plochy bydlení	cca 20kW	z TS-1
7	plochy bydlení	cca 10kW	z TS-2
8	smíšené obytné	cca 15kW	z TS-1
9	smíšené obytné	cca 35kW	z TS-1
10	ČOV	cca 10kW	z TS-1

Ve výkonech transformačních stanic se ponechá rezerva pro případnou modernizaci a změnu vytápění domácností. Příkony jsou v návrhu pouze odhadnuty, skutečné požadavky na napojení budou upřesněny dle konkrétního využití území. Stávající rozvody nízkého napětí jsou v obci provedeny částečně venkovním vedením a v nově budovaných lokalitách pak zemním kabelovým vedením. Současný stav nn rozvodů nevyžaduje zásadní rekonstrukci, bude jednat pouze o posílení zejména v místech napojení navrhované zástavby.

Spoje

Řešeným územím prochází trasy sdělovacích vedení spojů, omezení výstavby stávajícími vedeními je v ploše návrhu 9 a to sdělovacím kabelovým vedením. Výstavba je podmíněna ochranou kabelového vedení a respektováním vedení dle zákona 458/2000Sb zejména z hlediska ochranných pásem.

Nakládání s odpady

Zůstává zachován stávající systém nakládání s odpady, který vyhovuje potřebám obce. Likvidace pevného domovního odpadu bude prováděna v souladu s koncepcí nakládání s odpady svozem na řízenou skládku. Nevyužitelný domovní odpad bude před svozem soustřeďován do odpadních nádob u jednotlivých producentů.

V obci jsou rozmístěny kontejnery pro tříděný sběr druhotných surovin (papír, sklo, plasty). Nebezpečný odpad bude nárazově sbírán odděleně do zvláštních kontejnerů a likvidován odbornou firmou v souladu s platnými předpisy a obecní vyhláškou o nakládání s odpady.

f2) odůvodnění dle vyhlášky 500/2006 Sb v platném znění

f2.1) vyhodnocení koordinace využívání území z hlediska širších vztahů v území

Z hlediska širších vztahů v území je územní plán koordinován se sousedními obcemi. Koordinace se týká trasy koridoru přeložky silnice I/20 a prvků ÚSES.

f2.2) vyhodnocení splnění požadavků zadání, popřípadě vyhodnocení souladu

Vyhodnocení splnění zadání

a) požadavky na základní urbanistickou koncepci rozvoje území obce

V souladu se zadáním územní plán řeší v obci především:

- obytnou funkci
- jsou respektována ochranná pásma dopravní a technické infrastruktury
- rozvojové plochy jsou vymezeny v souladu s předchozí ÚPD a nové navazují na stávající zastavěné území
- vzhledem k velikosti obce a malému rozsahu navržených ploch není účelné stanovit etapizaci využití území
- jsou zohledněny stávající stavební záměry

Blíže viz kapitola **„f1.3) urbanistická koncepce“** Odůvodnění územního plánu Chlum.

1) upřesnění požadavků vyplývajících z Politiky územního rozvoje ČR

Z Politiky územního rozvoje nevyplývají pro řešení územního plánu konkrétní požadavky.

2) upřesnění požadavků vyplývajících z územně plánovací dokumentace vydané krajem

Jsou respektovány úkoly pro řešení územního plánu stanovené v ZÚR PK pro území obce Chlum:

- koridor přeložky silnice I/20 v šíři 200 metrů Respektovány jsou limity využití území:
- trasa VTL plynovodu včetně ochranného a bezpečnostního pásma
- silnice I. Třídy
- regionální ÚSES
- významná krajinná veduta

Blíže viz kapitola **„b) výsledek přezkoumání územního plánu podle odstavce 4, §53 stavebního zákona, b1) s politikou územního rozvoje a územně plánovací dokumentací vydanou krajem,“** Odůvodnění územního plánu Chlum.

3) upřesnění požadavků vyplývajících z územně analytických podkladů, zejména z problémů určených k řešení v územně plánovací dokumentaci a případně doplňujících průzkumů a rozborů

- jsou respektovány limity využití území (vzdálenost 50 metrů od okraje lesa, území se zvýšenou

ochranou krajinného rázu, ZPF II. třídy ochrany, ochranná pásma dopravní a technické infrastruktury)
- je chráněn vodní režim v území (nakládání s odpadními vodami, přednostní vsakování srážkových vod)
- v koordinačním výkresu jsou vymezeny kulturní a historické hodnoty území (válečné hroby, území s pravděpodobným zvýšeným výskytem archeologických nálezů)

4) další požadavky

Do územního plánu byly zapracovány z předchozí územně plánovací dokumentace a rozvojové záměry s vydaným územním rozhodnutím a stavebním povolením.

a1) urbanistická koncepce

Územní plán je zpracován v souladu s požadavky zadání. Blíže viz kapitola **„f1) odůvodnění koncepce zpracovatelem“** Odůvodnění územního plánu Chlum.

a2) požadavky na koncepci veřejné infrastruktury

Koncepce veřejné infrastruktury byla zpracována v souladu se zadáním.
- veřejná dopravní infrastruktura – vymezen je koridor přeložky silnice I/20 v šíři 200 metrů, jsou respektovány stávající trasy silnic I. A III. třídy, v nových rozvojových plochách je řešeno jejich zpřístupnění ze stávajících a navržených místních komunikací
- veřejná technická infrastruktura – je řešena v souladu se zadáním , blíže viz kapitoly **„f1.6) dopravní infrastruktura“** a **„f1.7) technická infrastruktura“** Odůvodnění územního plánu Chlum.
- veřejné občanské vybavení – je respektováno stávající veřejné i komerční občanské vybavení, územní plán regulačními podmínkami stanovuje možnosti zřizování občanského vybavení komerčního charakteru v plochách bydlení a smíšených obytných
- požadavky na na veřejná prostranství – jsou respektována stávající veřejná prostranství, pro větší plochu bydlení je předepsána územní studie, která bude řešit i vymezení ploch veřejné zeleně v souladu s požadavky § 7a vyhlášky č. 501/2006 Sb. v platném znění

a3) požadavky na koncepci uspořádání krajiny
- nové zastavitelné plochy navazují na stávající zastavěné území obce
- je vyloučen vznik nových rekreačních objektů a lokalit v nezastavěném území obce
- je vyloučen vznik nových sídelních objektů v nezastavěném území obce
- územní plán vymezuje prvky ÚSES v souladu se ZÚR PK a ÚAP ORP Blovice
- upřesněna je v regulativech využití ploch možnost umísťování staveb podle § 18, odst. 5 stavebního zákona
- respektována je vzdálenost 50 metrů od okraje lesa, blíže viz kapitola **„f1.2) ochrana hodnot území“** Odůvodnění územního plánu Chlum.

b) požadavky na na vymezení ploch a koridorů územních rezerv a na stanovení jejich využití, které bude nutno prověřit

Po posouzení koncepce řešení územního plánu zpracovatelem v dohodě se zástupcem obce Chlum nebyly plochy a koridory územních rezerv vymezeny.

c) požadavky na vymezení ploch veřejně prospěšných staveb, veřejně prospěšných opatření a asanací, pro které bude možno uplatnit vyvlastnění nebo předkupní právo
- územní plán vymezuje jako veřejně prospěšné stavby pro které je možné uplatnit vyvlastnění navrženou dopravní a technickou infrastrukturu
- jako veřejně prospěšná opatření s možností omezení práva k pozemkům vymezuje navržená protierozní opatření
- navržené plochy veřejných prostranství (místní obslužná komunikace) je vymezeno s možností uplatnění předkupního práva s uvedením dotčených pozemků a v čí prospěch bude zřízeno

d) požadavky na prověření vymezení ploch a koridorů, ve kterých bude rozhodování o změnách v území podmíněno vydáním regulačního plánu, zpracováním územní studie nebo uzavřením dohody o parcelaci
- vzhledem k rozsahu navržených zastavitelných ploch nejsou vymezeny plochy s předepsaným regulačním plánem nebo dohodou o parcelaci
- je vymezena větší plochy určená pro bydlení (lokalita **3**, **4** a **6**) je podmíněna zpracováním územní studie

e)požadavky na zpracování variant řešení

Nebylo požadováno zpracování variant řešení. Vzhledem k rozsahu řešení a prověření podstatné části návrhových ploch v předcházející ÚPD není variantní řešení účelné.

f) požadavky na uspořádání obsahu návrhu územního plánu a na uspořádání obsahu jeho odůvodněné včetně měřítek výkresů a počtu vyhotovení

Územní plán byl zpracován v souladu se zadáním a přílohami vyhlášky 500/2006 Sb. V platném znění.

g) požadavky na vyhodnocení předpokládaných vlivů na udržitelný rozvoj území

Odbor životního prostředí Krajského úřadu Plzeňského kraje neuplatnil požadavek na

posouzení vlivů na životní prostředí a vyloučil vliv na evropsky významnou lokalitu a ptačí oblast. Stanovisko č.j. ŽP/20772/16 ze dne 9.1.2017.

Vyhodnocení souladu se schváleným výběrem nejvhodnější varianty a podmínkami k její úpravě v případě postupu podle § 51 odst. 2 stavebního zákona zrušení části územního plánu (výběr varianty řešení)

Nebylo postupováno podle tohoto předpisu.

Vyhodnocení souladu s pokyny pro zpracování návrhu územního plánu v případě postupu podle § 51 odst. 3 stavebního zákona (nový návrh ÚP na základě projednání s DO)

Nebylo postupováno podle tohoto předpisu.

Vyhodnocení souladu s pokyny k úpravě návrhu územního plánu v případě postupu podle § 54 odst. 3 stavebního zákona (úprava podle námitek, vrácení k přepracování a novému projednání)

Bude doplněno po projednání.

Vyhodnocení souladu s rozhodnutím o pořízení územního plánu nebo jeho změny a o jejím obsahu v případě postupu podle 55 odst. 3 stavebního zákona (Pořízení změny nebo nového ÚP při zrušení nebo zrušení jeho části)

Nebylo postupováno podle tohoto předpisu.

f2.3) výčet záležitostí nadmístního významu, které nejsou řešeny v zásadách územního rozvoje (§ 43 odst. 1 stavebního zákona), s odůvodněním potřeby jejich vymezení

Vzhledem ke specifickým podmínkám území (sklonitost terénu a zastavěné území při silnici do Střížovic až na hranici katastrálního území se nebylo možno vyhnout umístění čerpací stanice splaškových vod na území sousední obce Střížovice. Obec Chlum uplatní požadavek na vymezení plochy pro čerpací stanici splaškových vod v územním plánu Střížovice u sousední obce Střížovice k zahrnutí do případné změny územního plánu nebo do „Zprávy o uplatňování územního plánu Střížovice“ při jejím projednávání.

f2.4) vyhodnocení předpokládaných důsledků navrhovaného řešení na zemědělský půdní fond a pozemky určené k plnění funkce lesa

Vyhodnocení předpokládaných navrhovaného řešení na zemědělský půdní fond

Úvod

Územní plán Chlum – Vyhodnocení předpokládaných důsledků záboru ZPF je zpracován podle zák. č.334/1992 Sb. O ochraně zemědělského půdního fondu ve znění zákona č.98/1999 Sb., prováděcí vyhlášky č.13/1994 Sb., kterou se upravují některé podrobnosti ochrany zemědělského půdního fondu a společného metodického doporučení Odboru územního plánování MMR a Odboru ochrany horninového a půdního prostředí MŽP z července 2011.

Stanovení kvality zemědělské půdy určenou BPEJ a zařazení těchto kódů do tříd ochrany zemědělské půdy je zpracováno podle Předpisu číslo 48/2011 a prováděcí vyhlášky ze dne 22.2.2011.

ÚP Chlum - Vyhodnocení předpokládaných důsledků záboru ZPF (grafická část) je zakreslen do situace v měřítku 1 : 5 000.

Grafická část mimo jiné obsahuje hranice lokalit navržených k záboru s uvedením čísla lokality, hranice katastrálních území, hranice zastavěného území, zakreslení ploch provedených investic do půdy (odvodnění, závlahy…) hranice BPEJ, třídy ochrany jednotlivých půd.

2. Kvalita ZPF a zemědělská výroba

Hodnocení kvality zemědělské půdy vychází z klasifikační soustavy BPEJ, která zároveň charakterizuje klimatický region, štěrkovitost a hloubku půdního profilu. Zemědělská živočišná výroba v oblasti je vhodná především pro chov skotu a prasat. Rostlinná výroba v oblasti je zaměřena na tradiční plodiny např. obilí, kukuřice, řepka, řepa…....

Z hlediska požadavků nových funkčních souborů na plochy dle tříd ochrany zemědělské půdy lze konstatovat , že :

3,3497 ha záborových ploch patří do třídy II. Do II. třídy ochrany zemědělské půdy jsou situovány zemědělské půdy, které mají v rámci jednotlivých klimatických regionů nadprůměrnou produkční schopnost. Ve vztahu k ochraně zemědělského půdního fondu jde o půdy vysoce chráněné, jen podmíněně odnímatelné a s ohledem na územní plánování také jen podmíněně zastavitelné.

Zpracovatel předesílá, že záboru zemědělské půdy II. třídy ochrany se nebylo možné zcela vyhnout z důvodů návaznosti na ostatní obory urbanistického plánování a že se zpracovatel snažil v rámci možností zábor těchto ploch minimalizovat.

0,2953 ha záborových ploch patří do třídy III. Do III. třídy ochrany zemědělské půdy jsou sloučeny půdy v jednotlivých klimatických regionech s průměrnou produkční schopností a středním stupněm ochrany, které je možno v územním plánování využít pro eventuální výstavbu.

0,2907 ha záborových ploch patří do třídy IV. Do IV. třídy jsou sdruženy půdy s převážně podprůměrnou produkční schopností v rámci klimatických regionů s jen omezenou

ochranou využitelné pro výstavbu.

0,5547 ha záborových ploch patří do třídy V. Do V. třídy ochrany jsou zahrnuty zbývající bonitované půdně ekologické jednotky (dále jen „BPEJ“), které představují zejména půdy s nízkou produkční schopností včetně půd, mělkých, velmi svažitých, hydromorfních, štěrkovitých až kamenitých a erozně nejvíc ohrožených. Většinou jde o zemědělské půdy pro zemědělské účely postradatelné. U těchto půd lze předpokládat efektivnější nezemědělské využití. Jde většinou o půdy s nižším stupněm ochrany s výjimkou vymezených ochranných pásem a chráněných území a dalších zájmů ochrany životního prostředí.

Podrobnější informace o požadavcích nových funkčních souborů na plochy dle tříd ochrany zemědělské půdy viz. Tabulka číslo 1 „Vyhodnocení předpokládaných důsledků navrhovaného řešení na zemědělský půdní fond“, která je nedílnou součástí textové části.

Charakteristika klimatického regionu

Záborové plochy patří do klimatického regionu mírně teplého, mírně vlhkého, který se označuje kódem 5 (Symbol MT 2)

Suma teplot nad + 10 °C : 2 200 – 2 500
Průměrná roční teplota : 7 – 8 °C
Průměrný roční úhrn srážek : 550 – 650 mm
Pravděpodobnost suchých veget. období : 15 - 30

Základní charakteristika hlavních půdních jednotek

Záborové plochy se rozprostírají především na ploše těchto hlavních půdních jednotek :

HPJ 15 : Illimerizované půdy, hnědozemě illimerizované, hnědé půdy a hnědé půdy illimerizované včetně slabě oglejených forem na svahovinách se sprašovou příměsí; středně těžké až těžké s příznivým vodním režimem.

HPJ 39 : Nevyvinuté půdy na všech horninách s velmi mělkou humusovitou vrstvou (do 0,1 m) na málo zvětralé skále; většinou výsušné (kromě vlhkých oblastí).

HPJ 46 : Hnědozemě illimerizované oglejené a illimerizované půdy oglejené na svahových hlínách se sprašovou příměsí; středně těžké; až středně štěrkovité nebo slabě kamenité; náchylné k dočasnému zamokření.

HPJ 47 : Oglejené půdy na svahových hlínách; středně těžké až středně skeletovité nebo slabě kamenité; náchylné k dočasnému zamokření.

Odtokové a hydrogeologické poměry

Na přehledné situaci Územní plán Chlum – Vyhodnocení důsledků záboru ZPF (grafická část) je graficky znázorněno odvodnění (investice do půdy) v zájmovém území. Nicméně celkové odtokové a hydrogeologické poměry novou výstavbou podle předloženého návrhu zásadně narušeny nebudou. Co se dalších informací o poloze a stavu odvodnění je nutno jednat přímo s vlastníky (eventuálně uživateli) jednotlivých pozemků, neboť odvodnění spadá do jejich správy.

Závěrečné posouzení předpokládaného návrhu ZPF

Plánovanou zástavbou ÚP Chlum dochází ve vybraných lokalitách s novým funkčním využitím k celkovému záboru 4,4904 ha zemědělské půdy. Záborové plochy se nalézají na území jednoho katastru. Vhodně upraveným urbanistickým návrhem nedochází k závažnému narušení organizace zemědělského půdního fondu v oblasti.

Podle údajů poskytnutých Katastrálním úřadem se jedná o zábor 3,9819 ha zemědělské půdy a to v kultuře :

orná půda -	3 , 5481 ha
chmelnice -	0 , 0000 ha
vinice -	0 , 0000 ha
zahrady -	0 , 3467 ha
ovocné sady -	0 , 0000 ha
trvalé travní porosty -	0 , 5956 ha
Zábor ZPF celkem	4 , 4904 ha

Požadavky nových funkčních souborů na plochy dle druhu pozemku a požadavky nových funkčních souborů na plochy dle tříd ochrany zemědělské půdy jsou podrobně vyjádřeny v tabulkové části (Tabulka 1), která je nedílnou součástí této plánovací dokumentace.

Zdůvodnění záboru podle nových funkčních souborů

Územní plán Němčovice předpokládá pro další období rozvoj především v oblasti bydlení, ploch smíšených obytných, veřejných prostranství, dopravní infrastruktury, technické infrastruktury a protierozních opatření. Tato výstavba si vzhledem ke specifickým podmínkám vyžádá zábor orné půdy, zahrad a trvalých travních porostů, přestože byly většinou vybrány plochy s přímou návazností na stávající zástavbu. Podstatná část záboru ZPF zahrnuje plochy vymezené již v předchozí územně plánovací dokumentaci.

Lokalita **1** (přeložka silnice I/20 - obchvat Chválenice-Želčany-Vlčtejn) je převzata z nadřazené územně plánovací dokumentace (ZÚR PK ve které byl její zábor zdůvodněn a není tudíž posuzován v územním plánu.

Lokality **2**, **3**, **4**, **6** zahrnují plochy bydlení a jejich obslužnou komunikaci, Tyto plochy jsou převzaty z předcházející územně plánovací dokumentace a dochází tak k záboru ploch II. třídy ochrany ZPF. () . V těchto lokalitách dochází k záboru ZPF II. Třídy ochrany.

Lokality **5**, **7**, zahrnují plochy bydlení v plochách ZPF IV. A V. třídy ochrany.

Lokalita **8** má minimální rozsah a přesto, že leží na plochách II. třídy ochrany ZPF, je její zábor s ohledem na malý rozsah plochy, polohu v zastavěném území obce a její oddělení od souvislých ploch ZPF akceptovatelný.

Lokalita **9** leží na plochách ostatních bez záboru ZPF.

Lokalita **10** tvoří plochu pro umístění ČOV, když b yl respektován požadavek obce na umístění ČOV na konkrétní pozemek

Lokalita **11** zahrnuje opravu a rozšíření stávající komunikace, přičemž dochází jen k omezenému záboru ZPF.

Lokality **12** a **13** zahrnují plochy protierozních opatření (organizační opatření) bez záboru ZPF

Lokality **14** a **15** tvoří koridory pro úpravy stávajících komunikací, jejich zábor bude možno vykázat až po zpracování podrobnější dokumentace stavby (zábor bude tvořit malý zlomek plochy koridoru).

Lokalita 16 zahrnuje výstavbu navazující na zastavěné území menšího rozsahu na plochách V. třídy ochrany.

Soupis lokalit

k.ú. Chlum

1, 14, 15	Koridor dopravní infrastruktury
2, 3, 4, 5	Plochy bydlení
6	Plochy veřejných prostranství (park)
7	Plochy bydlení
8, 9	Plochy smíšené obytné
10	Plochy technické infrastruktury (ČOV)
11	Plochy dopravní infrastruktury
12, 13	Plochy protierozních opatření (bez záboru ZPF)
16	plochy smíšené obytné
17.18 , 19	plochy smíšené nezastavěného území (bez záboru ZPF)

Poznámka

Při projednávání tohoto řešení byly brány v úvahu především tyto skutečnosti :

- rozvojové plochy navrhovat především v územích s vybudovanou dopravní infrastrukturou , v návaznosti na stávající zástavbu a v těch územích , kde by bylo vybudování této infrastruktury nejméně nákladné.
- upřednostňovat rozvoj v prolukách a v zastavěném území
- urbanistickým řešením zcelit jednotlivé části města využitím ploch ZPF, které nevhodně zasahují do organismu obce
- minimálně zasahovat do ZPF, především do I. a II. třídy ochrany zemědělské půdy
- maximálně využít stávající areály,stávající manipulační plochy
- plochy protierozních opatření na zemědělské půdě nejsou vykazovány v záboru ZPF
- plochy územních rezerv nejsou vykazovány v záboru ZPF (podmíněno změnou územního plánu)

<u>Vyhodnocení předpokládaných důsledků navrhovaného řešení na pozemky určené k plnění funkcí lesa (PUPFL) v územním plánu</u>

Úvod

Územní plán Chlum – Vyhodnocení předpokládaných důsledků na pozemky PUPFL je zpracováno podle platných předpisů zák. č.289/1995 Sb. o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (Lesní zákon). Lesní zákon stanoví předpoklady pro zachování lesa jako národního bohatství tvořící nenahraditelnou složku životního prostředí. Stanovuje předpoklady pro plnění všech jeho funkcí a pro podporu trvale udržitelného hospodaření v něm.

Zákon dále stanoví, že veškeré pozemky určené k plnění funkcí lesa musí být účelně obhospodařovány. Jejich využití k jiným účelům je zakázáno. Každý majitel lesa si musí počínat tak, aby nedocházelo k ohrožování nebo poškozování lesů. Vlastník je povinen usilovat při hospodaření v lese o to, aby byly zachovány a rovnoměrně plněny i ostatní funkce lesa, aby byl zachován a chráněn genofond lesních dřevin. Předpokladem trvale udržitelného hospodaření v lese jsou lesní hospodářské plány (LHP)zpracovávané na období 10 let.

Zájmové plochy se nalézají na území jednoho katastru (k.ú. Chlum).

Závěrečné posouzení předpokládaného návrhu PUPFL

Vhodně upraveným urbanistickým návrhem dochází k minimálnímu záboru pozemků určených k plnění funkcí lesa.

Zábor LPF celkem **0 , 2138 ha**

Požadavky nových funkčních souborů na plochy dle druhu pozemku a požadavky nových funkčních souborů na zábor pozemků určených k plnění funkcí lesa jsou podrobně vyjádřeny v tabulkové části (Tabulka 1) , která je nedílnou součástí této plánovací dokumentace.

Soupis lokalit

Viz.I. Vyhodnocení předpokládaných důsledků na ZPF

<u>Závěrečná rekapitulace vyhodnocení záborových ploch</u>

Zábor ZPF celkem	4 , 4904 ha
Zábor LPF celkem	0 , 2138 ha
Zábor vodních ploch	0 , 0000 ha
Zábor ost. pl. celkem	0 , 0512 ha

Změna kultury (bez záboru)	0 , 0000 ha
Návrat ploch do ZPF	0 , 0000 ha

Přílohy

Tabulka 1 – Vyhodnocení předpokládaných důsledků navrhovaného řešení na zemědělský půdní fond

g) vyhodnocení účelného využití zastavěného území a vyhodnocení potřeby vymezení zastavitelných ploch

Plochy bydlení a smíšené obytné

Většina ploch byla převzata z předchozí ÚPD. Jejich rozsah zhruba odpovídá potřebě bytů pro předpokládaná růst velikosti obce. Nově vymezené plochy nahrazují již využité plochy z původní ÚPD a jsou podmínkou pro další rozvoj obce na navrženou velikost.

Bilance potřeby bytů

obec	počet obyvatel stav	počet obyvatel návrh	potřeba bytů pro nárůst počtu obyvatel	počet bytů pro řešení nechtěného soužití	celkem potřeba	návrh bytové výstavby	využití stávajícího domovního fondu	rezerva
Chlum	243	275	14	8	22	26	2*	6**

* Stávající domovní fond je využit ze značné části a jen nepatrné množství neobydlených obytných objektů v obci je využitelných pro trvalé bydlení (většinou jsou využívány k rekreaci, nebo jsou ve stavu nezpůsobilém pro bydlení a opravu.

** Rezervu může dále navýšit realizace rodinných domů s více byty. Rezerva slouží pro nepředpokládané a v současnosti neodhadnutelné navýšení počtu obyvatel.

Plochy dopravní infrastruktury

Koridor pro přeložku silnice I/20 je převzat z dokumentace Zásad územního rozvoje Plzeňského kraje. Navržená cyklostezka využije stávající účelové komunikace. Zlepší prostupnost území a propojí přes Sečský les stávající cyklotrasy 2143 a 2144.

Plochy technické infrastruktury

Vymezena je plocha pro umístění čistírny odpadních vod, která je navržena pro zkvalitnění podmínek bydlení v obci a ochranu spodních vod.

Shrnutí

Mimo ploch určených k bydlení a dopravní infrastrukturu mají ostatní plochy vymezené v územním plánu minimální rozsah a neovlivňují využití území obce, především zemědělské hospodaření (není narušena celistvost ploch ZPF ani přístup na tyto plochy

h) rozhodnutí o námitkách, včetně samostatného odůvodnění rozhodnutí (viz § 172 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.)

Bude doplněno do dokumentace pro vydání.

i) vyhodnocení připomínek (§ 172 odst. 4 správního řádu)

Bude doplněno do dokumentace pro vydání.

2. Grafická část odůvodnění

a) výkres širších vztahů	1 : 50 000
b) koordinační výkres	1 : 5 000
c) výkres předpokládaných záborů půdního fondu	1 : 5 000

C. POUČENÍ

Proti územnímu plánu Chlum, vydanému formou opatření obecné povahy nelze podat opravný prostředek (§173 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád).

D. ÚČINOST

Opatření obecné povahy nabývá účinnosti patnáctým dnem po dni vyvěšení veřejné vyhlášky.

.....
Ing. Luboš Hajšman PhD.
místostarosta obce

.....
Mgr. František Šindelář
starosta obce